

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 87

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 21 de maig del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5176/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació del professorat per impartir anglès. 3819
 - 2) RGE núm. 5146/13**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a nous impostos. 3820
 - 3) RGE núm. 5163/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a cobrar per no treballar i eficàcia del Govern. 3821
 - 4) RGE núm. 5171/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bonificació en la contractació de fixos discontinus. 3822
 - 5) RGE núm. 5182/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa. 3823
 - 6) RGE núm. 5175/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Renda Àgil 2013. 3824
-
-

- 7) RGE núm. 5178/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hipoteca que gravava l'Hotel Rocamar. 3825
- 8) RGE núm. 5179/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri i marítim digne. 3826
- 9) RGE núm. 5180/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència mèdica registrada a l'Hospital de Can Misses. 3827
- 10) RGE núm. 5173/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a segon pla de pagament a proveïdors. 3828
- 11) RGE núm. 5169/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de les línies de productes definides en el Pla integral de turisme. 3829
- 12) RGE núm. 5172/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació de Menorca en la promoció turística. 3830
- 13) RGE núm. 5170/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum Balears Competitiva. 3831
- 14) RGE núm. 5174/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premi relatiu al material didàctic per a l'aprenentatge del llenguatge administratiu. 3832
- 15) RGE núm. 5168/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de transport públic regular d'autobusos a Calvià. 3833
- 16) RGE núm. 5181/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques. 3834
- 17) RGE núm. 5177/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de costes. 3835
- 18) RGE núm. 5162/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a consens amb la comunitat educativa. (Ajornada). 3836
- 19) RGE núm. 5183/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa. (Ajornada). 3836
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3312/13**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de cultura. 3836
- III. MOCIÓ RGE núm. 4991/13**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament autonòmic, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3465/13. 3840
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13**, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. 3850
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 3228/13**, per la qual es modifica la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre internacional de tennis Rafael Nadal. 3860
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam el plenari amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5176/13, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació del professorat per impartir anglès.

Primera pregunta, RGE núm. 5176/13, relativa a formació del professorat per impartir anglès, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Una de les característiques de la qual es parla molt durant aquests dies sobre l'aplicació de la LOMCE, és que la paraula "esforç" torna a les aules. El nou decret sobre tractament integral de llengües participa també d'aquesta característica. Un dels objectius d'aquest nou decret, aprendre d'una vegada per sempre un idioma estranger, ben consolidat, no està exempt d'un sobreesforç. Aquest sobreesforç evidentment no només és per als alumnes, sinó també per al professorat.

Tota reforma educativa és de per si més ambiciosa que l'anterior. El professorat ja ha afrontat en altres ocasions amb èxit noves normatives, una altra cosa és l'encert dels legisladors. Independentment dels resultats i de la idoneïtat dels textos normatius en matèria educativa, que després de 25 anys hem pogut comprovar que no eren del tot adequats per a una correcta formació dels nostres alumnes, la comunitat educativa es va posar a fer feina i es va preparar amb responsabilitat davant del nou panorama educatiu quan es va presentar la LOGSE, posteriorment la LOE i la immersió lingüística.

Els professors sempre han estat uns lluitadors que han cercat el millor per als seus alumnes. La situació ha canviat, aquella normativa que al principi semblava meravellosa, que tantes hores de cursos vàrem haver de fer per implantar-la i utilitzar-la a les nostres aules, ara i davant els informes dels últims anys, hem pogut comprovar que no és tan bona com ens hauria agradat. I després de 25 anys necessitam modernitzar-la. Concretament el nou decret sobre tractament integral de llengües ens obliga als mestres i professors a esforçar-nos i a preparar-nos per una nova situació.

Com he dit anteriorment, ja va suposar l'aplicació de la LOGSE un esforç d'aprenentatge per al sector docent, assumit en el seu moment amb diligència. També va suposar la incorporació de la llengua pròpia de les Illes Balears i el model d'immersió lingüística un esforç per al sector docent, assumit amb diligència en el seu moment.

La incorporació de l'anglès en el nou decret de tractament de llengües ens obliga a afrontar amb responsabilitat aquest nou repte i com a docents, amb tota seguretat estam preparats per fer-ho. Però hi ha moltes preguntes que queden a l'aire, preguntes que alguns agafen malintencionadament i confonen els professors.

És per tot això, Sra. Consellera, que li vull demanar des del Grup Parlamentari Popular, quines actuacions està realitzant el Govern de les Illes Balears per formar els professors per impartir en anglès? Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per contestar la pregunta.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. El Pla de formació permanent de professors per a 2012-2016 desenvolupa quatre línies prioritàries, i la tercera d'aquestes és la formació precisament en llengües estrangeres.

Durant els passats 2011 i 2012 i el que duim d'aquest 2013, s'han format 3.875 professors per impartir classes d'anglès, o sigui en 18 mesos 3.875 professors, des de molts de punts de vista. Li puc dir per exemple que des del Servei de formació permanent del professorat s'han desenvolupat 355 accions formatives que suposen 11.209 hores de formació i un total de 2.434 professors formats.

Li posaré alguns exemples. Així s'han fet 40 cursos de millora de competència lingüística en llengua estrangera i amb açò s'han beneficiat 800 docents. S'han realitzat tres cursos de 120 hores i un de 60 hores de millora de la competència lingüística en llengua estrangera a través del programa de formació a distància. Cal destacar també 8 cursos de metodologia per a l'ensenyament d'aprenentatge integrat de continguts i llengües estrangeres, 18 accions formatives en els centres d'ensenyament de professorat (CEP), de les quals s'han beneficiat 360 professors. També els passats mesos de setembre i octubre es varen realitzar cursos a l'estranger per a 126 docents. També hi ha hagut beques d'immersió i estan previstes per a aquest estiu beques d'immersió lingüística a l'estranger per a 30 professors.

Tots aquests esdeveniments i altres són els que s'han fet per part de la conselleria, juntament amb una conscienciació per al plurilingüisme de qualitat a les nostres illes. Així per exemple les escoles oficials d'idiomes, a part d'impartir les seves matèries, els seus certificats propis, també han fet pràctica oral per tal d'actualitzar els coneixements dels nostres professors. I així li diria moltes més activitats que desenvoluparem a partir d'ara, perquè la idea evidentment és ajudar a formar el professorat. El professorat trobarà el suport de la conselleria per dur en marxa el TIL i tot allò que és el tractament integral de llengües, per al qual ens tindran al seu costat.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 5146/13, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a nous impostos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 5146/13, relativa a nous impostos que formula el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. I si em permeten en primer lloc vull donar l'enhonorabona als nous consellers d'aquest govern i desitjar-los tota la sort del món i molts d'encerts en aquesta nova etapa.

Bé, aquesta pregunta va referida als nous impostos que ja estan pressupostats, en teoria ja s'haurien d'aplicar i s'haurien de cobrar, perquè es va decidir quadrar els comptes de la comunitat autònoma en base al compte del resultat de les empreses i finalment dels ciutadans, un pressupost que ha tengut el rebuig dels col·lectius i del conjunt de ciutadans i que pareix que un impost que va imposar el president Bauzá, ara a vostè li toca decidir què en farà.

Hem de recordar que ja som la comunitat que pagam la benzina més cara i ara serem la comunitat que pagarem els envasos més cars, els cotxes de lloguer, etc. i crec això no beneficia en res l'economia d'aquesta comunitat.

Ens consta, a més la ciutadania té la necessitat de tenir confiança amb vostè i sobretot perquè em consta que vostè té més qualitats que la simple fidelitat d'alguns. Aleshores ens agradaria saber quina serà la seva decisió en relació amb aquests nous impostos. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. El Govern de les Illes Balears quan presenta en aquest parlament una llei per a la seva tramitació, ho fa amb plena consciència, amb plena responsabilitat i pensant en el bé comú dels ciutadans de les nostres illes.

El Govern de les Illes Balears, o almenys aquest govern, quan presenta una llei a tramitació parlamentària ho fa per debatre, per contraposar opinions, per contraposar arguments. La Llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat de la hisenda pública de la comunitat autònoma es troba en tramitació parlamentària. Estam en aquesta fase, hem de debatre, hem de contraposar arguments, hem de contraposar opinions, d'acord?, perquè el Govern està segur que aquest debat aprofitarà i enriquirà el text normatiu que hem plantejat per a la seva aprovació. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Perdoni, habitualment sol ser així. Aquests impostos estan damunt el pressupost de la comunitat autònoma, aprovats en Consell de Govern devia ser el mes d'octubre, que es varen entrar en el Parlament a l'octubre, novembre i que es varen aprovar a finals de desembre; és a dir, en aquests pressuposts figuren com a ingressos d'aquesta comunitat autònoma això de què vostès tant presumeixen i de la necessitat de quadrar els comptes.

Vostès volen quadrar els comptes de la comunitat, però no els preocupen si a les famílies no els quadren. Jo crec que el pressupost és un instrument, el millor instrument que té en aquest cas el Govern per fer polítiques econòmiques. Aquests impostos vostès no els varen consensuar. El president no els va voler consensuar, els va imposar i n'ha fet víctima i s'ha carregat un vicepresident, perquè ara pareix que vostè sí que podrà negociar aquests impostos.

Jo agraeisc que vostè ho faci, però no que els negociï. Nosaltres li demanam que els retiri, perquè pensam que no contribueixen, ni col·laboren en res per millorar l'economia d'aquesta comunitat, tot el contrari, el que fan és penalitzar el consum. En aquesta comunitat ha baixat el consum. És fals que es creïn empreses, és fals que es creïn llocs de feina. Aquesta comunitat està molt pitjor que fa dos anys. I cregui'm, la solució per a aquesta comunitat no és augmentar la pressió fiscal als ciutadans d'aquesta comunitat, que ja és molt elevada. Jo crec que passa per ajudar a les empreses...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Diputat! Gràcies.

(Se sent el timbre del tall de micròfon)

EL SR. PASTOR I CABRER:

Amb la seva habitual benevolència!

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. No estic molt segur, Sr. Pastor, que demanar la retirada d'una llei sigui una manera d'aproximar-se al diàleg, més bé el contrari. Em sembla que és una posició un poc rígida, descartar, mirar de trobar punts d'acord amb aquells que se suposa que pensam diferent.

Jo en canvi, estic segur, Sr. Pastor, que vostè està d'acord amb el Govern i amb el grup de la majoria que la nostra administració autonòmica havia de fer un esforç important d'ajustament de despesa a l'exercici 2012 per recuperar la credibilitat perduda. Estic segur que vostè, Sr. Pastor, està d'acord amb el Govern i amb el grup de la majoria que havent fet un ajustament de 634 milions el 2012, el 2013 era necessari equilibrar les mesures d'ajust en despesa amb mesures d'increment d'ingressos perquè som la tercera comunitat per la cua en despesa per habitant.

I estic segur, Sr. Pastor, que vostè està d'acord amb el Govern i amb el grup de la majoria que per incrementar ingressos, és millor anar cap a la imposició indirecta que cap a la imposició directa, perquè la imposició directa, augmentar el tram autonòmic de l'IRPF o l'impost de successions, això sí que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears i això sí que afecta massivament al consum de les nostres illes.

Per tant, estic segur d'això per intuïció i perquè vostè fins fa poc estava d'acord amb el Govern i amb el grup de la majoria. I crec que hem de fer majors aportacions al debat, que no sigui només la proposició de retirar la llei.

En definitiva, Sr. Pastor, el Govern amb la resta de grups parlamentaris, amb els nostres sectors productius continuarem debatent perquè estam segurs que d'aquesta crisi econòmica en sortirem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 5163/13, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a cobrar per no treballar i eficàcia del Govern.

Tercera pregunta RGE núm. 5163/13, relativa a cobrar per no treballar i l'eficàcia del Govern. La formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el Govern arran de la reestructuració del sector públic instrumental que vostè va dirigir des de l'Oficina de Control Pressupostari i ara com a conseller, ha optat per amortitzar places per la via de l'acomiadament sense negociació, sense expedient de regulació, sense avís previ, sense indemnització. El resultat és que setmana sí setmana també, els tribunals declaren nuls aquests acomiadaments i obliguen a l'administració a readmetre els treballadors.

De quants treballadors estam parlant ja, Sr. Conseller? Quants treballadors ha readmès i quants treballadors ha de readmetre l'administració amb les sentències actuals? Sabem de les sentències de nul·litat que afecten SEMILLA, l'IDI, Serveis Ferroviaris de Mallorca, Serveis d'Emergències 112, Agència de Turisme Balear, ... açò sí, el Govern els ha dit que quedin a

casa. La reestructuració del sector públic es feia per guanyar en eficàcia i austeritat. On és l'eficàcia i l'austeritat en haver de pagar cada mes ics treballadors per no fer res, per ser a casa?

Què creu el Govern que deuen pensar la resta de treballadors públics que sí van cada dia a fer feina per cobrar un sou i que si es posen de baixa, veuen com se'ls redueix un 50% els tres primers dies de falta? Què creu que deu pensar l'aturat que cobra una miserable prestació de 400 euros? O el que ni tan sols cobra açò? Què pensa el Govern de tot açò?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per contestar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Gracias, Sra. Presidenta. Buenos días, Sr. Diputado. Bueno, estamos hablando de la amortización de indefinidos no fijos, personal que se incorporó a la administración sin seguir criterios de mérito y capacidad, como así dice la ley en sus artículos 23 i 103.

Pero vayamos a los casos que estamos diciendo. Estamos en un momento donde las primeras sentencias eran favorables a nuestro Gobierno, bueno eran favorables a lo que argumentaban las empresas y por tanto, eran sentencias que estaban avaladas. Es cierto, ha habido un cambio de criterio y este cambio de criterio se está estudiando cuáles son las medidas a tomar y cuáles son las actuaciones que como gobierno y siempre cumpliendo la legalidad, vamos a tomar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Entenc que hi ha un canvi de criteri i açò pot ser positiu perquè les coses fins ara s'han fet malament i les conseqüències d'aquest despropòsit poden ser dramàtiques per a la hisenda de la comunitat autònoma, per no optar per la via del diàleg, de la negociació, de la concertació.

Miri, el salari entre el dia que es va acomiadar i el dia que es declara la nul·litat d'un acomiadament, el salari de tramitació, és suficient per respondre a cada una de les indemnitzacions derivades d'un expedient de regulació. I ara si el Govern perd els litigis finalment, no només haurà de pagar el salari de tramitació, també haurà de pagar la indemnització i haurà hagut de pagar durant dos o tres anys, qui sap, a uns treballadors per no fer res.

El negoci és rodó, el negoci és el negoci d'en Robert amb les cabres o, com deim a Menorca, el negoci de na Peix Frit, que pensava guanyar molt i ha perdut més del que tenia. Aquesta no pot ser l'herència d'aquest govern. Si avui tenim treballadors públics cobrant per quedar-se a casa, és perquè el Govern ha fet les coses malament.

El nostre grup va demanar en el seu moment responsabilitats, ho feia arran d'una interpel·lació al Sr. Gornés. I ara resulta que el Sr. Gornés ja no hi és i qui era responsable de l'Oficina de Control Pressupostari i cervell de tota aquesta operació ara és conseller d'Economia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Martí, gràcies. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, vamos a contextualizar. Hemos hecho realmente lo que la jurisprudencia y el Supremo avalaban, el camino de forma ortodoxa y adecuada. Ha existido un cambio de criterio, este cambio de criterio definido en las sentencias y explicadas y desarrolladas, necesitan unas actuaciones y esas actuaciones las vamos a dar.

Pero mire, hablaremos de empresas públicas y reestructuración. ¿Sabe que más de 100 empresas se han reestructurado en nuestra comunidad de 180? ¿Sabe lo que es el IDI? El IDI es consecuencia de sociedades. ¿Sabe qué reestructuración es? Sumar, sumar, sumar y sumar cuatro veces. Plantilla sobredimensionada, duplicidades, dobles funciones, distintos sueldos, distintos convenios. ¿Sabe lo que ha hecho esta comunidad? Pasar de 800 millones de presupuesto con un déficit en cada una de las empresas galopante, a 500 millones, cumpliendo la competencia real que tiene que tener cada empresa...

(Alguns aplaudiments)

...cumpliendo su competencia real.

¿Quiere que hablemos de gestión? Mire, le invito a hablar de cada una de las empresas y de cada una de las actuaciones que se han hecho, hacía atrás y hacia delante. Le voy a invitar a lo que ustedes han dicho de reestructuración. ¿Qué significa la reestructuración para ustedes? ¿Acumular personas? ¿Qué significa la gestión? Mejorar, mejorar, ir, vamos a hablar de cada una de las empresas, duplicidades en la gestión, dobles gerentes.

Mire, mire, mire, mire, mire, este cambio de criterio adoptado por los tribunales, este gobierno los va a cumplir, se tomarán las decisiones adecuadas. Y ahora mismo estamos en ese proceso. Y daremos respuesta a las necesidades, como siempre asumiendo...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 5171/13, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bonificació en la contractació de fixos discontinus.

Quarta pregunta RGE núm. 5171/13, relativa a bonificació en la contractació de fixos discontinus que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. El empleo, aunque algunos no lo crean, es sin duda una de las grandes prioridades de este gobierno. En este sentido cabe recordar el descenso del paro en los últimos seis meses de forma consecutiva en nuestra comunidad autónoma. El descenso del paro no es fruto de la casualidad, es fruto en parte de las medidas que está adoptando este ejecutivo autonómico.

En este sentido me gustaría resaltar que en septiembre del año pasado, nuestro presidente José Ramón Bauzá anunció el importante logro que supondría para nuestras islas la bonificación del 50% de las cuotas a la Seguridad Social a los fijos discontinuos. Esta importante medida propuesta por el Govern balear al Gobierno central nacía con el objetivo de incrementar la actividad laboral y productiva durante los meses de temporada baja en el sector turístico.

Por todo ello, me gustaría hacer la siguiente pregunta, ¿cómo valora el conseller de Economía y Competitividad el efecto que ha tenido la bonificación en la contratación de fijos discontinuos en las Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado. La bonificación a la contratación fija en los meses de noviembre, marzo y noviembre de este año, los resultados son obvios y los podemos trasladar. Es decir, un 25,6% más de contrataciones noviembre 2012 frente a noviembre de 2011, siendo un 47% sólo en el ámbito de la hostelería. En marzo de 2013 un 40% de contrataciones con respecto al año anterior, un 63% más.

Cierto, estas son las medidas que nuestro gobierno propuso el año pasado en el entorno de la reforma laboral. Sabemos que tenemos una economía estacional y hay que hacer actuaciones que de alguna forma incrementen el empleo en los meses menos concurridos por parte de nuestro principal cliente que son los turistas.

¿Cuáles son las conclusiones que hoy podemos sacar del mes de noviembre y el mes de marzo? Bueno, fuerte incremento de la contratación fija discontinua; reducción de las prestaciones por desempleo, es decir, se ha pagado menos; paro registrado ha experimentado una evolución positiva, estamos hablando de la trayectoria de seis meses disminuyendo el paro, y una evolución positiva en la encuesta de la población activa. Por tanto los datos de dos meses que tenemos son para animar y seguir proponiendo actuaciones parecidas para mejorar nuestro empleo.

I.5) Pregunta RGE núm. 5182/13, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 5182/13, relativa a política educativa, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera d'Educació, la política portada a terme fins ara en aquesta mitja legislatura pel Govern en matèria d'educació ha estat molt contestada de tots els sectors educatius: professorat, alumnat, sindicats, pares i mares, és a dir, per tothom, vaja.

Tenim en compte que és de savis rectificar, pensa seguir en aquesta mateixa línia política de confrontació amb tot el món educatiu, o hi ha una possibilitat de canvi? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per contestar.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Aquesta pregunta és molt oberta per contestar-la en dos minuts i mig que tenim.

(Remor de veus)

Jo ja he sol·licitat una compareixença davant la Comissió d'Educació d'aquesta cambra on manifestaré i exposaré les principals directrius i podrem parlar de tot aquest tema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Consellera, és una pregunta parlamentària. Per tant, només que sigui a grans trets, sí que es pot contestar. De totes maneres li recordaré allò que han fet durant aquests dos anys perquè ho tenguí present de cara a la compareixença a la comissió, com a mínim.

Li record que han retallat en professors com no s'havia fet en cap altra etapa des de l'inici de la democràcia. Li record que s'han retallat programes que eren absolutament imprescindibles per a la igualtat, per atendre la immigració i per a l'alumnat amb necessitats educatives. Li recordaré que s'han tret decrets que tothom ha contestat, tothom, com el decret de convivència o aquest decret infame de tractament de llengües, un atac frontal a la cohesió social de les Illes Balears. Han sotmès el professorat a un setge inaudit, insòlit, absolutament desconegut en qualsevol etapa anterior. Han perseguit els centres per expressar-se lliurement, per exemple posant llaços a favor de l'ensenyament en català. Han empitjorat notablement les condicions de treball dels professionals de l'educació. I quan ha convengut a les seves dèries ideològiques s'han gastat diners per intentar que els pares escollissin el castellà per a alfabetitzar-los; i aquí se'n varen dur una bona patacada. Finançament a la privada, llibres de text en balear...

Aquesta és la política que volen continuar, consellera? Han convertit el món educatiu en un espai de revenja, on estan abocant les seves frustracions. El president s'ha omplert la boca dient que volen un ensenyament en llibertat. Consellera, ensenyar en llibertat és respectar l'autonomia dels centres, pilar bàsic en qualsevol programa educatiu d'èxit a Europa. No vol dir retorn al passat, al nacionalcatolicisme, a la recentralització, al tuf de naftalina. Si volen ensenyament en llibertat, que respectin les nostres competències en educació, respectau l'Estatut d'Autonomia, i com qualsevol govern decent oposau-vos a la llei Wert que aquests moments és la LOMCE que va endavant.

Gràcies, consellera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per poder respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputada. Miri, molt breument, encara que després en parlarem amb calma, no l'he sentida parlar ni un moment dels infants, no l'he sentida parlar de la qualitat educativa, només m'ha parlat de llaços, de conflictivitat, de mestre. No l'he sentida parlar de qualitat d'educació.

(Alguns aplaudiments)

És això l'important d'aquest parlament? La política d'educació d'aquest govern, no tenguí cap dubte, prioritzarà i farà feina sobre els resultats, sobre els diagnòstics que tenim. Tenim un abandonament escolar a Espanya d'un 26,5%, a Balears d'un 30%. Açò ens preocupa, no la conflictivitat, açò ens preocupa. Tenim la qualificació...

(Remor de veus)

...de l'informe PISA, que ens diu que tenim un insuficient nivell de comprensió lectora, de competència matemàtica. Açò ens preocupa, no la conflictivitat.

Hem de canviar, hem de tenir alumnes que finalitzin més tard l'escolarització, alumnes més ben preparats, hem de garantir trobar feina i de qualitat als nostres infants el dia de demà; els hem de preparar per competir en un món més global, preparant-los en l'aprenentatge de llengües, i tot açò perquè es preparin de forma gratuïta, amb gratuïtat. És igual si vénen d'una escola privada o d'una pública, que sigui gratuït. Açò és el que ens importa i per açò lluitarem.

I tot el que farem serà sobre les proves de diagnòstic. No em parli de conflictes, parli'm d'alumnes, parli'm de qualitat, perquè sense conflictivitat on som ara?, on hem arribat?, què tenim? Tenim un fracàs escolar. Açò és el que ens interessa, açò és el que interessa a aquesta ciutadania. La resta, tot és política i tot és rallar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 5175/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Renda Àgil 2013.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 5175/13, relativa a Renda Àgil 2013, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, dins les moltes reformes estructurals que ha hagut d'emprendre aquest govern, una d'elles és aconseguir que l'administració sigui més eficient, estigui més a prop del ciutadà, i realment compleixi aquella finalitat perquè tots nosaltres, tots els ciutadans d'aquesta comunitat i d'aquest país pagam els nostres impostos.

Dins les obligacions precisament que tenim anualment, una d'elles és presentar la nostra declaració de la renda, l'IRPF. Quines mesures té previstes presentar el Govern de les Illes Balears per a enguany?, precisament per facilitar que es compleixi amb aquestes obligacions amb un criteri d'eficiència, d'evitar duplicitats i de realment posar-ho a prop d'aquells ciutadans que potser major dificultat tenen, procurant evitant concurrències, com moltes vegades es produïen, i duplicitat de despeses amb l'Administració general de l'Estat.

L'any 2012 la conselleria ja va presentar tota una sèrie de novetats en aquest sentit per complir aquests criteris d'eficiència, proximitat, evitar duplicitats i aconseguir una millor gestió pressupostària. Sr. Conseller, per a l'any 2013 quines novetats presenta la conselleria per aconseguir aquests objectius? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament enguany es compleixen 18 anys des que el Govern de les Illes Balears va posar en marxa el servei de Renda Àgil, que és un servei, com coneixen, de col·laboració del Govern a través de l'Agència Tributària de les Illes Balears amb l'Agència estatal de l'Administració Tributària, i que té per objectiu facilitar i agilitar la tramitació de la declaració de la renda de les persones físiques mitjançant l'ajuda i l'assistència als contribuents en la realització d'aquest document.

Com ja va ocórrer l'any passat la campanya torna a donar enguany prioritat als municipis petits de les nostres illes, de tal manera que l'Agència Tributària de les Illes Balears posa al servei dels municipis petits de les nostres illes allí on l'agència estatal no té oficines obertes, de tal manera que podem cobrir la totalitat del territori de les nostres illes.

Les xifres de l'any passat demostren que és una bona iniciativa. L'any passat es varen acollir al servei de Renda Àgil 5.500 persones que varen omplir 6.500 declaracions de renda. Per aquesta raó la Renda Àgil es desenvolupa de la mateixa manera que hem vengut fent durant aquests últims anys amb un triple objectiu: en primer lloc, arribar a tots els ciutadans de les Illes Balears perquè puguin complir amb la seva obligació de presentar la declaració de renda, evitar duplicitats amb l'Agència estatal de l'Administració Tributària, i eliminar tràmits i reduir costos, que és el que segurament també perseguim.

Fins al passat divendres, Sra. Diputada, el servei de Renda Àgil havia donat 2.236 cites per ajudar a omplir la declaració de renda, el que suposa un increment del 10,7 respecte de les mateixes dates de l'any anterior.

Al final el que és més important és ajudar i facilitar als ciutadans de les nostres illes a contribuir al sosteniment de la despesa i de les polítiques públiques. Sabem també que en aquests moments de crisi, senyores i senyors diputats, és més important que mai pensar en tots, i els ciutadans quan contribueixen ho fan també pensant en tots, pensant un poquet més enllà dels seus legítims interessos, i als poders públics el que ens pertoca és facilitar per tots els mitjans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

...el compliment d'aquestes obligacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 5178/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hipoteca que gravava l'Hotel Rocamar.

Setena pregunta, RGE 5178/13, relativa a hipoteca que gravava l'hotel Rocamar, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, cuando se adquiere el hotel Rocamar tenía constituida una hipoteca por 990.000 euros. ¿Podría explicar a este parlament cuáles son las circunstancias para usted más relevantes de esta hipoteca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Pues no es así, la verdad es que la adquisición del Hotel Rocamar se hizo libre de cargas y gravámenes, con lo cual cuando lo compramos no tenía ninguna hipoteca, con lo cual no le voy a comentar la hipoteca que existía cuando no existía cuando lo compramos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, mire, ya que usted se resiste, y lo entiendo, que se resista a explicarlo, yo se lo explicaré.

Mire, en el año 99 se cierra el hotel, el Hotel Rocamar, y comienza su degradación hasta su ruina física. Pierde las plazas hoteleras. En el año 2004 se aprueban las áreas de reconversión directa por parte del consell, que suponía transvasar las plazas que no tenía a una zona de Sa Rápita. En el año 2005, pese a estar el hotel en ruina y sin plazas hoteleras, una persona, en teoría -y subrayo la palabra "en teoría"- presta 990.000 euros al propietario del hotel y suscribe una hipoteca. Pese a que la tasación del Sr. Nebreda ascendía a 284.631 euros, ustedes deciden pagar la suma de 971.671,48; ya digo que ascendía a 284.000 euros habida cuenta de la ruina física del edificio.

Fíjense qué casualidad. En el momento de la escritura pública de compraventa, y también de cancelación de hipoteca, que se hizo todo en el mismo día y además con un cheque librado por usted, Sr. Conseller, usted libró un cheque por importe..., libró dos cheques, se libraron dos cheques para hacer el pago de la compraventa, uno de 100.000 euros, que se lo quedó el Sr. Castañer, y otro de 871.671,48 euros, exactamente el importe de la deuda hipotecaria vigente, de los cuales 217.000 fueron cobrados por un alto funcionario del área de ordenación turística. Usted lo sabe, Sr. Conseller.

Asistimos a un prodigio matemático. Resulta que la deuda hipotecaria coincide con el precio en las decenas de miles, en los miles de euros, en las centenas, en las decenas, en las unidades, y, maravillense, hasta en los 48 céntimos, ¡hasta en los 48 céntimos! Si usted acierta la lotería con esta facilidad desbancaría al Sr. Fabra como líder en estas cuestiones.

Mire, esto sólo lo podía conseguir el autoproclamado mejor conseller de Turismo de la historia. O es usted un prodigio o aquí hay algo raro, y yo me decanto por esto segundo. ¿Cómo es posible tanta coincidencia? El precio es incorrecto y se adecuó a la hipoteca, o el importe de la hipoteca era ficticio y se adecuó al precio, o lo que yo creo, que el valor de la hipoteca era ficticio y el precio también lo era. ¿Sabía usted que un alto funcionario cobró 217.000 euros de la compraventa del Rocamar? Espero sus explicaciones, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diéguez. Bueno, como usted sabe la cláusula 5, la cláusula quinta del convenio que se firmó el 10 de julio del 2012 establecía que esas fincas tenían una carga hipotecaria y que se debía...

(Remor de veus)

No, no, perdone. Ese convenio no fue el de compraventa, yo acostumbro a ser riguroso, porque soy letrado, en mis afirmaciones. La primera pregunta..., la primera pregunta ha sido cuando se compró. Este convenio no fue una compraventa. Entiendo que con su incultura jurídica pues (...) porque no tiene ni idea.

(Remor de veus)

Eso no fue la compraventa. La compraventa vino después, y con el notario Trujillo Zaforteza, número de protocolo 1.248, se canceló la hipoteca. La escritura posterior, número de protocolo 1.249, fue la compra, como se hace en cualquier transacción cuando se negocia la cancelación de una hipoteca, con lo cual, para su información y su cultura jurídica, se compró libre de cargas y gravámenes.

Pero dicho esto me llama muchísimo la atención, porque la adquisición del Rocamar fue decidida por ustedes, fue decidida por ustedes en el acta de 12 de abril por unanimidad, 12 de abril de 2011 ustedes decidieron la compra del Rocamar, y el préstamo que tanto le preocupa, con ese funcionario era del año 2005. En el 2011 lo iban a comprar existiendo ese préstamos, y ese funcionario era funcionario suyo, y ese funcionario estaba ahí, que por cierto no participó nunca en el proceso de elaboración del expediente de esta operación, nunca, simplemente cometió el pecado de ser un funcionario, con nosotros, con ustedes y con ustedes cuando ustedes iban a comprar el Hotel Rocamar.

O sea que yo creo que usted está muy dedicado a asesorar a otro tipo de clientes y no pierde tiempo suficiente en estudiar estos temas, pero, por favor, dedíquele un poquito más de tiempo al Parlament, porque se lo merece, Sr. Diéguez.

(Alguns aplaudiments)

Y... y finalmente le diré que, a parte de todo esto, usted quiere hacerme responsable, a mí, le gusta hacerme responsable a mí cuando yo soy el simple conseller, la decisión no fue del conseller, no fue de la conselleria, sino que fue del consorcio, y en el consorcio está el Consell Insular de Mallorca, UGT, Comisiones Obreras, está la Asociación de cadenas hoteleras, la Federación Hotelera de Mallorca y Sa Nostra. Esta decisión se adoptó en este seno, no la adoptó el conseller de Turismo, así que por favor estudie más los temas y deje a sus productivos clientes, que seguramente le darán más dinero pero no tantas satisfacciones.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 5179/13, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri i marítim digne.

Vuitena pregunta, RGE 5179/13, relativa a transport aeri i marítim digne, que formula el diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia. Fa un mes es van inventar una taxa i ara ens hi neguem l'aplicació del descompte de resident, l'escarni que no cessa. Com valora el Sr. Conseller de Turisme la nova afronta perpetrada pel Grup Popular del Congrés dels Diputats al dret a un transport aeri i marítim digne?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Ya le dije, contestando a una pregunta del pasado 23 de abril, que en todo lo que sea la defensa de la no imposición de nuevas tasas o el aumento de las existentes nos va a tener usted a nuestro lado. No voy a repetir. Hicimos unas actuaciones en queja de este tipo de actuaciones que nos vienen del gobierno estatal.

Ahora, dicho esto también le tengo que decir que no nos tendrá a su lado cuando se trate de intentar amparar las malas praxis o las malas aplicaciones en relación a la extensión o al contenido o al alcance de las bonificaciones plasmadas legalmente. Espero que me haya entendido. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. L'he entès, conseller, però diuen que fan l'esmena per aclarir que el descompte no s'ha d'aplicar a les taxes. Gairebé no s'aplicava, és cert, per açò el descompte sempre ha estat encongít gairebé un 10%. Tornen a emprar la seguretat jurídica d'excusa per perjudicar els ciutadans de Balears, quan ho haurien pogut fer al revés i millorar el descompte aplicant-lo a les taxes.

O és que estam bé, encantats de la vida, amb les taxes i el transport? Les seves cartes no fan efecte, conseller. Rajoy recicla les seves queixes en rebaixes de l'AVE. Es veu que ningú no els estima tampoc a Madrid, a vostè ni al president. A la taula dels barons del PP el president de Balears tot just fa per cavaller. Bauzá, el solitari i esmaperdut cavaller de la figura trista, que no de la trista figura. I vostè ni arriba a escuder lleial i fidel, li han passat davant.

Els diputats del PP són l'armada vencible que castiga amb escarni els interessos de Balears. Es van inventar una taxa aèria tot aprofitant la tramitació de la Llei d'ordenació de transports terrestres. O no és escarni emprar una llei feta en favor del tren que du turistes als nostres competidors per encarir els nostres avions? I ara presenten una altra esmena, ara a la Llei de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes, urbanes, perquè a les taxes aèries i marítimes no se'ls apliqui el descompte. Quina malifeta, quina esmena faran quan tramitin la llei Wert de deseducació? Suprimiran el 10% de descompte als vols entre illes dels estudiants que suspenguin religió? I amb la llei de l'avortament, quina en faran?, avortaran definitivament l'aspiració a una connectivitat digna i justa? Ara, açò sí, que les damisel·les benpensants no passin ànsia: anar a avortar a Londres en *low cost* és molt més barat que volar a l'illa del costat.

Aquesta és la realitat que hi ha més enllà del bosc políticament encantat que vostè habita, conseller; no cerqui culpables d'entre l'oposició. Qui els té tanta mania no és d'esquerres, precisament, el pèrfid Gargamel que el castiga i de rebot ens castiga a tots és neoliberal; al Rasputin que fa que el transport vagi malament el té vostè entre els seus i el coneix bé. Deixi de culpar l'oposició, per més que intenti ridiculitzar qui l'interpel·la no ens farà callar, per molt que intenti empètitir qui el critica la seva talla política no creixerà. Ni l'autoritat ni la dignitat no es guanyen als tribunals, sinó treballant de ver per millorar la vida de la gent, i aquest judici, el dels ciutadans, Sr. Conseller, fa molta estona que vostè ja l'ha perdut.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, no sé lo que yo he perdido, pero la incompetencia le aseguro que usted no la ha perdido. Mire, le voy a decir una cosa, estoy empezando a pensar que usted no me entiende..., yo tampoco le entiendo a usted, o sea que es una cosa recíproca.

Vamos a ver, lo que sí le voy a decir es que el sistema de tasas aeroportuarias en relación al alcance de la bonificación no ha cambiado, no ha cambiado en absoluto, lo que único que se pide es un desglose en la factura para distinguir lo que es la tasa de pasajero de la tasa de seguridad, pero esto ya está establecido en el artículo 2.4 del real decreto regulador de 2011, se pide el desglose para evitar el fraude porque hay una compañía que está haciendo un fraude y esta compañía que está haciendo un fraude con estas malas prácticas impide al final la competición leal y hace que otras compañías que apuestan por el destino tengan que marcharse.

Esta medida se justifica por tres motivos. Primero, la compañía gana lo mismo, pero ¿qué ocurre?, la compañía que está cometiendo el fraude permite que le salga un poquito más barato al pasajero y al final esa diferencia del precio del pasajero hace que se pague por Madrid de una manera totalmente irregular por extender la subvención a unos conceptos que no se deben extender porque así están establecidos legalmente. Se podrá mediante este desglose de la factura captar o llegar a saber este tipo de fraude y por eso se va evitar. Y ahí, en la lucha contra el fraude nosotros siempre vamos a estar enfrente. Por otro lado, también me sorprende que usted hable..., diga que nos enfrentamos a Madrid cuando ustedes no abrieron la boca en todas las tasas que puso el Gobierno de Zapatero, cuando yo le expliqué la semana pasada y también me llama la atención que hable del desastre o del *desgavell* en materia marítima, aquí estamos hablando de una tasa de seguridad aérea, de unas tasas aéreas y sí podría hablarse de una tasa que podría pagar un hidroavión cuando atraca en un puerto, una tasa portuaria, pero de momento nosotros hasta este momento no hemos visto operar barcos en los aeropuertos. Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 5180/13, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a assistència mèdica registrada a l'Hospital de Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 5180/13, relativa a assistències mèdiques que s'han registrat a l'Hospital de Can Misses, que formula el Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, l'any passat vostès varen aprovar un decret de salut, del qual ens vàrem queixar i vàrem dir que era un mal decret per a la societat espanyola en general perquè deixava moltes persones sense assistència, però en aquestes illes la situació crec que ha estat molt pitjor del que ha estat a la resta de l'Estat espanyol, perquè fins i tot vostès, pensam nosaltres, estan incomplint el seu decret.

A l'hospital de Can Misses d'Eivissa, l'organització Metges del Món ha denunciat sis casos concrets de vulneració de drets. Per tant, la pregunta que li feim és si vostè ens ho pot aclarir, si ens pot informar de quants de casos de vulneració de drets s'han registrat en els últims mesos, Sr. Conseller.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, l'Hospital de Can Misses va atendre des de l'1 de setembre fins a la data d'avui 29.441 pacients a urgències, d'aquests 29.441 hem tengut una reclamació administrativa que encara no està resolta post tractament i, com dic, serà contestada.

Amb l'organització a la qual vostè fa referència, Metges del Món, es va reunir el gerent de Can Misses dia 9 de maig d'enguany. Dia 9 de maig d'enguany li varen manifestar de boca una sèrie de casos, els va demanar que per favor els documentassin i a dia d'avui encara no s'ha rebut aquesta documentació. Com li dic, hi ha una reclamació administrativa, el gerent d'Eivissa està pendent d'aquesta menció que vostè fa, que l'organització Metges del Món la hi documenti, a dia d'avui encara no s'ha enviat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. Conseller. Miri, voldria creure que el que em diu vostè és el cert i que evidentment són casos que no s'han documentat, però m'estranya tant, perquè està documentat per Metges del Món en els mitjans de comunicació, aquests sis casos concrets que els dic, crec que vostè en podria haver pres nota i podria haver preguntat i hauria d'haver preguntat a la Gerència de Can Misses si era cert que això havia passat, perquè, clar, pensam que és una vulneració de drets que es demanin 1.880 euros concretament a una persona per una urgència. Crec que és una vulneració de drets que es deneguin medicaments a una persona que té la SIDA, entre altres coses perquè és perillós per la societat, però això són denúncies que hi ha. Vostè ara m'està fent amb el cap que no és cert, jo el que li deman és que almenys arran d'aquesta pregunta vostè procuri informar-se'n, a veure si és així o si no és així.

Creim que és una vulneració de drets que es denegui la targeta sanitària a una al·lota menor d'edat. També creim que és una vulneració de drets que es demanin 170 euros a una persona per ser atesa d'urgències i que se n'hagi d'anar cap a ca seva perquè no té aquests 170 euros. El decret, vostè sap que diu que les persones que vagin per urgències seran ateses, idò tot això està passant a urgències, tot això són coses que han passat a l'hospital de Can Misses i no és una vulneració de drets, crec que aquests casos que estam dient són una autèntica crueltat.

Per tant, Sr. Conseller, li deman que s'informi i si aquests casos són així i nosaltres ho sabem i vostè no, tal vegada s'hauria de plantejar alguna mesura important que ja en aquesta cambra se li ha...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, ja li dic què és el que està documentat. Vostè fa referència a una... el primer cas que vostè ha tret no era una situació d'un immigrant irregular, era una persona que tenia legalitzada la residència a Espanya i havia de presentar una documentació i com li dic això està pendent d'una resolució administrativa, però se l'havia atès, se li havia donat l'assistència i la reclamació és posterior a l'alta mèdica, perquè es documentàs i es reglamentàs.

El segon cas que vostè m'ha dit era un pacient de Xile amb el qual tenim conveni bilateral i s'ha de donar..., però se li havia donat aquesta documentació. Vostè, Sr. Diputat, el que ha de fer és emmarcar aquells immigrants en situació irregular on correspon i cada un dels tractaments administratius diferents, no intenti aplicar aquí la teoria del ventilador com intenta fer com si estiguéssim denegant assistència, perquè s'ha donat aquesta medicació i no es basi en aquests retalls de premsa.

Nosaltres ens basam en el que ens han reglamentat, nosaltres ens hem reunit amb Metges del Món, s'hi ha reunit el gerent d'Eivissa, no se li ha documentat això i l'únic cas que tenim documentat és aquest a què he fet referència, que està pendent de la tramitació administrativa i de la resolució.

Sr. Tarrés, no mescli els termes, una cosa són les situacions d'immigrants irregulars i una altra és aquella gent que acudeix a urgències i ha de documentar si té un conveni bilateral com pugui ser el cas de Xile o els altres deu convenis que hi ha entre l'Administració espanyola i els altres països.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 5173/13, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a segon pla de pagament a proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 5173/13, relativa a segon pla de pagament de proveïdors, que formula el Sr. Oscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Todo el mundo estará de acuerdo en que aquellas personas que prestan un servicio tienen la contraprestación de recibir un dinero por el mismo. Pues bien, todo el mundo estará de acuerdo menos aquellas personas que tuvieron la responsabilidad de gobernar del año 2007 al 2011 en esta comunidad autónoma.

Como todos ustedes saben, a finales del año 2011 más de 1.400 millones de euros figuraban impagados en facturas pendientes de pago a proveedores, proveedores, es decir, miles de familias y personas que trabajaban en empresas a las que el gobierno anterior no pagó las facturas y como consecuencia tuvieron que cerrar y despedir a sus trabajadores.

Pues bien, recuerdo al principio de esta legislatura como se agolpaban fuera de este parlamento asociaciones de discapacitados y otras personas que ahora precisamente ya no se agolpan y yo me pregunto: ¿por qué se produce esta circunstancia?, pues yo se lo diré, señores diputados, porque se han pagado esas facturas que estaban pendientes.

Sin duda, si hubiera un criterio que demostrara que las cosas han cambiado en esta comunidad autónoma podríamos hacer referencia al Plan de pago a proveedores. Ya se han pagado más de 900 millones de euros en facturas pendientes a los proveedores de esta comunidad autónoma. Ahora, al parecer, existe un segundo plan.

Entonces, sin más dilación, Sr. Conseller, yo le quiero preguntar: ¿qué supondrá para los proveedores el segundo plan de pago que está elaborando el Govern de la comunidad autónoma?

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, el Gobierno de las Islas Baleares en junio de 2011 dijo que la primera medida de política económica que debíamos adoptar era que la Administración dejara de ser morosa. También dijimos que este gobierno no contrataría nada que no pudiera pagar y esto es importante porque, créame que el reto ..., tenía cierta magnitud cumplir estas dos cuestiones. Era importante porque estamos en una crisis de endeudamiento, estamos en una crisis de falta de crédito y nuestras pequeñas y medianas empresas padecían al mismo tiempo la falta de crédito de las entidades financieras y el impago de las administraciones públicas. Había que resolver primeramente eso para que los pagos y los dineros circularan y regaran directamente la actividad económica.

Se produce por tanto una coordinación de políticas con el Estado en materia de pago a proveedores y así se hizo el primer mecanismo extraordinario de pago a proveedores que afectó a 3.859 proveedores de la comunidad autónoma, 245.000 facturas, 841 millones de euros que se inyectaron directamente en la actividad económica de nuestra comunidad.

Ahora se ha producido una ampliación de aquel mecanismo, ampliando a otro tipo de contratos, contratos públicos, a concesiones de obra pública, a subvenciones y en este proceso anteriores... a facturas pendientes de pago anteriores al 1 de enero de 2012, en este proceso los proveedores se han adherido por valor de 38 millones de euros y hasta el 22 de marzo eran 968 los proveedores afectados.

Bien, hacemos todo esto, ya le he explicado, porque es muy importante resolver la situación de falta de crédito pero al mismo tiempo resolver la situación de morosidad de nuestras administraciones públicas. Oiga, han sido dos años intensos, seguimos teniendo tensiones de liquidez, pero creo que las pequeñas y medianas empresas, las asociaciones, las entidades sociales no nos desmentirán si decimos que les hemos acompañado, que han tenido al Govern de les Illes Balears como referente y que les hemos dado visos de solución a esta grave situación.

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 5169/13, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de les línies de productes definides en el Pla integral de turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 5169/13, relativa a potenciació de les línies de productes definides al Pla integral de turisme, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, amb els canvis socioeconòmics dels últim segle en l'àmbit mundial el dret de gaudir d'estiuejar i en conseqüència de viatjar ha passat de ser una experiència reservada a l'elit a ser accessible a tota la societat. La globalització, l'aparició de noves destinacions en el Mediterrani i les noves formes de concebre el turisme en l'àmbit internacional amb clients cada cop més experts i exigents amb capacitat per comparar, opinar i recomanar una utilització de les noves tecnologies, juntament amb els canvis en la motivació dels viatgers ha fet imprescindible la reinvençió de les destinacions turístiques per tal de mantenir el lideratge.

El Pla integral de turisme és el full de ruta que convertirà les Illes Balears en una destinació motivacional, competitiva i moderna, un lloc on el client visqui, gaudeixi i comparteixi les seves experiències. És fonamental adaptar la promoció als nous comportaments del consumidor, així com a les diferents plataformes de posicionament per atreure el turista a una destinació diferent, motivacional i experiencial.

Per això, Sr. Conseller, li fem la següent pregunta: quines accions o projectes rebran el suport de la Conselleria de Turisme el 2013 per potenciar les línies de productes definides al Pla integral de turisme?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada. El objeto de esta convocatoria son subvenciones en especie por valor de 178.000 euros para la creación y mejora de rutas de interés turístico, la señalización de rutas u otros recursos de interés turístico, la creación o mejora de visitas guiadas y audioguías, las aplicaciones informáticas vinculadas a productos turísticos, aplicaciones o mejoras de productos existentes y ayudas y asesoramiento a proyectos.

Dichas subvenciones en especie consisten en la prestación de los siguientes servicios: imprenta y disolución de material, alojamiento y desplazamiento que pueda exigir el proyecto, traducción de texto y simultánea, guías, transporte y traslado de material, realización de señalización y asesoramiento y apoyo técnico. Todas estas empresas que van a prestar estos servicios han sido contratadas, todas y cada una de ellas, por diversos concursos públicos.

Y los proyectos que han obtenido la ayuda son los siguientes: para señalización, rutas en Valldemossa, rutas de bicicleta en Manacor, rutas de senderismo en Sóller y Capdepera, itinerarios turísticos y senderistas en Calvià y en Capdepera, itinerarios (...) y circuitos verdes en Formentera. Para edición de material: guía de la ruta del vino en Binissalem, visita a la iglesia de San Francisco en Maó, itinerario religioso en Ciudadela, guía gastronómica en ruso, rutas de senderismo en Sóller, (...) turismo con perros folleto turístico de Fornalux, guía de itinerarios geológicos en Mallorca, rutas gastronómicas en Calvià, *Cap de setmana* el Selva e itinerarios turísticos y senderismo en Capdepera. Para traducciones, señalización del núcleo turístico de Calas de Mallorca, web *Visit Manacor*, tres audioguías de Andratx, gestión de información gastronómica, plataforma web *Birding Calvià*, rutas de kayak en Formentera, equitación en Formentera, gastronomía en Formentera y submarinismo en Formentera. Para edición y traducción de material y traducciones: rutas de mountain bike en Mallorca, actividades de ocio y aventura en Mallorca, Birdwatching Mallorca, folletos *Un mar de experiencias* y *Essentially Mallorca*, guía de mountain bike de Capdepera y Descubreix Mancor. Para señalización, edición de material y traducciones: Visit Felanitx, Fenicios en Ibiza y BetArt Calvià. Para audio guías y DVD: audio guías para Valldemossa, audio guía para móviles en Sóller y edición de DVD para Formentera.

Finalmente, para ayuda técnica, el plan de señalización turística de Son Servera y el de Sant Llorenç. Gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 5172/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació de Menorca en la promoció turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 5172/13, relativa a participació de Menorca en la promoció turística, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el Govern de la comunitat autònoma i el Consell Insular de Menorca impulsen de manera conjunta i coordinada les accions de promoció turística i difusió dels productes de Menorca. Aquestes actuacions es duen a terme tant en els mercats emissors tradicionals com són Anglaterra i Alemanya i a la vegada amb l'obertura cap a altres països, entre els quals sobresurt el mercat rus.

Les gestions dutes a terme amb la participació del sector privat ja han començat a donar fruits amb un increment significatiu de les reserves i l'ocupació hotelera per a enguany, com ho confirmen les contractacions fetes pels principals majoristes i les companyies aèries com British Airways.

Entre les iniciatives dirigides a la reactivació del turisme a Menorca, que durant el mandat de l'anterior govern del pacte va perdre més de 300.000 turistes estrangers, destaca l'obertura per part del consell insular d'una nova línia d'ajudes dirigides a donar suport a esdeveniments per allargar la temporada. Mentre aquell antic govern va retallar d'amagat el 50% dels fons destinats a finançar la promoció turística de 2011 amb un acord secret que va perjudicar Menorca, l'actual govern del Partit Popular ha afavorit la participació menorquina a les fires i accions promocionals, a la vegada cal destacar el gran esforç que s'ha realitzat per aconseguir que Menorca disposi de rutes i trajectes aeris, de manera que aquesta temporada turística disposarà de connexió directa amb 12 aeroports d'Espanya i 59 aeroports d'Europa.

També enguany per primera vegada Menorca ha rebut visitants txecs amb el programa Turisme Senior Europeu, tot un conjunt d'actuacions positives que responen a un programa ben plantejat que va possible la reactivació del turisme com a primer sector productiu de l'economia menorquina.

Per tant, Sr. Conseller, quines són les accions de promoció turística en què participa Menorca durant aquest any? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Diputada, el plan de promoción para las Islas Baleares de este año prevé un total de 140 acciones para las Islas Baleares, de estas 140 acciones Menorca ha decidido participar en 50.

Estas 50 acciones son las siguientes: 31 ferias, les voy a decir, a algunas en las que ya se ha participado, las pasadas, y algunas en las que se va a participar, en enero, Vakantie-Utrecht, Ferien de Viena, CMT de Stuttgart i FITUR de Madrid; en febrero, Reisen de Hamburgo, Fiets de Amsterdam, Bit de Milán y Europe Dive Show también de Milán y Free de Munich; en marzo, Dive Travel Show de Madrid, ITB de Berlín, Feria de Turismo Ornitológico de Extremadura, Mitt de Moscú, Tur de Goteburgo y Salón Randonnée de París; en abril, Meedex de París y SITC de Barcelona; en mayo, Expovacaciones de Bilbao e IMEX de Frankfurt; en julio, ISPOBIKE de Munich; en agosto Birdfair de Leicester; en setiembre, Tournatur de Dusseldorf, Eurobike de Friedrichshafen y Top Resa de París; en octubre, Dive Show de Birmingham, TTG Incontri de Rimini y Tour Salon de Poznan; en noviembre, World Travel Market de Londres y Salón Náutico de Barcelona, y en diciembre, Salón Du Cheval de París y Travel Expo de Bruselas. Esas son las 31 ferias.

Tres *press trips*: Esports Balears, dirigida al mercat belga; Senderismo en Menorca, dirigit al mercat finlandès i Viatge de Premsa en Menorca, dirigit al mercat danès.

Diez *fam trips*: presentació de agents russos dirigit al mercat rus, con operadors *low cost beds* dirigit al mercat irlandès, con el operador turístic Merilia dirigit al mercat francès, con el operador turístic Thomas Cook dirigit al mercat francès, Naturaleza y Turismo activo en Menorca dirigit al mercat alemany, Viatge de Agents dirigit al mercat rus, Sol y Playa en Menorca dirigit al mercat suec, RTK Reisen dirigit al mercat alemany i Turismo Activo en Menorca dirigit al mercat alemany, y por último, el Camí de Cavalls dirigit al mercat alemany también.

Y por último, hasta completar las 50 acciones, 6 acciones más que son acciones *on line*, campañas *on line* y campañas locales dirigidas a los mercados italiano, ruso y británico. Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 5170/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum Balears Competitiva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 5170/13, relativa a Fòrum Balears Competitiva, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Fòrum Balears Competitiva és un òrgan que va ser creat pel nou govern de les Illes Balears poc mesos després de la seva presa de possessió. Al fòrum tenen representació els agents econòmics i socials i s'encarrega de debatre i cercar diferents actuacions amb l'objectiu d'aconseguir com més aviat millor la recuperació econòmica de la nostra comunitat autònoma. Sens dubte un exercici d'estar prop de la societat, d'escoltar el que han de dir els agents socials i econòmics, parlar i consensuar quines són les mesures que s'han d'executar per aconseguir el creixement econòmic i la recuperació dels anhelats llocs de feina.

A la darrera reunió del Fòrum Balears Competitiva, que es va celebrar fa unes setmanes, varen estar representades la CAEB, el sindicat USO, la Cambra de Comerç, la FELIB, el Cercle d'Economia, el Col·legi d'Economistes de Balears, l'Associació Balear d'Empresa Familiar, Caixa Pollença i Ausbanc. En aquesta reunió es va donar a conèixer el document de conclusions del segon període de sessions del fòrum en què els tres grups de treball, competitivitat, capital humà i gestió pública, han analitzat les diferents propostes en matèria d'insularitat, de promoció empresarial i de simplificació administrativa, respectivament.

Aquest document posa de manifest el suport de la societat civil al treball que ha fet el Govern de les Illes Balears en matèria d'insularitat davant les institucions europees, amb la finalitat d'aconseguir un millor i major finançament europeu atès que actualment es negocien els reglaments que regulen els fons estructurals per al període de 2014 a 2020 i també la reforma de la política agrària comuna i la política pesquera comuna.

Voldríem conèixer avui, Sr. Vicepresident, quina és la valoració del Govern de la darrera reunió del Fòrum Balears Competitiva i quines varen ser les conclusions d'aquesta reunió així com quines idees es varen transmetre al Govern des dels diferents agents socials i econòmics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Sr. Diputado, como usted muy bien dice pues hace recientemente se celebró la tercera sesión del Fòrum Balears Competitiva en el que participaron pues no sólo las representantes de las distintas instituciones sino también representantes de los distintos agentes económicos y sociales. Entre las cuestiones más destacadas me gustaría resaltar el apoyo de la sociedad civil a los trabajos que está realizando este gobierno en defensa de mejorar la financiación de esta comunidad autónoma delante de las instituciones europeas. Como usted muy bien sabe en estos momentos están discutiendo el reparto de los fondos estructurales y este gobierno pues está trabajando para conseguir una mejor financiación.

En este sentido también cabe destacar el apoyo del Fòrum Balears Competitiva al documento que ha elaborado el Gobierno en este sentido. Y también quiero decirle que en esta tercera sesión del Fòrum hubo un acuerdo de que el Fòrum siguiera trabajando en las mismas líneas que estaba siguiendo, sobre todo en cuanto a los temas de la insularidad y la financiación para sobre, digamos, para valorar los costes de la insularidad y tenerlos en cuenta a la hora de las negociaciones.

Quiero decirle que representantes del Fòrum propusieron que este órgano elaborara un documento integral en el que se tuviesen en cuenta los costes de la insularidad y en el que formaran parte todos los sectores tanto productivos como no productivos de las Islas Baleares, y la finalidad del mismo es cuantificar el sobrecoste de este hecho insular y la repercusión que tiene en nuestra economía así como también, efectivamente, para sus habitantes.

Por lo tanto, quiero decirle que el Fòrum Balears Competitiva trabaja de cara al futuro, los trabajos que tienen encomendados es para ahondar y mejorar en un futuro la financiación de esta comunidad autónoma.

Muchísimas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 5174/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premi relatiu al material didàctic per a l'aprenentatge del llenguatge administratiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 5174/13, relativa a premi relatiu al material didàctic per a l'aprenentatge del llenguatge administratiu, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, volem destacar molt positivament la tasca i les funcions que desenvolupa l'EBAP que té com a principal objectiu la formació i la preparació dels nostres empleats públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears, la gestió en la provisió dels llocs de feina i la inserció laboral de persones amb discapacitat. Aquesta missió es desenvolupa en formació, reciclatge, perfeccionament i gestió de selecció i promoció per tenir els millors empleats públics a la nostra autonomia, foment de la recerca en matèria relativa a administració pública, promoció i millora de l'administració, inserció de persones amb discapacitat; en definitiva, són tots aquests els objectius que l'EBAP desenvolupa amb unes tasques, com deia, molt importants per a la nostra administració.

Darrerament l'EBAP ha tingut un reconeixement important i ha rebut el premi al millor material didàctic, per part de l'INAP, l'Institut Nacional d'Administracions Públiques, premi que va ser recollit per vostè mateixa i per part del seu equip. Per tant, volem donar-li l'enhorabona per la recollida d'aquest premi ja que entenem que es tracta d'un reconeixement a les tasques i funcions que l'EBAP desenvolupa a la nostra comunitat autònoma, concretament pel que fa al material didàctic que és important per a la difusió dels coneixements cap als empleats.

Quina valoració fa, Sra. Consellera d'Administracions Públiques, d'aquest premi i quins objectius té la concessió d'aquests premis per a la nostra administració?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè ha dit, l'Escola Balear d'Administracions Públiques de les Illes Balears ha obtingut un premi, un guardó, l'any 2012 pel millor material didàctic en el llenguatge E, que és el llenguatge administratiu del nivell de català. Com ha dit, ha estat concedit per l'Institut Nacional d'Administració Pública, que és l'Institut que depèn del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, i que des de l'any 2002 dona premis a aquells materials d'aquelles escoles que destaquen o que es distingeixen de les altres a nivell nacional.

En aquest sentit hi ha tres línies de premis, hi ha premis al millor material didàctic, premis a innovació didàctica i premis a aquelles actuacions en gestió que destaquen. Doncs bé, l'Escola Balear d'Administració Pública ha tingut un premi al millor material didàctic, com li deia, per aquest nivell E de llenguatge administratiu. Vull dir que aquest nivell o aquest material es va començar a preparar i a elaborar l'any 2010 mitjançant un projecte pilot que es va fer per la conselleria, en aquell moment, d'Interior amb 34 funcionaris de diferents conselleries i, com que va ser una actuació bona i que funcionava, l'hem perfeccionat i millorat fins que a l'any 2012 el vàrem presentar a l'Institut Nacional amb l'obtenció d'aquest premi.

Evidentment, per a nosaltres és una gran satisfacció aquest reconeixement a nivell nacional, és un material que s'ha format pels autors, que són assessors lingüístics de la comunitat autònoma, també hi han intervingut els professors i tutors i així mateix també els alumnes amb les seves consideracions, suggeriments i l'experiència dels cursos que es fan.

Actualment s'han format amb aquest material més de 800 persones, en concret l'any 2011 es varen formar 331 alumnes i es formen en l'actualitat 250 alumnes empleats públics amb aquest material del nivell E, que és el de llenguatge, com deia, administratiu.

Com es fa aquesta o què pretenem aconseguir amb aquesta formació i amb aquest material que hem anat completant i que ha estat guardonat? Donar compliment, com dèiem, a l'obligació que tenim de capacitar i de formar empleats públics per donar serveis als ciutadans en les dues llengües, donar compliment a l'article 71.6 de la Llei 3/2007, de funció pública, que estableix aquesta obligació de capacitar degudament els empleats públics i també destacar que ho feim en línia de manera que d'aquesta manera donam compliment al primer pla d'igualtat d'homes i dones que s'ha aprovat dins la comunitat autònoma, que va ser també l'any 2012. Finalment, únicament donar l'enhorabona a tots els que han format part de l'elaboració d'aquest material i a tot el personal de l'Escola Balear d'Administració Pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 5168/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de transport públic regular d'autobusos a Calvià.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 5168/13, relativa a servei de transport públic regular d'autobusos a Calvià, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Este gobierno apuesta claramente, como hemos dicho otras veces, por el transporte público prestado en todos sus medios bajo parámetros de eficiencia, eficacia y sostenibilidad, tanto económica como social, como mejor garantía para su prestación, considerándolo un servicio público totalmente esencial y prioritario.

La mala gestión del anterior gobierno llevó la herencia recibida de encontrarse un sistema de transporte público de autobuses sin planificación, sobredimensionado, con costes de hasta 22,9 euros por viajero o 74,2 euros por habitante, con ratios de ocupación ínfimos, con menos, algunos, de un viajero, con duplicidades y desequilibrios, además de generar una gran deuda con retrasos en pagos a empresas concesionarias de transporte de autobuses, de 3,46 millones de euros y un sistema tarifario insostenible, gravoso y desfasado, congelado desde el 2006. Un desastre. Además, en diciembre de 2009, el anterior gobierno incumple el Plan director sectorial de transporte, tan invocado ahora su cumplimiento cuando están en la oposición, prorrogando las concesiones vivas de transporte público de autobuses hasta el 2018.

La actual acción de gobierno en transporte público de autobuses ha adoptado importantes medidas para garantizar y mejorar su funcionamiento: el conocido plan de eficiencia del transporte interurbano, transportando igual pasajeros y ahorrando 2,2 millones de euros; la revisión tarifaria; el proyecto europeo Seemore de fomento del transporte público de autobuses en zonas costeras; la integración de rutas interurbanas de Palma en los planificadores de viajes europeos; la herramienta de consulta telemática para los usuarios y, ¿cómo no?, la futura ley de transporte y movilidad, primera norma propia en esta materia.

El Consorcio de Transportes de Mallorca, en esta continua mejora y potenciación del transporte público, ha iniciado recientemente importantes medidas en transporte público de autobuses en uno de los municipios más turísticos y que más población soporta, el de Calvià.

Por todo ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, le efectuamos la siguiente pregunta, ¿qué actuaciones ha puesto en marcha el Consorcio Transportes de Mallorca para la mejora del servicio de transporte público regular de autobuses en el municipio de Calvià? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé, nosaltres des del Consorci de Transports de Mallorca a partir de dia 1 de maig ja varem implementar una millora molt important dins la zona de Calvià, en tot el que és el transport des de Calvià cap a Ciutat.

Les mesures que es varen posar en marxa estan dins el que ja varem presentar fa bastant de temps que és el Pla d'eficiència del transport interurbà d'autobusos de Mallorca, amb uns objectius dins la zona de Calvià molt clars, adaptar l'oferta a la demanda; donar solució a demandes històriques que hi havia de residents, de treballadors, de visitants, fins i tot turistes de Calvià; reducció del temps del trajecte, la veritat, després us ho contaré, hi havia autèntiques tortures per arribar a Ciutat, i després també resoldre problemes puntuals de saturació del servei, hi havia gent que quedava a les aturades i nosaltres trobam que això no és correcte i, a més, dóna molt mala imatge a part d'un mal servei, i després millorar la fiabilitat del servei de transports.

S'ha fet també una altra cosa, i és incrementar un 46% les places que s'oferien, hem passat d'oferir 5 milions de places a 7,4 milions de places cada any. I tot això s'ha fet de la mà de l'empresa privada. Aquesta col·laboració sempre que nosaltres procuram posar en marxa entre la cosa pública i privada.

Calvià és una zona on pràcticament hi ha 3 milions de passatgers, un 34% del total de tota l'illa de Mallorca, per tant, ja ens dóna a entendre que són molt importants les actuacions que es puguin dur a terme dins aquells nuclis; nuclis, per exemple, Magaluf, Palmanova, Son Caliu... enllaçar tot això amb Palma en aquells moments estàvem, o abans de posar-ho en marxa, estàvem amb una mitjana d'una hora de desplaçament fins a Ciutat. Ara passen a ser quaranta minuts i, a més, incrementam les freqüències, de trenta minuts hem passat a vint-i-cinc minuts a donar el servei. Després també tenim la zona de Capdellà, Calvià, Santa Ponça i Palma on donarem un servei sobretot enllaçant amb la Costa de la Calma, de la Costa de la Calma s'ha de dir que per desplaçar-se a Ciutat l'única opció era fer tots els punts que hi havia per la costa i tardaven una hora i mitja per arribar a Ciutat. En aquests moments ho faran pràcticament també en uns quaranta minuts. És a dir, tornam a estar en una millora importantíssima.

Per tant, no deixar gent a cap aturada; incrementar el nombre d'oferta que hi ha; millorar moltíssim la velocitat comercial, que això és importantíssim perquè el transport públic s'agafi més, i el més important de tot que pareixia que era impossible, a cost zero per a l'administració. Per tant, molt més amb molt menys.

Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 5181/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 5181/13, relativa a responsabilitats polítiques, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sr. Conseller, a poc a poc coneixem què ha fet amb relació als immigrants sense papers, els han exclòs, els han discriminat i ha primat més un presumpte estalvi econòmic que la salut dels ciutadans.

Considera el Sr. Conseller de Salut que hi ha responsabilitats polítiques amb relació a la mort del Sr. Alpha Pam?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè sap que hi ha una investigació oberta que supòs que vostè no li posarà emperons, que la respecta com a independent i que, per tant, ja he dit que seré inflexible amb les conclusions que es puguin presentar.

També sap quins són els criteris generals d'inclusió i també sap que no hi ha restriccions a l'hora que quan un metge s'asseu amb un pacient davant l'assisteix amb total independència i sense cap tipus de restricció per part de cap instrucció que s'hagi pogut trametre ni del servei de salut ni de la conselleria. Sí li vull dir, Sr. Thomàs, és que no oblidí que vostè també és metge.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. Conseller. No fa falta que em digui que som metge, estic més indignat perquè som metge! Sr. Sansaloni, vostè va prendre una decisió política, els immigrants sense papers no tenen dret a una assistència sanitària regularitzada i normalitzada. Els va treure la targeta i l'atenció sanitària bàsica. Dicta uns criteris per després no complir-los. La realitat és que els treu la targeta, els convida a desaparèixer del sistema sanitari i després practica una política de coacció. Edita normes, les incompleix i coacciona al copagament. Per què ordena que tornin les factures emeses? Per què ordena que retirin d'urgència els impresos de compromís de pagament? Per què ordena que tornin els ingressos indeguts?

Miri, Sr. Conseller, Can Picafort el va localitzar a aquest senyor, sense cap problema, i el va derivar a Inca amb un diagnòstic, *contacto con tuberculosis*, amb majúscules. Vostè ni el diagnostica ni el tracta ni el localitza en dos mesos. Vostè no ha vetllat per la salut pública de la nostra comunitat i avui coneixem un nou brot de tuberculosi a una escola de Palma, ja en sabem tres casos, i avui un jove està ingressat i aïllat a un hospital públic de Palma.

Sr. Sansaloni, no cerqui culpes a un circuit administratiu o sanitari, sabia què succeïa, estava informat directament i va preferir no escoltar. Es miri al mirall i veurà que vostè té la responsabilitat política. Quan el diagnòstic d'una tuberculosi es fa en una persona morta moltes coses han fallat i ningú amb targeta no s'hagués mort. Vostès han decidit que aquestes persones no tinguin atenció sanitària, doni la targeta sanitària a tothom, com han fet altres comunitats autònomes. L'excursionista no és aquest cas, l'excursionista és que vostè encara hi sigui. Sr. Sansaloni, dimiteixi i no torni.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, els criteris d'inclusió que ja he repetit i que no tornaré fer ara, són clars. S'han enviat les notes per si qualcú no ha actuat d'acord amb aquests criteris d'inclusió. Vostè ja no em posa en dubte que aquest pacient va ser atès. Jo li vull dir aquí i les dades són públiques, és que l'any en què més casos de tuberculosi hi va haver, va ser el darrer any en què vostè va ser conseller. Aquest és l'any on la punta màxima va ser, ...

(*Remor de veus*)

... i són dades públiques.

Vostè a més de metge amb condició de polític, li he de dir que és un bon agitador, i és un bon agitador perquè no assumeix que això no és un cas aïllat. Basta tirar d'hemeroteca i quan vostè també era conseller hi va haver un cas puntual molt semblant i és de l'any 2009...

(*Remor de veus*)

I es va morir, sí, i també era un...

(*Continua la remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

...immigrant en situació irregular. Per tant, Sr. Thomàs, vostè també ha de tenir una certa memòria històrica i ha de saber que els metges actuen en base als criteris assistencials que consideren adients i no hi ha hagut cap restricció per part de la conselleria ni del Servei de Salut, per aplicar cap tipus de prova de manco, com vostè ha intentat donar a entendre.

Per tant, responsabilitats polítiques, aquelles que se'n puguin derivar d'aquesta investigació, sí, li he dit que seré inflexible. Però reflexioni un poquet i no sigui agitador en pro de la salut pública. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 5177/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de costes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm..., silenci per favor! RGE núm. 5177/13, relativa a Llei de costes que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El passat dia 9 de maig el Congrés dels Diputats va aprovar definitivament la Llei de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/88, de costes de l'Estat.

Aquesta llei suposa una fita històrica per a l'illa de Formentera, que des de fa dècades reclamava una revisió de la delimitació que afecta un terç de tota l'illa, a més de cent petits establiments familiars que quedaven en mans de l'Estat. I ho fa a través de la seva disposició addicional quarta, una disposició que regula de forma exclusiva la delimitació de Formentera i dóna un tracte específic per a aquesta illa. Es tracta del compliment d'una promesa electoral del Partit Popular, que liderat pel president Bauzá, ha passat de ser una eterna promesa a un fet real i des del Grup Popular ho celebrem.

Altres partits varen prometre el mateix i no ho varen fer. Dia 15 de juliol de 2006, "*Zapatero asegura que habrá un nuevo deslinde en Formentera y será justo*". Dia 20 de maig de 2007, "*De La Vega promete un deslinde justo en Formentera*". Dia 29 d'abril de 2007, "*José Blanco promete un deslinde justo para Formentera*". Tots els màxims dirigents del Partit Socialista es varen passejar per Formentera.

Però el que ja és impossible de creure i d'entendre no és que no ho complissin, sinó que en la tramitació d'aquesta llei el PSOE va registrar una esmena de supressió d'aquesta disposició addicional quarta i la motivació era: "*no se considera que deba de existir un deslinde específico en la isla de Formentera, ni que existan razones singulares que justifiquen tal excepción sobre el resto del litoral español*". Deu ser sense cap dubte un dels exemples del federalisme del Partit Socialista, que ni tan sols reconeix la singularitat de l'illa de Formentera, una autèntica traïció per a l'illa de Formentera.

Per això Sr. Conseller, volem conèixer la seva valoració sobre aquesta modificació de la llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Bé, la nova Llei de costes que s'ha aprovat recentment a les Corts Generals suposa un avanç, al nostre entendre, molt important i que dóna solucions a problemes històrics. Molts dels que havien sorgit arran de l'aplicació de la Llei de 1988. I a la vegada es referma un dels grans objectius de la llei i és precisament la protecció del medi ambient i del medi litoral.

Davant algunes manifestacions que s'han fet al respecte del text, intencionades clarament, molt intencionades i possiblement mal dirigides, el fet és que la nova llei diu el que diu i tindrà els efectes que hagi de tenir i van en la direcció de la protecció mediambiental i protecció també del litoral. També van en la direcció de protegir els drets dels ciutadans, els drets dels particulars, dels propietaris i també de les persones que realitzen activitats econòmiques dins aquest entorn.

Pel que fa a les novetats relatives a la protecció mediambiental hem de dir que es manté l'actual prohibició de construcció, ho dic perquè en aquest mateix parlament s'ha volgut fer veure que es podia construir més, i això és fals. És a dir, continuem ben igual que ara, l'únic que es pretén és donar possibilitats perquè allò que està caient es pugui modificar, perquè fins i tot ara no es deixava, el que està caient, sense incrementar ni un mil·límetre de volum, ni de superfície, ni d'ocupació, ni de res de tot això.

Per tant, això ha de quedar molt clar, la resta són mentides que no s'ajusten al que realment diu el text. S'exigirà eficiència energètica i també mesures d'estalvi d'aigua quan fins i tot hi hagi obres menors, com les que estam parlant. Es demanarà un informe ambiental quan hi hagi activitats que siguin potencialment contaminants, com és lògic. Es preveu l'elaboració d'una estratègia per mitigar també els efectes del canvi climàtic.

En relació amb Formentera, com ha dit bé vostè, una reivindicació històrica i per primera vegada tindrà allò que s'havia demanat des de Formentera. En aquest cas el que es pretén, ja dic, té una fitació especial i, com ha dit vostè, aquí hi ha gent que ha anat fent esses, han passat d'una banda a l'altra. Aquí realment el més important és que els ciutadans de Formentera estiguin ben atesos i amb aquesta llei hi estaran.

Finalment, es pretén donar molta més seguretat jurídica com he dit abans, a l'activitat econòmica, l'ampliació de 75 anys de les concessions, també l'ampliació fins a 4 anys de tot allò que són les autoritzacions per a les instal·lacions de temporada que fins ara s'havien de fer cada any, etc., una llei valenta que encara problemes històrics, aportant solucions realistes i sense deixar de banda en cap moment allò que és la protecció del litoral. Altres no són tan valents, només xerren.

Gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 5162/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a consens amb la comunitat educativa.

I.19) Pregunta RGE núm. 5183/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política educativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Les preguntes RGE núm. 5162 i 5183/13 adreçades al president del Govern i presentades pel Sr. Biel Barceló i Milta i la Sra. Armengol i Socías, respectivament, són ajornades, atesa la petició del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 5380/13.

II. Interpel·lació RGE núm. 3312/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de cultura.

Per tant, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3312/13 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en cultura. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Lluís Maicas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, bon dia. Sra. Consellera, abans de res deixi'm confessar-li que som al Parlament per fer política, que els ciutadans ens han elegit per fer política. Vostè ocupa un càrrec polític no electe...

(Alguns aplaudiments)

...si no és per fer política, ens hauria de dir i ens hauria d'aclarir què hi fa aquí? I atès que aquesta interpel·lació és relativa a política general en matèria de cultura, m'hauran de permetre dues llicències culturals. La primera referida a qui fou, primer professor i després amic, Bernat Morell. Cada curs, el primer dia de classe d'història de l'art, assignatura en la qual vessava tota la seva passió d'artista, ens feia una (...) que no ha de ser del tot supèrflua. En advertia que malgrat allò que ens pogués

semblar, que malgrat que allò que de fet semblava a molta gent, cul no era l'arrel semàntica de cultura i, en conseqüència, cultura no derivava de cul. Seguidament ens aclariria la seva etimologia llatina, sobre la qual ara no m'estendré. Basti constatar els seus significats, conreu, agricultura, però també cultiu de l'esperit, concepte que feu servir per primer cop Cireró a *Tusculanes* quan va dir, *cultura animi* i que avui és allò que més ens interessa.

La segona i que ja vaig usar a una PNL, parla de la poesia, ho advertesc perquè no m'acusin de plagiar-me. A finals dels anys setanta vaig oir el poeta Josep Maria Llompart referir-se a la poesia com la parenta pobra de la literatura. Però va ser a través de la veu d'un altre poeta, Bartomeu Fiol, que feu fortuna aquesta expressió en la qual insistia no sense raó. Jo mateix vaig afegir que a més, la cultura era la parenta miserable de la política, una parenta a la qual tothom defuig, de la qual tothom s'allunya. Som incultes els polítics, els diputats? És evident que no podem generalitzar, perquè de tot hi deu haver a la vinya política, però si atenem l'esment que posam al fet cultural, al seu conreu, a la seva promoció i difusió, pot ser sí que ho som. Si atenem els recursos que li dedicam, l'interès que hi projectam, segur que sí que ho som. La cultura és la maria de les assignatures de qualsevol govern, especialment d'aquest govern, que no s'ha acontentat a mantenir una actitud indiferent, com feren altres governs del seu mateix color, sinó a tenir un capteniment bel·licós envers la nostra cultura pròpia. Tanmateix en la llista de prioritats governamentals, la cultura és una de les prescindibles, en el cas que ens ocupa, una de les suprimibles.

Haurem de convenir que històricament al poder, tant i més quan és la dreta qui l'ostenta, mai no li ha interessat la cultura, mai no li ha convingut facilitar l'accés de la cultura als ciutadans. Els ignorants són més dúctils, més fàcils de manejar, més fàcils d'enganar. Però no tots els ciutadans es conformen de ser ignorants, una part no gens negligible hi està compromesa, amb la cultura del coneixement, amb el desig de saber, amb el deure de conservar i transmetre. I nosaltres, des de la política, des de les institucions, ens hauríem d'esmerçar perquè aquesta part fos cada dia més ampla, cada dia més culta, perquè una societat inculta està condemnada a viure sotmesa al fracàs de la ignorància. Tanmateix l'arquitectura cultural es construeix sobre estructures educatives, sense uns sòlids forjats educatius, no pot haver-hi edifici cultural. I vostès dinamiten els fonaments que és, en definitiva, cultura en ella mateixa i alhora llavor cultural. Però l'educació mereix un altre debat.

Gran part de les competències en cultura estan cedides als consells insulars. Això no obstant, el Govern té la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, de Cultura i una consellera que ha de tenir cura del fet cultural. Això significa que no només en conserva l'anunciat, sinó algunes responsabilitats de les quals ha abdicat. O potser no és una abdicació de funcions l'eliminació de la Direcció General de Cultura? No és una manera d'afeblir el contingut cultural de la conselleria? No és una manera d'abandonar les seves responsabilitats? L'eliminació de la Direcció General de Cultura, que a mi em sembla pel que

fa al mapa de competències, inadequada a la legislació en matèria cultural d'aquesta comunitat, no deixa de ser coherent amb la política cultural d'aquest govern, conseqüent amb una política adreçada a dues prioritats que han esdevingut obsessives, eliminar el català, que a més de ser la nostra llengua història pròpia, és l'eina que fan servir si més no tots aquells que conreen la cultura literària escrita en català; i alhora privar de mitjans econòmics, d'instruments totes les iniciatives culturals no addictes al règim, o sigui, gairebé totes.

Aboquen, això sí, les seves energies a elevar als altars de la mallorquinitat el Pare Juníper Serra, que tan escasses mostres de mallorquinitat donà. Silenciant enguany mateix i fins on els és possible, sense semblar excessivament provincians, el centenari del naixement de tres poetes insignes de la literatura catalana: Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Marià Villangómez i Salvador Espriu...

(Alguns aplaudiments)

La segona prioritat és desmantellar la cultura, el teixit cultural propi de les illes, deixant-lo en la indigència. I podríem concedir que són hàbils i eficaços en ambdues tasques. Empobrir, ofegar, eliminar el món cultural tindrà un cost elevat per a la societat, escàs per al Govern, que sap que el món cultural no és al seu costat. Per això actua impunement, des d'abandonar l'Institut Ramon Llull a asfixiar el Conservatori Superior de Música de Balears, des d'eliminar ajudes als creadors a enfonsar la indústria editorial en català, des de subvencionar les modalitats en un intent barroer de rompre la unitat del català a estimular el teatre regional, des de desatendre les infraestructures i els equipaments culturals a estimular la desafecció social envers la cultura.

Vostès no retallen, que seria una forma de podar necessària en temps d'escassetat, vostès arrabassen per tal de suprimir, de fer desaparèixer. L'objectiu és deixar rere seu terra cremada. Només la reconstrucció de les seves destrosses culturals ha de ser per als qui els seguiran una tasca titànica, de tant com han excel·lit en l'art de la demolició. Cal que concedim un mèrit a aquest govern, ha sabut com mai ningú no havia aconseguit abans disgustar tots els col·lectius: culturals, educatius, socials, sanitaris, sindicals, fins i tot les patronals empresarials. Però d'aquestes últimes no cal que se'n preocupin.

Pel que afecta els col·lectius cultura, escriptors, editors, llibreters, artistes plàstics, galeristes, músics i editors musicals, creadors audiovisuals, historiadors, premsa local, agrupacions folklòriques, etc., tots en duen dol, no només de l'absència d'una política general en matèria de cultura, sinó d'una conducta política agressiva envers el conjunt cultural, d'una conducta que menysprea la cultura i els creadors.

En alguns fòrums es parla d'atreure el turisme cultural i, més enllà del patrimoni arquitectònic, que no és poc ni negligible, l'oferta serà minsa, perquè vostès no creuen en la potència, en el poder d'atracció dels nostres artistes, dels nostres músics, dels nostres escriptors, dels nostres cineastes, en definitiva, dels nostres creadors. Vostès no creuen que la cultura enriqueixi les persones i, en conseqüència, enriqueixi el país; i, sobretot, vostès no creuen que ja tenim una cultura pròpia, que no necessita ser substituïda, sinó respectada.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Maicas. Per part del Govern té la paraula la consellera d'Educació, Cultura i Universitats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Quan jo rallo de política, em referesc a aquesta política de rallar per rallar, de no fer res, aquestes persones que primen la política, aquest tipus de política per damunt de les necessitats dels ciutadans. Fer política i rallar per rallar, fer política no pràctica, és precisament no mirar els nostres ciutadans i no viure per a les necessitats del poble.

El primer que m'agradaria dir és que aquest govern ha creat precisament la Secretaria Autònoma d'Educació, Cultura i Universitats per donar precisament un nou impuls molt més fort a la cultura de les nostres illes. Perquè, senyors, cultura és patrimoni de tothom, no és patrimoni de l'esquerra. Qui dóna lliçons als altres, normalment li manca allò que predica. Hi ha aquest refrany que diu *dime de lo que presumes y te diré de lo que careces ...*

(Alguns aplaudiments)

Ni vostès, ni nosaltres no ens podem adjudicar en exclusivitat la cultura perquè va molt més enllà que tot açò.

La Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats compleix diversos objectius, vostès saben que les competències estan transferides, moltíssimes d'elles als consells i s'ha de respectar l'autonomia dels consells, i fomentam la projecció i la promoció de les nostres illes a l'exterior i entre les pròpies illes en matèria de cultura i llengua. Apropar la cultura i la llengua pròpies de les Illes al món educatiu, revitalitzar i potenciar les nostres senyes d'identitat i prestigiar la cultura pròpia de cada illa, és a dir, la cultura popular i tradicional de les Balears, col·laborar amb totes les administracions i els agents culturals en l'àmbit autònom i estatal, i delimitar clarament les competències de tots els organismes. A açò és al que anam.

Per tal de complir aquests objectius la conselleria ha desenvolupat diferents programes, programes de promoció i projecció exterior de la cultura de les Illes Balears, i a través d'aquests programes, que du a terme entre illes també i a l'exterior, es realitzen activitats destinades a la difusió del teatre, el cinema, audiovisuals, música, arts plàstiques i cultura popular, participant i assistint a diversos esdeveniments, actes culturals, fires, festivals, certàmens, mercats, exposicions lingüístiques, artístiques i culturals.

Un altre programa duit a terme des d'aquesta conselleria és el programa "Viu la cultura", el qual té la finalitat d'apropar la cultura al món educatiu, permetent els alumnes de la nostra comunitat canviar les aules per escenaris. D'aquesta manera els alumnes assisteixen a espectacles i tallers teatrals, concerts de música de tot tipus, tallers relacionats amb la cultura popular, amb el glossat, amb la nostra música i la nostra història, així com visites a nombrosos museus o guies a la Llonja, o relacionats amb el nostre patrimoni.

El programa de foment de la lectura, que té com a objectiu potenciar la lectura especialment en català i millorar la competència dels hàbits lectors de tots els segments de la població de la nostra comunitat autònoma, el considerem molt important, i considerem que la promoció de la lectura és una tasca comuna de tota la societat i que ha d'implicar necessàriament tots els responsables de les polítiques culturals, socials, educatives i de comunicació de la comunitat.

Per altra banda el projecte de promoció i difusió de la llengua de les Illes Balears té l'objectiu d'impulsar un pla intensiu d'actuacions per apropar la llengua pròpia de les Illes Balears amb les seves modalitats a sectors d'activitat diversos, com ara social, de lleure, audiovisual, musical, etc.

A més, pel que fa a la conservació, protecció i difusió del patrimoni museogràfic, documental i arxivístic, des del departament de Cultura es pretén dinamitzar el patrimoni històric i cultural que alberguen els museus de titularitat estatal que gestionam. Per açò es realitzen programes de difusió i activitat en els mateixos museus.

Quant a la promoció i difusió de la nostra cultura, per si vostès volen saber què hem fet fins ara, els diré que hem arribat a diferents convenis, hem firmat diferents convenis i protocols d'actuació amb la Caixa d'Estalvis, amb la Fundació Sa Nostra, la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, la Fundació Baleàrica, Banca March, el Círculo de Bellas Artes de Madrid, la Universitat de les Illes Balears, i Publicacions Abadia, entre altres entitats, per tal de promocionar i difondre la nostra cultura.

Mitjançant el departament de cultura hem participat a diferents esdeveniments: Sa Pobla a Gràcia, a Barcelona, el Festival de Pollença, gala professional de dansa, Fira de Tàrraga, Mercat de música viva de Vic, trobada de tres federacions, Fira de teatre de Manacor, Any Alcover, Premi Born de teatre, Fira de teatre infantil i juvenil de les Illes Balears, homenatge a Blai Bonet, manteniment de les webs musicaib, teatreib i dansaib, adquisició i suport d'enregistrament de CD d'artistes illencs, col·laboració en el desplaçament de diferents artistes, músics, colles de ball popular i companyies teatrals a través d'un conveni amb la Fundació

Baleàrica; projecció de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears Ciutat de Palma amb concerts a les Illes i arreu del món, lectura dramatitzada de l'obra *Ca nostra* de Joan Mas a Palma i a Barcelona, i participació en el Dia internacional de teatre, entre altres coses.

A través de l'Institut d'Estudis Baleàrics hem participat en el concert dels Tres Tenors Euroclàssics, a l'òpera *Anell de Ferro*, en el concert de Joan Roig, hem duit la companyia balear Au Ments a Friburg, Alemanya; hem participat en el festival d'Avinyó, l'*Off*, amb la Companyia Mariantònia Oliver; hem promocionat *El perfecte desconegut*, primer llargmetratge del director mallorquí Toni Bestard; hem donat suport a la itinerància de l'obra de (...), i, en fi, una gran quantitat de coses. La companyia mallorquina Res de Res ha participat a un festival d'Edimburg amb el seu espectacle; representants de tres companyies teatrals de les Illes han participat en un laboratori teatral amb artistes francesos en el marc del projecte d'euroregió.

Diversos artistes illencs han participat en la tercera Art a Berlín i Londres, i la seva itinerància internacional continuarà a Roma en 2013. Els artistes Ricard Chiang, Rafa Forteza, Mònica Fuster i Pep Guerrero han mostrat les seves creacions més recents a una exposició a París. Joan Miró s'ha mostrat a Washington.

Quant al foment de la lectura, hem participat a les Converses literàries de Formentor durant els dos darrers anys i ho tornarem a fer enguany. Vam organitzar la Setmana Alcover, el Dia del llibre, la Fira del llibre, hem anat a la Fira del còmic de Barcelona, hem presentat els artistes de Baltasar Porcel al *Setmanari d'Andratx* a Mallorca i a Barcelona, i moltes altres publicacions.

En arts plàstiques hem fet una sèrie d'actuacions amb l'objectiu de donar a conèixer l'obra i la figura dels artistes plàstics de les Illes, entre els quals destaquen l'exposició de Bernadí Celià a la seu de la Fundació Coll Bardolet a Valldemossa, suport als galeristes de les Illes participants a Arco Madrid, Art Madrid i Justmad, participació en els actes commemoratius del Dia de les Illes Balears, exposicions diverses, exposició "Memòria de l'aigua" en el claustre descobert de Sant Domingo, exposició homenatge al centenari del naixement de Coll Bardolet a l'hotel Barceló Formentor, difusió i promoció de la Nit de l'Art, exposició itinerant de Riera Ferrari, exposició d'Andreu Maimó al Roser de Ciutadella, i de Camargo a la Punt del Molí de Sant Antoni d'Eivissa.

Quant al programa "Viu la cultura", fins i tot amb la reducció de pressupost, vam haver de dotar el programa "Viu la cultura" i l'hem hagut d'adaptar a la situació actual. Així i tot hem desenvolupat 106 activitats a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera relacionades amb la història de l'art i la ciència, la música i la cultura popular, el teatre i la dansa, la literatura i el medi ambient. També a través d'aquest programa hem realitzat un total de 31 concerts didàctics a les quatre illes, que han comptat amb la participació de 118 centres educatius i 9.569 alumnes. Hem fet un total de 20 visites guiades per als escolars a Sa Llonja de Palma. A més, dins els actes de l'Any Alcover,

també es va programar una sèrie d'activitats adreçades als centres educatius de les Illes Balears, en les quals han participat 19 centres i 2.307 alumnes.

Quant a les relacions i iniciatives europees, hem convocat ajuts per a projectes culturals euroregionals dins el marc de l'euroregió Pirineus-Mediterrània.

Dins els museus, en compliment dels objectius prevists per a l'any 2012, s'han desenvolupat moltes activitats: reobertura del museu monogràfic, museïtzació de la zona i la necròpolis del Puig dels Molins, restauració del Museu de Mallorca, nombroses exposicions temporals... En fi, no acabaria de parlar-los de l'Arxiu del Regne de Mallorca, de la biblioteca pública de Palma Can Sales, dels ajuts i les subvencions i de tot el que s'ha fet des de la Conselleria de Cultura per promocionar i lluitar per la cultura de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel torn de rèplica té la paraula el diputat Sr. Lluís Maicas.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Vostè, Sra. Consellera, amb les seves paraules jo crec que rebaixa el concepte de la política; rebaixa l'exercici polític dels polítics...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

... que l'hauria d'enaltir. Si té res a dir, digui-m'ho. També li puc contestar, a vostè.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Li he de recordar, Sra. Consellera, també, fent un incís, que "catàleg" té als diccionaris dos significats: un, el que tots coneixem, que és un prospecte comercial, però també és una figura poètica; el catàleg és una relació de fets i de coses, o d'esdeveniments, o d'objectes, o, en aquest cas, d'actes que vostè ha citat. Això és un catàleg.

Sra. Consellera, li han adjudicat un paper que excedeix la seva capacitat.

(Remor de veus)

Però vostè ha acceptat llegir el guió que li han escrit, d'igual manera que jo he acceptat llegir allò que jo mateix he escrit. Seva és, per tant, la responsabilitat, ja que no l'autoria del discurs, un discurs que no ens encoratja gens a pensar que amb la seva intervenció puguin millorar les condicions precàries de la nostra cultura, pugui disminuir el grau de violència que exerceixen sobre el nostre entorn cultural, sigui educatiu, lingüístic o creatiu.

Puc comprendre que educació xucli el gruix de les seves energies i que a cultura només hi puguin dedicar uns excedents ben exigus. Allò que posa de manifest el seu desinterès no és el còmput temporal, que podríem mesurar per la qualitat de les actuacions, poques però excel·lents, sinó la seva actitud de renúncia, de deserció, quan no d'agressió. Definitivament no els importa la cultura, no tenen la més mínima intenció de rectificar sinó de perseverar en la seva campanya de perseguir, ja sigui indirectament o directa, l'univers culturals.

Els països civilitzats, conscients de les aportacions dels seus creadors, dels seus intel·lectuals, posen al seu abast mitjans per facilitar la seva feina i, si és el cas, per difondre-la, les quals coses és necessari que es facin, però parlar només de creadors i intel·lectuals és d'un reduccionisme esfereïdor. El teixit cultural abasta multitud de matisos, tots ells imprescindibles per a la salut cultural. No només treballen per a la cultura aquells més significats i reconeguts, aquells als quals admiram i són motiu d'orgull; també ho fan, sovint des de l'anonimat, multitud de persones que esmercen el seu oci, adés imposant-se al desànim de no veure's reconegudes, adés venent la soledat, en les qüestions culturals més diverses, des de la investigació de la història local a la recuperació de tradicions ancestrals, des de l'estudi dels topònims a la classificació de la flora i la fauna, des dels arxivers locals o els bibliotecaris a aquells que senzillament col·laboren en projectes col·lectius. Tots ells i molts d'altres que fóra prolix enumerar formen part d'un corpus el qual vostès han abandonat a la seva sort. I, el que és encara pitjor, ho han fet de forma premeditada amb l'excusa de la crisi.

Dues consideracions addicionals però no secundàries. Els recursos que es dediquen a la cultura mai no poden ser considerats una despesa, sinó una inversió a mitjà i llarg termini, perquè és a través de l'educació i també de la cultura, durant i després del cicle educatiu, que les persones creixen en coneixements, en saviesa, en valors ètics, en actituds cíviques de convivència, en qualitats democràtiques de tolerància i de respecte. Altrament tendim a considerar la cultura en un únic sentit, el del lleure. Més enllà o al darrere hi ha una indústria que no contamina, excepte intel·lectualment, ni consumeix recursos territorials, una indústria que crea riquesa i ocupació, una indústria que fa els seus últims batecs per culpa d'una política general en matèria cultural no ja inexistente sinó perjudicial per a la salut del sector.

Cregui'm, Sra. Consellera, quan li dic que ni la cultura ni la gent del món cultural no mereixen la dissort de tenir aquest govern. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Maicas. Pel torn de contrarèplica i per tancar la qüestió té la paraula l'Hble. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a veure, darrere tots els actes que he anomenat hi ha activitats culturals. Trob que és una falta de respecte absolut perquè aquí no és una enumeració. Què els molesta que el Govern hagi fet tantes coses en temes culturals?

(Remor de veus)

Açò és el que els molesta? Perquè darrere aquesta llista hi ha persones, hi ha artistes, hi ha un munt de gent que ha fet feina i ha exposat les seves obres. Per tant s'han d'exposar i no l'he acabada perquè és molt més llarga.

És igual si el discurs és fet o no és fet, la realitat és que açò s'ha fet. Ho diuen vostès, que no ens importa la cultura, ho diu vostè i ningú més. El que és excessiu, és molt excessiu i una falta...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...i una falta d'obertura total i diria jo de visió cultural és creure's que la cultura és patrimoni d'un mínim de gent, que és patrimoni seu. La cultura, en açò estarem d'acord, la cultura de vol dir tolerància, vol dir respecte, vol dir obrir-nos els ulls, obrir-nos a tots els altres, en açò estarem d'acord. En el que no estarem d'acord és que aquesta obertura i aquest respecte i aquest obrir-nos sigui només als pensaments que tenen vostès. Ens hem d'obrir als de vostès, als dels altres i als de tothom, açò és tolerància, no reduir les coses al que un pensa.

I per acabar, seré molt curta, quan diu que la població no es mereix...

(Remor de veus)

...no es mereix... aquest govern...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...la població de Balears no es mereix aquest govern en cultura, també li diré que açò és el Govern que ha votat la població de Balears i no altre; no els ha votat a vostès per fer el seu projecte cultural, ens ha votat a nosaltres, i respecti aquesta legitimitat. La legitimitat serà a l'urna; quan vostè guanyi les eleccions, la

pròxima vegada o una altra, tindrà la legitimitat del poble, i açò és el que val. La resta són paraules.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 4991/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament autonòmic, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3465/13.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Moció núm. 4991/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de finançament autonòmic, derivada del debat de la Interpel·lació núm. 3465. Intervé el Sr. Marc Pons i Pons..., que és a fora, ja ho veig.

Gràcies. Sr. Marc Pons i Pons té vostè la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. A la interpel·lació de fa ara dues setmanes el nou conseller d'Hisenda finalitzava la seva intervenció amb una reflexió que mereix ser recordada: "El problema -ens deia el Sr. Marí- és que el sistema de finançament, el problema no és l'endeutament ni el dèficit", sens dubte un canvi substancial a l'hora d'enfocar la problemàtica de les finances del Govern autonòmic, i fins i tot de l'economia de la nostra comunitat.

I és que les prioritats que fins ara s'havien marcat per part del president Bauzá es resumien en una sola: complir amb l'objectiu de dèficit. Sobre aquesta única premissa pivotaven absolutament totes i cada una de les decisions preses pel Govern. La supressió de drets socials i les retallades en serveis sanitaris i educatius sempre es justificaven en base a un objectiu de dèficit mentre incrementaven els impostos sobre el consum per complir-lo. I no ens podem cansar de recordar-ho: la sanitat ha deixat de ser universal per donar compliment a l'objectiu de dèficit, l'educació pública a les Balears compta amb 800 professors manco a les aules per donar compliment a l'objectiu de dèficit, s'està desmantellant l'administració pública per donar compliment a l'objectiu de dèficit, pagam la benzina més cara per donar compliment a l'objectiu de dèficit, i així podríem seguir. Fins i tot els impostos que el Govern ara vol retirar es justificaven per complir l'objectiu de dèficit.

I mentre retallaven en serveis i apujaven els impostos el Grup Socialista demanava una i altra vegada al president Bauzá autoritat i capacitat política per defensar davant Madrid els interessos dels ciutadans a les Illes Balears. Sí, el Grup Socialista li ha demanat moltes vegades, al govern del Partit Popular, autoritat i valentia per plantar-se davant Madrid, autoritat per reivindicar i aconseguir aquells objectius i aquells recursos que garanteixen encarar amb més força aquesta crisi. I la resposta del Govern a aquestes peticions sempre va ser negativa.

Des del Grup Socialista vam demanar al Govern esforços per aconseguir uns bons pressuposts generals de l'Estat l'any 2013, i el president Bauzá s'hi va negar. Des del Grup Socialista vam demanar al govern Bauzá que defensés, a l'empareda de l'Estatut d'Autonomia, totes aquelles inversions que ens pertocuen i que no s'estan executant des de l'arribada de l'actual govern, i el president Bauzá s'hi va negar. Vam demanar al govern que no acceptés l'objectiu de dèficit del Sr. Montoro, i el president Bauzá s'hi va negar. Vam demanar un pla d'equilibri econòmic financer que defensés per damunt de tot els interessos dels ciutadans de les Balears en lloc de les necessitats de Madrid, i el president Bauzá s'hi va negar. I tot sempre amb el mateix argument: hem de complir amb l'objectiu de dèficit per recuperar confiança, per ajudar Madrid a guanyar confiança davant els mercats; només així sortirem de la crisi, ens repetien vostès una i altra vegada des d'aquesta mateixa tribuna.

No. No la vam compartir mai, aquesta estratègia, ni els principis que la justificaven. Des del Grup Socialista sempre ens hi vam oposar. Per açò he volgut recollir les paraules del nou conseller d'Hisenda, perquè suposaven, perquè suposen, un canvi d'enfocament respecte del que fins ara havia defensat el president Bauzá, i no seria just no reconèixer-ho; el problema, ens va dir, és el sistema de finançament, el problema no és l'endeutament ni és el dèficit, va dir el conseller d'Hisenda fa ara dues setmanes en aquesta mateixa cambra, i amb aquesta afirmació, el conseller Marí marcava una nova prioritat, desconeguda fins ara en el Partit Popular, la prioritat de reivindicar i treballar davant Madrid, una prioritat que, acompanyada de l'oferiment de mà estesa als grups de l'oposició per treballar conjuntament, tal com va fer, obliga necessàriament per part nostra a marcar-nos nítidament els objectius. El primer d'aquests és treballar per aconseguir allò que ha estat pactat i acordat, però que no s'acompleix, especialment les inversions estatutàries, però també el conveni de carreteres. El segon, treballar per millorar les aportacions fins ara assolides, tant per la via del pressupost general de l'Estat, com pel nou REB, com pel futur sistema de finançament.

Així que, Sr. Marí, li hem agafat la paraula, ens agrada més la seva actitud, la que va mantenir almanco fa ara dues setmanes, que la del president Bauzá al llarg de tota aquesta legislatura, qui només es preocupava de justificar el compliment de l'objectiu de dèficit, i que, en certa manera amb aquest nou plantejament suposa reconèixer equivocacions comeses. Vostè ens va oferir mà estesa voluntat de treballar conjuntament, vull recordar-li que fins ara el Govern s'hi havia negat sempre, així que, molt bé, oblidem aquests dos anys. Nosaltres li agafam la paraula i per açò mateix avui li fem una proposta que va en la direcció defensada per vostè a la interpel·lació.

Presentam una moció formulada amb cinc punts d'acord que persegueixen l'objectiu de millorar les aportacions del Govern de l'Estat a les Balears, amb la finalitat d'obtenir més recursos, més recursos que haurien d'evitar noves retallades en serveis als ciutadans i nous impostos al consum. Els proposam, primer de tot, fer un front comú en matèria de règim especial per a les Balears; saben que el 2014 és la data límit en què hauria d'entrar en vigor el nou REB. El Sr. Marí ens reconeixia que fins ara ha estat molt poca la feina que s'ha fet per part del Govern, tan sols unes poques telefonades a Madrid; molt bé, des del Grup Socialista li proposam crear una comissió parlamentària, amb representació de totes les forces polítiques, que tinguem per objectiu l'elaboració d'un nou REB, d'un nou règim especial per a les Balears, que ha d'entrar en vigor l'any que ve, d'un text consensuat que serveixi de punt de partida per a la negociació davant Madrid. Una proposta que, acordada per totes les forces polítiques, ha de ser el principal aval i per tant també la major fortalesa davant les negociacions del Govern amb l'Estat; un aval que dóna molta força i que també representa el compromís de tots i de totes per fer-lo valer i aplicar a legislatures futures, governi qui governi, hi hagi qui hagi. Hem de construir una proposta conjunta en matèria d'insularitat que vagi molt més enfora d'aquests dos anys de legislatura que queden, i ho hem de fer entre tots.

La segona proposta és establir, per acord de totes les forces polítiques, un punt de partida davant el nou model de finançament que pretén implantar el Govern Rajoy; davant un nou model que encara no sabem amb quines variables es definirà ni amb quins termes es formularà. Li proposam marcar una retxa vermella amb la qual ens comprometem tots a no traspasar, li proposam que, sigui com sigui el nou model i es plantegi com es plantegi, sempre, sempre es garantirà que les Balears es trobin com a mínim a la mitjana de les comunitats autònomes en matèria de finançament.

Acordem entre tots que no hi haurà passes enrera, que no permetrem retrocessos en les fites ja aconseguides i a partir d'aquí treballem per anar a més. Fixem el punt de partida del nou model de finançament, el límit mínim per davall del qual mai no serà acceptat per aquest parlament, i treballem tots per aconseguir aquestes noves fites.

La tercera proposta, després del nou REB i dels objectius mínims del nou sistema de finançament, la plantejam davant la necessitat de recuperar les inversions que ens corresponen i que al llarg d'aquests darrers anys no han arribat. Vivim moments massa difícils per deixar perdre oportunitats, per renunciar a invertir en infraestructures que aportin competitivitat a la nostra economia i que ajuden a generar llocs de feina directes.

Els demanam que treballin intensament per aconseguir les inversions estatutàries reconegudes per l'Estatut d'Autonomia i que no han arribat.

Els proposam reclamar a Madrid que faci efectiu el conveni de carreteres.

Els proposam un gran acord parlamentari que doni força al conseller d'Hisenda a l'hora d'obtenir aquells recursos que ens pertoqueu i que Madrid ha decidit congelar quan més falta ens fan.

I per últim, senyores i senyors diputats, els proposam fer un front comú amb els pressuposts generals de l'Estat del 2014, perquè no volem que es replantegi, que es repeteixi el que ja els va succeir amb els pressuposts del 2013, que van situar les Balears a la cua de les inversions de l'Estat. Els proposam un acord perquè el Govern comenci a fer feina des de ja amb el Govern central per evitar-ho. En dos mesos, dos, tres mesos, el Govern de l'Estat farà públic l'avantprojecte dels nous pressuposts, ara és el moment de moure's, si no ho fan ens passarà com l'any passat, que quan el Govern Bauzá va voler reaccionar tot ja estava tancat, ja era massa tard i les Balears vam ser els últims en recursos i en inversions. I açò aquest any no ens hauria de succeir.

Vaig acabant ja, senyores i senyors diputats, propostes clares i concretes, Sr. Marí, fruit d'una voluntat de sumar i d'aportar, de construir i enfortir conjuntament unes institucions que demanen dels esforços de tothom. Vostès ens ha ofert treballar conjuntament i avui li hem portat una proposta de feina que volem que sigui un punt de partida, un punt d'inflexió a l'hora d'afrontar les polítiques econòmiques de la nostra comunitat. Creem una comissió parlamentària i elaborem un nou REB de forma conjunta, dissenyem de forma clara, sense embolics, una estratègia que garanteixi l'arribada a les Balears de les inversions estatals que ens pertoqueu. Fixem quin ha de ser el punt de partida del nou sistema de finançament, la retxa vermella que cap partit no traspasarà, i evitem, per totes les formes possibles, que en els pressuposts de l'Estat per al 2014 Balears torni ser a la cua de totes les comunitats autònomes.

Aquestes són, senyores i senyors diputats, les propostes que presenta avui el Grup Socialista a la recerca d'un gran acord que ens hauria de permetre avançar per la senda de la recuperació econòmica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS per defensar les esmenes RGE núm. 5387/13 i 5390/13. Té la paraula el Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, presidenta, diputades, diputats. Debatem novament en aquesta cambra sobre finançament i aquest debat es fa en el marc de dos grans debats oberts a nivell d'opinió pública i que es mesclen, en la nostra opinió, perillosament: un és el de la revisió del sistema de finançament autonòmic, que s'ha de fer el 2013 sí o sí, i ens convé que es faci i sortim ben parats per primera vegada; i la segona, el debat públic obert sobre el compliment dels objectius de dèficit per part de les comunitats autònomes.

Sobre el sistema de finançament, reivindicació o la seva millora, reivindicació històrica del nostre grup parlamentari, hagi governat qui hagi governat tant aquí com a Madrid, què podem dir que no s'hagi dit ja? I per això em remetré no a les declaracions ni a les propostes ni iniciatives que nosaltres hem fet en aquesta cambra i a moltes altres institucions, sinó a les paraules dels propis membres del Govern per definir-lo: primer, és un sistema injust, ho ha reiterat les darreres setmanes el Sr. Bauzá, per moltes raons, perquè més de 3.000 milions d'euros se'n van cada a l'Estat i no retornen en forma de cap mena d'inversió pública, mentre els responsables polítics del Partit Popular a nivell d'Estat es carreguen de cinisme, tenim un senyor ministre d'Hisenda, que diu que els pressuposts generals de l'Estat per al 2013 són els més socials de la història, però la realitat que trobam a les Illes Balears és que són els més dramàtics de la història en termes socials, sobretot quan els comparem amb altres comunitats autònomes, en salut som els tercers per la cua, 1027 euros a les Illes Balears, 1370 en el cas d'Astúries, quasi 400 euros de diferència. En sanitat, perdó, en educació 648 euros les Illes Balears, 864 euros Extremadura, podríem seguir amb tots i cadascun dels serveis públics, perquè, en l'opinió del Grup MÉS, parlar de finançament no és només parlar de números, no és només parlar de comptes, és parlar de persones, de drets, de serveis que reben els ciutadans i les ciutadanes, per tant és parlar de justícia en el marc d'un sistema de finançament profundament injust.

És un sistema poc transparent, ho deia el Sr. Marí a la seva primera intervenció en aquesta cambra fa dues setmanes, justament en el debat sobre la interpel·lació, una manca de transparència que és absoluta, sabem que la balança fiscal és negativa en més de 3.000 milions d'euros a les Illes Balears perquè es va publicar el 2008 la del 2005 com a una espècie de gran favor, i la promesa que es publicarien cada any, com a mesura ja no només de transparència, sinó de democràcia, per saber realment on van els doblers i com es reparteixen, encara l'esperam, nosaltres i altres comunitats autònomes.

Tercera qüestió per la qual no ens agrada aquest sistema de finançament i és que, i ara em remet a les paraules del Sr. Aguiló, del ja exvicepresident d'aquesta comunitat: "allò que ens donen amb una mà ens ho lleven amb l'altra"; juguem al joc dels "trileros" amb les Illes Balears. I això fa que cada millora que s'aconsegueix, com la darrera revisió, damunt els papers, a la pràctica implica, sigui per l'actitud centralista del Govern central, sigui per l'actitud submissa del Govern de les Illes Balears, i vull recordar aquí les vegades que s'ha rebutjat només en aquesta legislatura instar el Govern no que negociï, que reclami allò que se'ns deu en temes d'inversions estatutàries o les vegades que hem demanat també que s'acompleixi o reviscoli d'alguna manera el règim econòmic especial, i el Govern, fins ara almenys, ha xiulat, no?

Qualsevol millora que s'aconsegueix, com es va aconseguir a la darrera època de Zapatero, amb una mà se'n lleva, amb l'altra via, en aquest cas, per exemple, amb el fons de suficiència, qualsevol avanç que es fa sempre significa una passa enrera, fons de suficiència que només enguany implica que haurem de retornar a l'Estat 624 milions d'euros que se'n van i no tornen.

Segona qüestió, que a nosaltres no ens agrada mesclar, però que indubtablement n'hem de parlar, que és el tema del dèficit, el debat sobre l'objectiu de compliment de dèficit. És obvi que des del Grup MÉS, supòs que no s'imaginem una altra cosa, volem que el dèficit o que aquest objectiu sigui més flexible per a la nostra comunitat autònoma, només faltaria; però també els vull recordar que justament la lluita contra el dèficit és l'excusa del Partit Popular per atacar les comunitats autònomes i per atacar l'estat del benestar, que el gestionen les comunitats autònomes en aquest país. Ignoren i miren cap a un altre costat quan se'ls recorda que el 80% del deute públic es responsabilitat del Govern central i de l'Estat central i dels ministeris, molts d'aquest amb competències obsoletes, i que el 20% és de les comunitats autònomes i dels ajuntaments, l'altre gran atacat, quan no el gran oblidat del model de finançament.

I tot això vostès ara ho mesclen i el Sr. Bauzá ha passat de demanar o de fer victimisme que necessitava un sistema de finançament més just o voler-ho mesclar amb el debat del dèficit, i nosaltres pensam que no s'ha de mesclar.

Què fan vostès davant tot això i davant aquesta situació? Primer, els darrers mesos, aparentment, almanco, s'apunten al carro d'allò que els del Grup MÉS fa anys que venim reivindicant, un sistema de finançament més just, un sistema de finançament transparent, que fins i tot accepten, com s'ha dit aquí i s'ha dit també a diferents mitjans de comunicació, suprimir el fons de suficiència, que ja ens pareixeria un gran avanç; però, segon, mesclen, insistesc, perillósament aquests dos debats, i per a nosaltres són dues coses distintes i els feim una advertència perquè no ens facem trampes: no pot ser que es lligui sistema de finançament, insistesc, amb flexibilització d'objectius de dèficit, no pot ser que això es converteixi en ..., que ara aconseguim suprimir el fons de suficiència, però que el substituït sigui que lliguem el finançament autonòmic al compliment d'objectius de dèficit, perquè continuaríem jugant al joc dels "trileros".

I ens preocupa, ens preocupa perquè el Sr. Bauzá té molt bo de fer anar-se'n a Intereconomia, que és sempre..., o a qualsevol mitjà de la cadena mediàtica, i sempre és molt ben rebut, i s'apunti al carro d'un altre cínic, abans he mencionat un cínic, que era el Sr. Montoro, ara mencion un altre cínic, que és el president d'Extremadura, que també el vaig citar fa uns dies en aquesta cambra, i s'apunta al carro de donar canya a Catalunya. Catalunya fa el que ha de fer, que és demanar doblers perquè els seus ciutadans i les seves ciutadanes tinguin uns drets i uns serveis en condicions. I dic que és un altre cínic perquè, a més, ho fa des del privilegi de ser de les comunitats que més aporten i que més reben i que surten absolutament beneficiats amb el sistema actual, que és injust, és poc transparent i no va enlloc.

Aquesta actitud, sincerament, no ens fa ser optimistes, però reiter la predisposició del Grup Parlamentari MÉS, l'he comentada en altres ocasions, a negociar davant Madrid allò que

és vertaderament important, que no és la foto, que no és posar cara de pena per dir que necessitam un sistema de finançament més just, que no és anar-se'n a Intereconomia a jugar i a mostrar la polsereta amb la bandera d'Espanya i dir què bé, què bon patriota que ets! És negociar, negociar amb força davant Madrid, per a això sí que comptem amb nosaltres, negociar amb força davant Madrid per tenir un sistema de finançament just, com fa Catalunya pel seu costat.

Assolir un sistema de finançament just no és per al Grup Parlamentari MÉS una demanda circumstància, com sembla ser per a alguns, ni una concessió de Madrid a ningú, és un dret. I aquest és el punt de partida per al nostre posicionament i per a les dues esmenes que hem presentat en aquesta línia: la primera, un petit gran avanç, això que comentàvem fa un moment, l'eliminació del fons de suficiència, que enguany són, record, 624 milions d'euros que se'n van a Madrid i no retornen; que s'acabi el "trilerisme" en les relacions econòmicofinanceres entre les Illes Balears i l'Estat espanyol; que s'avanci, segona part d'aquesta primera esmena, cap a una normativa -això també ho han dit els responsables polítics de la política econòmica d'aquesta comunitat-, que s'avanci en normativa pròpia de recaptació de tributs, i nosaltres també deim: i d'estructures per poder recaptar aquests tributs, per gestionar els nostres propis recursos. Això contribuiria a curt termini a acabar amb aquest desfasament entre el cycle econòmic, la liquidació i el finançament, i per altra, avançar a mig termini, que és el que el Grup MÉS cerca, en termes de sobirania fiscal, perquè estam fermament convençuts que un poble no és digne i lliure si no té el poder de gestionar els seus propis recursos.

La segona esmena parla de concert econòmic solidari. A nosaltres ens agrada dir les coses pel seu nom, a més, què té de dolent concertar? No és la Constitució d'alguna manera també una mena de concert? No és un sistema de finançament just recaptar els teus impostos i llavors pagar a l'Estat pels serveis que et presta i per la solidaritat amb la resta de territoris? Hi ha referències d'això a l'Estat espanyol, hi ha el País Basc -és ver que té un altre estatus constitucional, però a vostès els va bé modificar la Constitució per a altres coses-; hi ha referències a la Unió Europea, només citaré un exemple molt concret perquè quedi clara la nostra posició, Alemanya, els *landers*, liquidació del 2012, Baviera, amb 12,4 milions d'habitants, liquida, per la solidaritat i per l'Estat, 3.900 milions d'euros; Baden-Württemberg, amb 10,7 milions d'habitants, 2.690 milions d'euros; les Illes Balears, amb poc més d'1 milió d'habitants, més de 3.000 milions d'euros. Senyores i senyors, solidaritat no és que tu acabis tornant més pobre que aquells que reben la teva solidaritat, això és una barbaritat que ja es faci en nom de la Constitució Espanyola o de la Virgen del Rocío.

Tot el que sigui, tot el que serveixi per revertir aquesta situació que condemna els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears a estar en una posició de segona o de tercera en relació amb la resta dels ciutadans i ciutadanes de l'Estat, per a això comptin amb el meu Grup Parlamentari MÉS, per a altres coses no.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular, per fixar la posició, el diputat Sr. Francisco Mercadal, per un temps de deu minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Tractam avui, diria jo, el tema dels temes, la importància de les polítiques en matèria de finançament és altíssima, si tenim en compte que totes les polítiques i accions del Govern giren entorn del possible finançament o no d'aquestes, per tant, com dic, un tema fonamental per a la nostra comunitat autònoma.

En relació amb el finançament de les Illes Balears, el punt de partida el compartim tots, crec, el finançament s'ha provat que és del tot insuficient, és un sistema de finançament que s'ha demostrat que no ha donat els resultats desitjats per a la nostra comunitat. És per aquest motiu que a la Conferència de Presidents, ja el passat més d'octubre, el Sr. Bauzá va deixar constància de la vital importància, de la imperiosa necessitat que és fonamental per a les Illes Balears que es revisi el sistema de finançament autòndic.

Tenim avui en dia un sistema de finançament molt poc previsible, poc transparent, el que fa que no sapiguem mai quina és la referència a què ens podem acollir per saber quina serà la quantitat que rebrà la nostra comunitat autònoma. Cal revisar el sistema de finançament perquè és absolutament evident que el que tenim ara, el que es va aprovar l'any 2009 per part del Sr. Zapatero, no ha aconseguit situar-nos a la mitjana del finançament de les comunitats autònomes, i això és un fet constatable. Però que també el que també és un fet, senyores i senyors diputats, és que les Illes Balears som la segona comunitat autònoma que més aporta al sistema, però som a la cua a l'hora de rebre aportacions.

El sistema d'organització de l'estat autòndic ha produït una desconcentració de la despesa molt important, és a dir, les despeses més rellevants que tenim avui dia les comunitats autònomes que són sanitat, educació i serveis socials no s'han vist compensades amb el sistema de finançament, o sigui, els ingressos que rebem com a comunitat autònoma no són equiparables a les despeses que generen aquestes tres grans àrees o aquests tres grans serveis públics.

Per una altra banda, la realitat d'aquest sistema de finançament provoca, per la seva pròpia dinàmica, que les comunitats autònomes se situïn en una posició de morositat permanent, com ja va comentar el conseller. Això és així perquè per exemple en el cas de la nostra comunitat a major activitat, aquests majors ingressos per la major activitat no els rebem fins a dos anys després que s'hagin produït, el que fa que la

comunitat autònoma se situï en una posició molt complicada i sens dubte en una posició de morositat.

L'he escoltat, Sr. Pons, en aquesta cambra repetir diverses vegades que hauríem de lluitar per flexibilitzar l'objectiu de dèficit, que s'ha de flexibilitzar, que hem de poder gastar més, i nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, ja li hem dit també diverses vegades que no estam d'acord en aquest tema, perquè, què vol dir major dèficit?, més dèficit vol dir quant de més del que hem pressupostat ens podem gastar.

Com ja dic, no compartim en absolut aquesta idea. Des del nostre grup parlamentari, com he dit en moltes ocasions, volem adequar les despeses als ingressos i per això, perquè volem igualar i ajustar les despeses als ingressos volem els ingressos que ens pertocuen a les Illes Balears. No volem gastar més i endeutar-nos, sinó que el que volem és lluitar per allò que ens pertoca, pels ingressos que ens pertocuen. Per això, volem modificar el finançament.

Ja ho va dir el president Bauzá aquí al Parlament i li llegiré textualment les seves declaracions: "S'ha d'aprofundir en la cessió de la capacitat normativa de les comunitats autònomes i donar més seguretat als ingressos, cal procedir a una major descentralització dels ingressos que estigui en correlació amb la major assumptió de despesa per part de les comunitats".

És ben clar que des de tots els punts de vista, tots volem modificar aquest finançament, però a més també l'he escoltat parlar en aquest parlament per activa, per passiva, fins i tot per perifràstica, del tema de les inversions estatutàries, avui n'ha tornar a parlar, d'això vostè i jo ja n'hem parlat diverses vegades a comissions, dels mítics 400 milions d'euros que no han arribat mai, ja li ho dic ara, no han arribat mai a la nostra comunitat autònoma. Només el fet que a l'Estatut d'Autonomia es proposassin inversions estatutàries deixa ben clar que el finançament que tenim no és suficient, per això vàrem haver d'incloure via estatut unes altres inversions.

El que no podem fer, però, Sr. Pons, és parlar contínuament d'inversions estatutàries quan el que vostès feien -i ho sap, ho sabem ja tots- és rebre aquests doblers i després gastar-los en despesa corrent. El que ha de fer l'actual govern és justificar aquestes inversions que vostès varen dedicar a despesa corrent i que no es varen fer pel que s'havia rebut. Per tant, ens situa, a aquest govern, en una situació molt delicada.

Hi ha, però, una dada encara més contundent. Si vostè diu que s'han de rebre 400 milions d'euros en inversions estatutàries, jo li faig una pregunta molt directa: com és que ..., si s'han de rebre 400 milions d'euros en dos anys serien 800 milions d'euros, 400 i 400, 800; com és que a l'any 2009 i 2010 tan sols es varen rebre 296 milions d'euros?, no varen arribar ni la meitat d'aquests doblers que vostès sempre diu que han d'arribar. Siguem seriosos, Sr. Pons, siguem seriosos i arribem a un acord d'això de les inversions estatutàries, que no és cert.

Des del Grup Parlamentari Popular pensam que aquest sistema de finançament s'ha de modificar. Pensam que aquest sistema de finançament no s'ajusta a la necessitat de les Illes Balears. Pensam que aquest sistema de finançament tampoc no recull un fet diferencial de la nostra comunitat autònoma com és la insularitat i pensam també que aquest sistema de finançament no recull la realitat de les Illes Balears en relació amb la seva població flotant. Els serveis que donam a la nostra comunitat estan pensats per a una població aproximadament d'un milió de persones, però aquesta població e multiplica exponencialment durant més de la meitat dels mesos de l'any. Per tant, és una qüestió que també hem de tenir en compte, no només la insularitat, sinó també la qüestió de la població flotant.

Des del Grup Parlamentari Popular ho deim alt i clar. No estam d'acord amb aquest sistema de finançament perquè ens deixa en una posició més feble que el nostre punt de partida.

Ja en el debat de la interpel·lació de la qual ve aquesta moció de què parlam avui, es va deixar clara la voluntat d'arribar a un consens, de dialogar en relació amb aquest tema. Nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, volem estendre de nou la nostra mà també perquè tots podem arribar a acords perquè siguin positius per a la nostra comunitat autònoma.

És per aquest motiu que li vull plantejar avui, Sr. Pons, unes esmenes *in voce* a fi de poder trobar el màxim consens en relació amb aquesta moció, perquè per a nosaltres no són frases buides, nosaltres volem estendre la mà de veritat.

Per tant, en relació amb el primer punt, proposam la següent redacció: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a integrar el grup de feina de finançament del Fòrum Balears Competitiva als grups parlamentaris amb la finalitat d'estudiar i avaluar la Llei 30/1998, de règim especial de les Illes Balears, així com formular les propostes de modificació d'aquesta".

Això, és a dir, emprar el fòrum de diàleg que ja està muntat amb la societat civil perquè tots puguem fer les nostres propostes dins aquest marc del Fòrum Balears Competitiva i que després es puguin discutir i debatre amb la presència dels grups parlamentaris.

El segon punt de l'esmena, l'esmena en el segon punt quedaria redactada de la següent manera: "Atès que l'actual sistema de finançament autonòmic aprovat per la Llei 22/2009, de 18 de desembre, no ha situat les Illes Balears en la mitjana de les comunitats autònomes en matèria de finançament, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a no acceptar cap nou model de finançament que no garanteixi que les Illes Balears se situarà com a mínim en la mitjana de les comunitats autònomes en matèria de finançament".

En relació amb el tercer punt, ens agradaria que s'hi inclogués la paraula "continuar treballant" en el tema de les inversions estatutàries. Vostès diuen "instam el Govern de les Illes Balears a treballar intensament per fer efectiva", nosaltres deim "continuar fent feina intensament per fer efectives les inversions estatutàries", perquè així ja s'està fent i vostès ho saben perquè ja s'ha comentat en diverses ocasions.

Al punt quart proposam la següent redacció: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer feina intensament perquè la inversió territorialitzada de l'Estat a les Balears que es recull als Pressuposts Generals de l'Estat per al 2014 no ens situï a la cua de les comunitats autònomes de règim comú".

I al punt cinquè proposam la següent redacció: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat el compliment efectiu de l'exercici en curs del dispostat de la disposició addicional quinzena per la Llei 17/2012, de pressuposts generals de l'Estat per a l'exercici 2013 en matèria de conveni de carreteres". Vostès proposen que en tres mesos s'ingressin totes aquestes quantitats pendents de carreteres, quan vostè mateixos varen ficar una sentència -vostès ho saben- dins un calaix i la varen deixar ben guardada i ara vénen les presses.

Ja ho veu, Sr. Pons, continuam tenint la nostra mà estesa per un diàleg fructífer per als interessos d'aquesta terra, proposam uns punts d'acord que fins i tot alguns són més estrictes dels que proposen vostès. Miri si hi estam interessats, encara més estrictes del que vostès proposen.

El que sí ens agradaria és que l'oposició davallàs el to agressiu i poc conciliador que ha demostrat en algunes declaracions darrerament, com les fetes per exemple el passat cap de setmana, és intolerable que la líder del seu partit es dediqui a fer declaracions emprant tot tipus d'adjectius desqualificatius, *vagos*, avui hem escoltat aquí cínics, "trileros", no és corresponent amb el que vostès pretenen representar. No s'enganin, ningú, ningú no espera aquesta actitud de supèrbia i aquestes faltes de respecte del principal partit de l'oposició, ningú no els espera aquí. Malgrat això, nosaltres estam molt per damunt aquest to que vostès volen tenir i els ciutadans volen que nosaltres ens posem d'acord i per això estam disposats a arribar a aquests acords i és el que proposam.

Per tant -i ja per acabar, Sra. Presidenta-, li ho repetesc: mostram la nostra voluntat de diàleg en el tema del finançament per a la nostra comunitat autònoma, l'actual sistema és absolutament injust amb les Illes Balears, no s'ajusta a les nostres necessitats, no recull el nostre fet diferencial insular. Els estenem la mà perquè aquest és un tema d'estat i seria bo que anàssim plegats en un tema tan important per a la nostra comunitat. Esper que avui sí estiguin a l'alçada que s'espera de vostès. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup representat per fixar-ne la posició o acceptar les esmenes... dir les esmenes acceptades, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Marí, me'l vaig creure fa dues setmanes quan ens estenia la mà i quan ens oferia la voluntat de treballar de manera conjunta, quan des de la primera interpel·lació va oferir a l'oposició la possibilitat de fer camí conjuntament i quan resulta que dues setmanes després a la primera proposta, que és la de crear una comissió per fer un seguiment del nou règim especial, vostès s'hi neguen. No sé si és que s'ha posat a les ordres directament de la Sra. Cabrer i per tant, a partir d'ara haurem de parlar amb ella i no amb vostè, però l'evidència ha quedat molt clara, res no val la paraula que fa dues setmanes ens va donar a l'hora d'establir una estratègia de treball conjunta.

Ens diu el Sr. Mercadal que li sap greu que els haguem tractat de *vagos* i que troba que això és un desastre, home!, jo li diria, molt feiners, molt feiners no ho deuen ser quan resulta que les esmenes no els entren en temps, vénen cinc minuts abans ...

(*Alguns aplaudiments*)

... de la interpel·lació o de la moció a presentar-nos *in voce* unes esmenes que suposen canviar de ple el plantejament proposat. Home!, feiners, feiners, en el temps que toca evidentment no ho fan. Per tant, aquí devora el que sí li puc fer ara és amb cinc minuts donar-li resposta a aquestes esmenes que *in voce* ha presentat.

La primera representa deixar al marge al Parlament, anar-se'n a un fòrum creat a la mida de les necessitats del president Bauzá i que sigui allà dins on es debati el nou REB. No, Sr. Marí, li demanam un poc de valentia. Li demanam que aquí que és on resideix la sobirania del poble de les Illes Balears surti una proposta que pugui anar a Madrid que sigui recollida per tothom.

El president Matas, el primer REB del president Matas va sortir d'aquesta manera. Vol dir que el Sr. Bauzá no serà ni capaç d'estar a l'alçada del president Matas a l'hora de fer una proposta conjunta per remetre-la a Madrid? Nosaltres creim que sí, que hauríem de ser capaços de poder-ho fer.

Posen la nafra sempre, necessiten repetir mil vegades açò que l'actual sistema de finançament no ha permès arribar a la mitjana i que ha estat molt flac. A porta tancada els consellers no diuen açò, a porta tancada els consellers reconeixen que efectivament estan a la mitjana, no només els consellers, ho reconeix el mateix govern central on a la *Ejecución Presupuestaria Mensual* de les comunitats autònomes el desembre del 2012 establia el que havien estat els recursos del sistema per a cada comunitat autònoma i on marca que a les Illes Balears haurà crescut l'aportació del 2011 al 2012 un 21% quan la majoria de comunitats autònomes hauran reduït la seva aportació.

Per tant, sí, sí que han fet una passa molt important per endavant i el que volíem nosaltres era precisament el fet que aquesta quedàs recollida i poguéssim caminar cap endavant.

Inversions estatutàries, ens demanen que acceptem la idea que continuen treballant. El vicepresident ens diu per escrit que no han presentat cap projecte, que no han fet cap feina, però mentrestant ens demana al Parlament que els reconeguem que estan fent feina i que volen que afegeixin exactament l'actual feina que han fet ara.

Els resultats han estat nuls, no n'han obtingut cap de resultat i la feina reconeguda pel mateix govern també ha estat així. Per tant, aquest... això són propostes que persegueixen no tancar acords perquè posen de manifest precisament una voluntat, jo diria en certa manera que derrotada i on es veu més clar que l'actitud està derrotada és quan nosaltres demanàvem que als pressuposts generals del 2014, de l'any que ve, de l'Estat, les aportacions que fes el Govern de l'Estat, home!, almanco arribessin, voldríem que almanco arribessin a la mitjana.

Sap amb què es conforma en aquests moments el Partit Popular i el govern autonòmic? Es conforma a estar tot just per damunt del darrer, si en els pressuposts generals del 2014 no estam els darrers de tots, per a ells ja serà una victòria. Això és l'esmena que ens han demanat ara, que almanco lluitin per no estar a la cua de tot. Troben vostès que nosaltres podem acceptar açò? Troben vostès que nosaltres podem acceptar açò?, no la mitjana, no, és que l'objectiu hauria de ser estar més amunt encara i tant com sí. Vàrem fer una passa i demanàvem precisament açò.

Per tant, no podem donar suport a aquesta actitud derrotista que també la trobam, alerta!, en la darrera proposta on ens diu que ... nosaltres demanàvem que es paguessin els doblers del conveni de carreteres, vull recordar que hi ha 100 milions pressupostats -100 milions pressupostats- en el pressupost d'aquest any, demanam que el Govern els pagui i el president Bauzá, consta en les actes d'aquesta casa que els havia aconseguit com una gran meravella, idò ara la proposta del Partit Popular es lliga a donar compliment a la disposició addicional quinzena que l'únic que diu és que s'haurà de convocar la Comissió Mixta Bilateral i ja veurem dins aquesta comissió com es negocia el pagament d'aquests recursos.

No, home!, no! Demanam que es paguin aquests recursos que vostès tenen pressupostats i que si arribam a final d'any i no els han ingressat tendran un problema encara major dels que tenen ara en aquests moments.

Eren propostes sensates que partien de reflexions fetes per vostès i que volia ser un punt de partida amb el qual poder construir un camí de manera conjunta. No n'han acceptat cap, han fet esmenes a tot cinc minuts abans quan resulta que el que fan és contradir-se vostès mateixos amb les reflexions que havien fet...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Per tant, no acceptarem les seves esmenes, lamentam que no hi hagi ni la capacitat de poder fer ni de poder constituir en aquesta cambra una comissió parlamentària per avançar amb el nou REB, el 2014 ha d'entrar en vigor i si no està en vigor algú haurà d'assumir responsabilitats. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, perdó, accepten les esmenes del Grup Parlamentari MÉS?

EL SR. PONS I PONS:

La proposta d'acord era una proposta d'acord de mínims que cercava el plantejament de la suma de tots. Entenem que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui sí o no, per favor, és que té molt poc temps.

EL SR. PONS I PONS:

...la proposta que ens fan ells és una proposta de màxims que en tot cas s'hauria de debatre en el si de la comissió i no com a punt de partida.

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Per demanar l'emparament de l'article 75.5 del Reglament, torn incidental, per haver estat esmentat en la gestió.

LA SRA. PRESIDENTA:

És que...

(Remor de veus)

Sí, pot vostè intervenir sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Marc Pons, com que les al·lusions al llarg de la seva intervenció han estat constants, idè no... al Govern no li sap greu comparèixer i tornar a parlar-ne.

Em sap greu decebre'l, em sap més greu que mantinguin una posició molt inflexible, molt rígida en els plantejaments, d'acord? Vostès varen presentar una moció amb cinc punts, crec que fruit del debat que vàrem tenir l'altre dia, nosaltres vàrem plantejar respecte del sistema de finançament que el primer que havíem de fer era posar-nos d'acord en quins fruits ha donat el sistema de 2009 per, a partir d'aquí, poder dissenyar quines són les línies de negociació i de revisió d'aquest sistema i poder plantejar la posició del Govern i dels ciutadans de les Illes Balears en aquest debat.

El Govern creu que hem de començar per aquí, vostè ja directament ve i diu que "*no acepten ningún sistema de financiación que no los deje en la media de financiación*", bé, això parteix de la base que vostè creu que estam en la mitjana de finançament, el Govern no creu que estiguem en la mitjana de finançament. Podem parlar d'això. Podem analitzar els resultats del sistema de finançament de 2009. Aquest era el plantejament que va fer el Govern, però vostè planteja ja directament un subterfugi i directament diu que "*como ya estamos en la media, pues usted no acepte algo menos que sea la media*".

Inversions estatutàries, Sr. Pons, transferències efectives a la comunitat autònoma, havien de venir..., bé, varen venir 90 milions el 2008, d'acord; 100 i 100, 2009 i 2010, no són 400, perquè saben vostès que això s'estructura de tal manera que hi ha inversions de l'Estat directes a la comunitat autònoma. De fet, quan a l'aeroport des Codolar d'Eivissa AENA canvia una bombeta, això significa que l'Estat hi ha invertit l'equivalent a aquella bombeta a les Illes Balears, d'acord?, per tant, hi ha inversions directes de l'Estat a les Illes Balears i després inversions mitjançant convenis. Per tant, transferències efectives, 296 milions; executades, 142. Vàrem haver d'enviar tota la resta a despesa corrent.

Hem de continuar reclamant? Jo sé que això és un anatema, *vagos, ineptos, ineficaces*... sé que és un anatema, i està bé com eslògan, però escolti, de juny de 2011 a desembre de 2011, *ni hablar del peluquín*, ni es posava al telèfon el Govern central. Bé, però jo, vostès són partit de Govern, vostès són partit de Govern, han estat partit de Govern, per tant, sabem com són aquestes coses i les negociacions amb el Govern central, d'acord, de juny de 2011 a desembre ni es posaven, *ni hablar del peluquín*. A partir de desembre de 2011, i a més, se'ns justificava que la inversió territorialitzada de l'Estat a les Illes Balears havia estat molt més dels 300 milions que tocaven i dels 400 milions complementats amb els 100 milions aquests, que parlam de convenis, que havien estat molt més. Per tant, no hi havia res a posar. Si varen plantejar vostès algun projecte en matèria de convenis de l'1 de gener de 2011 a 20 de maig de 2011, doncs el buscarem.

Respecte del règim econòmic, miri, tornam al mateix, començam la casa per la teulada. La disposició transitòria sisena i l'addicional novena, que juguen aquí, estableixen que en el termini màxim de set anys *las Cortes Generales procederán a la modificación del régimen especial de las Islas Baleares y en todo caso en el plazo de siete años*, i la inversió mitjana en renda ha de ser equiparable a la mitjana de les autonomies de règim comú.

Bé, encetem aquest procés de modificació del règim econòmic especial i ho podem fer, el Govern entén que ho podem fer, en el si del Fòrum Balears Competitiva. Vostès entenen que ho hem de fer en el si del Parlament. Al final l'important és que parlem amb les entitats de la nostra societat civil i parlem entre els grups parlamentaris i proposem la modificació que pertoqui, si podem arribar a un acord.

Li ho torn a dir, Sr. Pons, jo crec que els hem ofert acords, vostè planteja cinc punts i si no ens deixa tocar ni una coma, doncs tenim un problema, clar, és una posició massa rígida, no és una posició oberta a discutir les coses, d'acord? En tot cas, jo crec que segurament avui hem decebut a molta gent i hem de continuar fent els esforços i el Govern de les Illes Balears continuarà fent els esforços, malgrat determinades posicions a vegades massa inflexibles i massa rígides.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

El grup proponent, vol intervenir? Doncs, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Coincidesc amb vostè, Sr. Marí, que la feina no és fàcil, això és evident. Que entri després a fer la reflexió de la inflexibilitat de l'oposició en aquesta proposta, quan les seves paraules fins ara venien acompanyades de la mà estesa i de la voluntat de treballar conjuntament, i no estigui disposat que en aquesta cambra es creï una comissió, proposam crear una comissió, no hem vingut aquí dient com ha de ser el nou REB, hem vingut aquí dient les forces parlamentàries ens asseiem, cridem tots els experts, la gent que més en sap d'aquesta comunitat autònoma, escoltem-los, i de manera conjunta elaborem una proposta que anirà a una, dues i tres legislatures més endavant, construïm-la, i governi qui governi d'aquí quatre, sis, vuit, dotze anys aquest pacte, que és sagrat, el mantindrem.

Vostès ens han dit, no, no, això no ho volem fer, nosaltres tenim una comissió que és la que ens va bé a nosaltres on els sindicats no hi són, on la gent que ens disturba no hi és i allà ho discutirem. Si volen venir a escoltar, poden venir a escoltar. No, no és açò, demanam tenir veu, vot, propostes, capacitat de negociació. Per tant, malauradament, ho lamentam, i li diria més, duen dos anys de Govern, el 2014 el nou REB, que ha de reconèixer el que representa la insularitat per a les nostres illes, ha d'estar en vigor. Vostè fa dues setmanes reconeixia que només havien fet o havia fet algunes telefonades a Madrid, és a les actes, les puc treure sense cap problema, només converses amb Madrid. Home, això preocupa, preocupa perquè la feina que hi ha és ingent, és molta i si vol cercar acords perquè sigui viva en els anys encara molt més, i vostès han decidit aparcar-ho.

Quant al sistema de finançament, li faig una proposta, no entrem a discutir si hem arribat o no hem arribat, jo li deman, però vostè, hi vol arribar com a mínim sí o no? Hi vol arribar com a mínim sí o no? Perquè si hi vol arribar com a mínim llavors ja està, tenim el punt de partida clar, no ens mourem. És a dir, començarem a negociar des de la mitjana, si anam més enrere ratlla vermella i no la travessam, ningú no acceptarà. Els proposam això, per tant, no vengui a discutir-nos que el sistema de finançament anterior és... les dades de Madrid són molt clares, 615 milions d'euros l'any 2012 addicionals a l'any anterior, fruit del sistema de finançament. Per tant, hem fet passes cap endavant. Vostè les coneix, tampoc no les hi he d'explicar. Allò que ens sembla una llàstima és que no tinguem almenys ni la capacitat de marcar aquesta ratlla vermella. Cap partit no acceptarà que estiguem per sota de la mitjana en el nou sistema de finançament que el Sr. Rajoy qualsevol dia, quan menys ens ho pensem, posarà damunt la taula. I açò ens sembla, evidentment, una llàstima.

De les inversions estatutàries, jo li explicaré i ja li vaig explicar al Sr. Mercadal, miri, açò és l'evolució de les inversions en aquests tres darrers anys, pressuposts generals de l'Estat, cada any hem anat a menys, han vingut menys doblers. Si sumes el 2011, el 2012 i el 2013, números rodons, són 400 milions d'euros. Els pressuposts generals de l'Estat han invertit a les Balears en els tres darrers anys 400 milions d'euros, com que el compromís per l'Estatut d'Autonomia són 400 milions d'euros anuals, en aquests tres anys haurien d'haver invertit 1.200 milions d'euros, a 400 cada any. Si ja en tenim 400, que han invertit a través del pressupost general de l'Estat, nosaltres què els deim? Que li falten 800. L'Estatut d'Autonomia els 800 milions que el conseller, el vicepresident, reconeix que no ha presentat cap projecte davant Madrid. Clar, com poden arribar recursos si resulta que no presentam projectes, que no agafam la iniciativa i deim, què és l'important per moure economia productiva?, què necessitam aquí per moure economia productiva?, quines inversions són les essencials? I el Govern mira cap a una altra banda, com si no ens entengués.

Doncs bé, els recursos hi són, estan tancats per llei orgànica i hauríem de demanar que s'executessin perquè cada dia que passa perdem oportunitats no només de crear llocs de feina directa sinó d'aportar musculatura a la nostra economia. Per tant, ho lamentam.

Després, i ja acab perquè s'acaba el temps, però hi ha dues qüestions que em pensava que el conseller, almanco, sí que comentaria quan pugés aquí dalt, m'agradaria que ens pugui explicar el conseller, com té previst recaptar els 100 milions d'euros que té en els seus pressuposts del conveni de carreteres? Açò que no volen acceptar vostès, que nosaltres els ho hem demanat, és una redundància perquè estan aprovats en els pressuposts, que Madrid pagui els 100 milions d'euros que el Sr. Bauzá ens ha dit que havia aconseguit i que vostès han posat en els pressuposts. Com és que no estan ni disposats a acceptar açò? Mirin que és una cosa bàsica, mirin que és una cosa bàsica, reconeguda per vostès.

I després l'altra qüestió, que tampoc no han estat disposats a plantejar i que m'hauria agradat també haver-ho escoltat, és, per què renunciem el 2014 a aconseguir un millors pressupost de l'Estat a les Balears?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

... ja acab, per què tampoc no ha entrat en això, Sr. Conseller, i creim que són dues qüestions fonamentals que representen recursos per a les Balears i que crec que el Govern té l'obligació de defensar-los.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Pot intervenir sense límit de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Sr. Marc Pons, simplement, per puntualitzar dues o tres coses, vostè em diu que m'he oblidat d'alguna cosa, intentaré recollir-la ara.

En primer lloc, respecte del Règim Econòmic Balear, allò de les telefonades, no sé si telefonades o reunions, la darrera el dia 8 d'abril, jo hi era amb el secretari d'Estat, d'Hisenda i d'Administracions Públiques, i el dia 10 d'abril amb la secretària general del ministeri, jo hi era. Per tant, el plantejament del Règim Econòmic Balear ja ho feim, ja ho hem anunciat i ja ho hem fet i treballam amb el Govern de l'Estat.

Segon, al final perdem l'essència de les coses, si allò que vostès plantegen és una comissió no permanent, que al final implica setze membres més, que vengui gent i tal, i el que nosaltres proposam és que traslladem aquest debat al fòrum Balears Competitiva amb participació dels grups parlamentaris i amb la participació d'experts i de les entitats de la societat civil i després, si cal, ho portam aquí, a aquest parlament, perquè el tramiti davant Madrid, no crec que hi hagi tanta diferència. L'important és que en parlem a un fòrum.

Tercer, miri, la diferència és, vostès reben les sentències del conveni de carreteres i les posen al calaix, i nosaltres des del primer dia treballam en això...

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

... bé, bé, i nosaltres des del primer dia treballam en això. La diferència és que vostè sap que els convenis de carreteres eren del 98 i de 2004, molt bé, a la darrera comissió bilateral entre la comunitat autònoma i l'Estat, de dia 7 de maig, l'Estat va presentar informe justificatiu respecte dels 92 milions del conveni de 98. Per tant, està reconegut el deute, d'acord?, i a partir d'aquí el que hem de fer i el que vostè proposava, vostè

ens demana tres mesos, *deprisa y corriendo, venga, ya, tres meses*, bé, bé, sí, sí, una sentència que va posar al calaix...

(*Remor de veus*)

... tres mesos, i nosaltres plantejàvem simplement, a més vàrem incloure la disposició addicional quinzena a la Llei de pressuposts generals de l'Estat, i el que li dèiem era, demanam al Govern de l'Estat que compleixi efectivament el que disposa la sentència, jo crec que una bona passa és el reconeixement del deute derivat de la despesa que es va fer en matèria de carreteres de l'any 98.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si?

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Voldríem demanar votació separada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Malgrat la manca d'acord en els punts el Grup Parlamentari Popular voldria demanar votació separada dels punts 2, 3 i 4, perquè nosaltres sí tenim capacitat d'arribar a acords. Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Si els pareix passam a votar, començarem pels punts que han demanat, els 2, 3 i 4, si els pareix. Començam pels punts 2, 3 i 4. Començam. Votam.

Queden aprovats per 52 vots a favor i 5 abstencions.

Ara votariem els punts 1 i 5, si els pareix. Punts 1 i 5. Començam. Votam.

Queden rebutjats per 32 vots en contra, 20 a favor i 5 abstencions.

I no s'han acceptat les esmenes del Grup Parlamentari MÉS. D'acord.

Idò s'han acabat les votacions, per tant, passam al següent punt de l'ordre del dia.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Seguidament, passarem al debat del quart punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària relatiu al dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 2978/13, presentada pel Consell Insular de Menorca, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Passam a la defensa de les esmenes mantingudes a la proposició de llei presentades pel Grup Parlamentari MÉS, de la RGE núm. 4574/13 a la RGE núm. 4602/13. Per a la defensa d'aquestes esmenes intervé pel Grup Parlamentari MÉS el diputat Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. El projecte de llei que es posa a debat i a votació avui ens proposa modificar dues qüestions puntuals i molt concretes de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, una llei que es presenta a tot color, fins i tot amb el verd de la sostenibilitat, però que està escrita només en blanc i negre. Ens recorda temps passats. Una llei que ho fa tot, menys ordenar sosteniblement, ans el contrari, ens trasllada a l'urbanisme dels anys setanta, desenvolupista i arbitrari, i per això el nostre grup va presentar tot un conjunt d'esmenes, per corregir i per posar un poc d'ordre i de sostenibilitat a aquesta norma d'urbanisme a la carta.

En qualsevol cas, centrant ara el debat al text del projecte de llei, és a dir, a la modificació de la disposició que crea la norma territorial transitòria, val a dir que el seu contingut no es pot qualificar d'altra forma que no sigui una estafa. Aquest nou instrument, la norma territorial, romp amb el més essencial del PTI, les garanties ambientals, l'aposta per la sostenibilitat i la participació social. Efectivament, la norma transitòria és un instrument que redueix a la mínima expressió totes les garanties ambientals lligades a la seva tramitació reduint els terminis d'informació als ajuntaments o a la Comissió Balear de Medi Ambient. De què serveix un PTI si ara tenim una norma territorial transitòria que es pot saltar gran part de la tramitació del primer desnaturalitzant totalment, completament el seu contingut?

I sí, desnaturalitzar, perquè la norma no es basa en la preservació del paisatge, com a matèria primera de la nostra economia, ni en la sostenibilitat dels recursos naturals, no és així, amb la norma pretenen, es pretén, modificar les àrees de reconversió territorial que vinculen els municipis a l'hora d'establir el planejament municipal i que han reduït el creixement desproporcionat de moltes zones turístiques, com per exemple Platja de Fornells i que, de no fer-ho, hagués doblat o triplicat el nombre de places existents aleshores.

Perquè açò que al Partit Popular ara tanta nosa li fa, les àrees de reconversió territorial, varen permetre desclassificar Coves Noves i passar de 4.400 places previstes a 2.400, de forma pactada, negociada i sense cap requeriment ni procediment judicial, cap. Va permetre també a Son Parc passar de 8.200 places a 2.800. Va permetre a Binidonairet a passar de 5.000 places previstes a cap en execució i amb tots els contenciosos guanyats. És cert, n'hem perdut un, el Sogegarden, amb conseqüències gravíssimes per a la màxima institució menorquina, però em preocupa que aquest fet serveixi per fer el discurs que allò que va desclassificar el PTI és dolent. Aquest és el discurs del Partit Popular, quan el discurs hauria de ser o hauria d'haver estat que era necessari fer-ho per garantir la viabilitat del model econòmic basat en un paisatge preservat. I s'ha de negociar, efectivament, per veure com es resol aquest cas concret, important, greu i sense cap dubte de primera rellevància.

I no, o no, s'està d'acord amb la desclassificació de Son Parc, Binidonairet, Coves Noves? No s'hi està d'acord? Això ha anat afirmant el Partit Popular dia rere dia. No està content el Partit Popular d'aquest canvi en la previsió de places turístiques i d'urbanització? No hi està d'acord? Entenc que no, amb el discurs que fa de Sogegarden entenc que no.

Però després tenim, també, la desaparició de les àrees naturals d'interès territorial i les àrees d'interès paisatgístic, que és una de les altres intencions que trobam rere aquesta norma. Aquestes figures creades pel PTI protegeixen 14.285 hectàrees, més del 20% del sòl rústic menorquí i inclouen zones com a Macarella, el Barranc de l'Algendar, Tirant, Alcaufar, part nord del municipi de Ciutadella, les protegeix el PTI i no cap altra norma superior. Les LEN - recordem-ho- de 1991 les va deixar sense protegir per mor a certes circumstàncies i pressions de promotors del moment. I el PTI les va salvar. No està d'acord amb aquesta protecció que fa el PTI?

Vostès diran que no, que no les volen urbanitzar, però és igual, aquesta no és la qüestió, poden dir el que vulguin, l'important és una altra cosa, amb la norma transitòria es podran urbanitzar, es podran urbanitzar? Sí. Les urbanitzaran?, ho faran? No ho sabem. Vostès no diguin, no ho voldrem fer, no ho farem. Es pot amb la norma transitòria?, sí.

El gran valor del PTI és el de ser un instrument d'ordenació territorial, redactat des de la transversalitat, és a dir, des del diàleg amb els representants polítics, també amb els tècnics i amb la societat civil. La norma transitòria representa el valor de tot el contrari, representa la discrecionalitat i l'opacitat. De què serveix planificar, tenir un pla director sectorial d'instal·lacions esportives, de carreteres, etcètera, si d'una maçada se'ls poden modificar unilateralment i discrecionalment?, de què serveix?

La norma territorial transitòria suposa també un menyspreu per a la màxima institució menorquina, que en lloc d'actuar com a autèntica institució d'autogovern de Menorca, actua com si fos una institució subsidiària, perifèrica, incapaç de fer valer les seves competències, la seva capacitat reglamentària i la seva autonomia política. L'ordenació del territori és una competència del Consell de Menorca, però en lloc d'exercir aquesta competència i revisar el principal instrument territorial, el PTI, tal com estableix la pròpia norma, en lloc d'açò, el consell, el govern insular, el Partit Popular demana al Parlament un nou instrument, la norma territorial transitòria, per ordenar el seu territori.

És una norma, la norma territorial que, a més a més, es redacta sense termini. La disposició addicional novena crea un contrasentit, una norma transitòria sense dia, *sine die*. Transitòria vol dir poc temps, i la transitorietat la dona fixa un termini. Si no té termini no és transitòria, si el termini el fixa el nou PTI, almanco s'hauria d'haver fixat la data d'aquest nou PTI i tampoc no hi és. És una norma transitòria de termini indeterminat. I qui sap quin temps és açò i sobretot vist els incompliments dels terminis que practica constantment el Govern del Partit Popular a Menorca amb la redacció de la revisió del PTI. Seran 5 anys, seran 10, seran 20, seran 30?

La sort és que al Partit Popular li queden poc més de dos anys de govern i la redacció rigorosa del PTI es reprendrà d'acord amb el compromís de la sostenibilitat i de la Reserva de la Biosfera. La norma territorial és des del nostre punt de vista allò que se'n diu clarament un paperot. I fixin-se, senyors diputats, de què estam parlant. Estam debatent una modificació d'una llei que té 10 mesos de vigència només, bàsicament i essencialment per canviar el termini de redacció i aprovació inicial de la norma territorial. Un termini que va ser posat, que el va posar el mateix autor de la disposició addicional novena.

Qui és l'autor material de la disposició addicional novena? Va ser el Govern de les Illes Balears? Va ser el Sr. Company? No, no ho va ser, va ser el Partit Popular de Menorca, va ser el govern del Consell de Menorca, va ser el Sr. Cristòfol Huguet, va ser en tot cas el Sr. Tadeo. No sabien ells, redactors inequívocs del text de la complexitat d'aquesta norma? Segurament no, ja ho vaig dir en el seu moment, perquè el redactor i el Partit Popular de Menorca en el seu moment ja fa d'aquells sis mesos en els quals havia de modificar tot un PTI, el punt primer de la seva campanya electoral. I perquè el paperot el faci només l'autor de l'ensurt i no la institució, el que ha de fer l'autor és assumir la responsabilitat. Estam debatent el canvi d'una llei perquè l'inventor de la norma territorial, figura inexistent fins ara, es pensava que en mig any ho tindria tot redactat i aprovat.

La norma territorial transitòria es fonamenta en una gran mentida, una mentida que neix de la promesa electoral del Partit Popular de Menorca que el PTI era el culpable de tots els mals, de la crisi a Menorca. Amb la modificació del PTI s'havia de reactivar l'economia, crear llocs de feina, generar seguretat jurídica, acabar amb la subjectivitat. Vaja, que a Menorca vam viure tristos tota l'època del PTI i ara amb la seva modificació anirem tots fora fulla.

La mentida deia, i ho dic textualment de declaracions de membres del Partit Popular, a Menorca no es pot construir per culpa del PTI, quan el creixement potencial de l'illa en aquests moments és de 52.000 places, 14.000 habitants, i l'estoc d'habitatge buit ha passat del 18% el 2001 al 22% el 2011. Una altra mentida deia que hi ha un munt de traves burocràtiques per culpa del PTI, quan l'única gestió, ho torn dir, l'única i en cas contrari exposin avui i aquí allò que vostès han utilitzat com argument per a aquesta modificació, l'única gestió per als particulars que introdueix el PTI és la necessitat d'inscriure els habitatges del camp en un catàleg d'edificis amb règim especial per poder-hi fer obres de rehabilitació i millora. I deien alguns, aquest catàleg no està fet, aquest catàleg no estava fet, aquest catàleg avui no està fet. Qui l'havia de fer en aquell moment, en dos anys jo crec que sabem clarament qui havia de ser i no està fet.

La norma territorial suposa clarament l'incompliment del punt 1 del programa electoral del Partit Popular, ni s'ha modificat el PTI, ni s'ha creat en quasi dos anys de mandat, la norma territorial transitòria. Ni s'han creat llocs de feina, ans el contrari, Menorca viu una situació econòmica realment difícil, ni s'han generat inversions productives que generin riquesa social. Res de res. La norma territorial representa el fracàs d'una promesa, avui incapaç de resoldre per part del Partit Popular, abocant tot el seu discurs en una autèntica mentida.

Açò sí, ara les cases de camp, els llocs ja podran canviar aquella teula rompuda que el PTI els privava. I tan contents en dir açò. Com es poden dir aquestes coses, afirmar i defensar aquests arguments i no tenir mala consciència? M'han de dir la veritat com ho poden fer, perquè estic convençut que saben que és cert el que estic dient avui aquí, però no ho poden reconèixer perquè formava part del tot del seu discurs.

Les dificultats burocràtiques no vénen de la mà del Pla Territorial Insular, no és el PTI el culpable del complicat i lent procés burocràtic, sinó la Llei del sòl i la normativa ambiental. I ja els ho vaig dir en el seu moment, en especial de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental. És cert, complicada, burocràtica, l'autor de la qual és el Partit Popular. He vist jo alguna proposta per reduir, per agilitar els tràmits que inclouen la Llei d'avaluació d'impacte ambiental? N'he vista cap? Ni una. L'única gestió per als particulars que introdueix el PTI és, com deia, inscriure els habitatges en el camp al catàleg d'edificis amb règim especial, un catàleg que el Partit Popular s'hauria d'haver preocupat, hauria d'haver estat la seva primera preocupació d'elaborar de forma immediata per evitar una cosa, que mentre no hi hagi el catàleg elaborat, els propietaris hagin de demanar un informe..., jo el vaig comparar l'altre dia a un certificat de resident, es demana una vegada però cap més, no per a cada obra, sinó per al conjunt d'obres que s'hagin de fer mentre no hi hagi el catàleg.

En definitiva, el Pla Territorial de Menorca és un instrument que ha garantit un ús respectuós del territori, que ha assegurat la pervivència dels recursos naturals i que ha impedit la destrucció del paisatge, de la costa i del camp, que és el patrimoni natural més preuat que tenim els menorquins. La norma territorial suposa un estat d'excepció en el model territorial menorquí, al servei de l'arbitrarietat i de l'urbanisme a la carta. Sí, urbanisme a la carta. El Partit Popular té damunt la taula un feix de projectes molt concrets, de promotors molt concrets, als quals vol donar sortida. Posem per exemple, Llucalari, Arenal des Castell, etc. Podríem posar tal vegada (...), en parlarem. I en lloc que aquests s'adaptin al PTI, el que vol és que el PTI s'adapti a través de la norma territorial transitòria a aquests. Adaptar una norma a allò que ja es té damunt la taula i no adaptar allò que es té damunt la taula a la norma principal d'ordenació del territori de Menorca, una norma que sempre hem dit que cal revisar, és necessari revisar i aquesta era la tasca que havia d'haver iniciat el govern de Menorca.

Açò és discrecionalitat, açò és inseguretat jurídica, açò és subjectivitat, actuar en funció d'uns projectes en concret i no d'un plantejament general participat per la ciutadania. Per què?, per què aquests projecte sí i no d'altres? A tots els que arribaran ara els donarà resposta el govern insular? Adaptarà la norma territorial, PTI o transitòria, a tot allò que arribi? És aquesta la filosofia? És aquesta la seguretat jurídica per la qual aposta el Partit Popular? Açò és la subjectivitat més absoluta respecte de la forma de governar.

És per tot açò que, com he dit en el començament, presentàvem esmenes no només per suprimir aquesta modificació, d'una disposició que nosaltres ja vam dir en el seu moment que creïem que no hi havia de ser, que aquesta figura no s'havia de contemplar, que la tasca era elaborar el PTI, i també, lògicament, aprofitàvem per aportar tot allò que el nostre grup podia perquè aquesta llei que es modifica sigui realment més sostenible, tal i com indica el seu nom.

Per tot açò no hi donarem suport i esperam lògicament que l'actitud del Partit Popular, que no serà de modificar perquè la promesa avui ja l'ha venuda a tot arreu i lògicament ha de complir amb la seva promesa, però que realment aquesta norma no sigui una norma que ho permeti tot, sinó que sigui capaç de posar seny a allò que els menorquins necessiten i que realment sigui una norma que afecti el més mínim el territori menorquí i sobretot que doni participació a aquells que realment són els que haurien de tenir el debat avui aquí, els representants, els consellers,...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...els representants del Consell Insular de Menorca. Ja vaig dir que era lamentable que aquest debat el facem avui aquí, quan realment aquest debat hauria d'haver-se produït dins el Consell Insular de Menorca. Si avui és aquí, la responsabilitat és només i exclusivament del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Passam a la defensa de les esmenes mantingudes a la proposició de llei presentades pel Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 4699, 4700 i 4701/13. Aquesta darrera amb la rectificació feta mitjançant l'escrit RGE núm. 4733/13.

Per defensar aquestes esmenes intervé per part del Grup Parlamentari Socialista el diputat Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Escenificam avui un episodi més del serial sobre la demolició controlada de l'ordenació territorial que ha escrit, produït, dirigit i interpretat el Partit Popular. Hi torna haver el debat de les esmenes, amb la necessitat tan clarificadora d'atorgar o no una pròrroga *sine die* a l'aprovació inicial de la norma territorial transitòria demanada pel Consell de Menorca, a través d'una proposició de llei inexplicada i inexplicable.

Es tracta d'afegir temps al temps generós que el consell, mitja legislatura ja, la meitat de tot el seu temps, ha dilapidat en lapidar el Pla Territorial i als seus autors i en anunciar reiteradament l'aprovació, primer de l'obligada revisió del pla i finalment d'una norma transitòria i impostora que diuen que l'ha de suplantar, una pròrroga *sine die* que només s'explica per la incapacitat del consell d'exercir de manera cabal la seva competència capital, que no és altra que ordenar assenyadament el territori de Menorca.

Demanam la supressió de la disposició addicional novena de la Llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. La proposició de llei que pretén que el Parlament atorgui al consell tant de temps com vulgui, o necessiti en la seva de manera reiterada i manifestada incapacitat per aprovar amb caràcter inicial una norma que fa gairebé fa un any que anuncien com imminent, però que es fa pregar gairebé tant com la confirmació de les profecies de Nostradamus.

El principal argument per justificar la necessitat de la norma transitòria és que la norma és urgent. Quan el consell acordava en sessió plenària el març de l'any passat, demanar permís al Parlament per a la seva aprovació, ho feia al·legant que modificar el PTI era tan urgent, però tan lent que havien d'agafar una dreuera. Ara 14 mesos després, perduda la dreuera i perdut el nord, el consell i el Grup Popular reiteren l'argument fal·laç de la urgència. La urgència era i és l'excusa barata que cercava i cerca justificar barroerament l'aprovació d'una norma impostora que vol suplantar i desplaçar el Pla territorial, saltant-se els més elements controls democràtics i el dret de qui es pugui sentir afectat perjudicat, a participar amb garanties suficients en el procés, si no ja l'haurien aprovada.

Després de gairebé dos anys de govern i gràcies a la portentosa incapacitat del Partit Popular per posar-se d'acord amb ell mateix, el consell necessita demanar pròrroga. L'explicació oficial és digna d'un solfista de pandereta. Revisar el Pla territorial és molt urgent, però encara és molt més urgent aprovar la norma transitòria que tindrà vigència fins a l'extraordinàriament urgent revisió del Pla territorial. Es tracta idò, senyores i senyors diputats, com ho diria?, es tracta d'una urgència en diferit, per tal d'aprovar una simulació de Pla territorial. És a dir, es tracta d'una simulació en diferit.

Demanen pròrroga per aprovar la norma, perquè aprovar la norma és molt urgent. Una norma impostora que pretén desplaçar, suplantar el Pla territorial, amb caràcter transitori, però sense terminis. La transitorietat sostenible, provisional vigent *ad eternum, mientras el cuerpo aguante*, mentre els fonaments de l'illa no cruixin pel feix que duren. El consell demana pròrroga com qui reclama oxigen, una pròrroga açò sí, com tot el que fa el PP, sostenible. El PP ho demana, després de bussejar a pulmó lliure durant dos anys per les maresmes de l'especulació immobiliària, per les aigües tèrboles del negoci vil de transformar el paisatge en benefici privat, a costa, és clar, del futur de tots i mai més ben dit, a costa de tots i de la costa.

La petició de pròrroga torna a becoll de la Llei 7/2012, de mesures urgents, una llei que atorga categoria jurídica, valor de llei, a la pràctica tan arrelada en l'ADN ideològic de la dreta d'aquest país, de practicar l'urbanisme a la carta. I com tothom sap, en aquest país les cartes solen venir acompanyades massa vegades del sobre corresponent. No dic que sigui el cas, no ho dic, no s'excitin si tenen la pressió alta.

Tota la llei, de cap a peus, des el títol d'un insostenible i insuportable sarcasme fins a la letal disposició derogatòria, sense gairebé cap article fallat, és una desvergonyida exhibició d'incoherència. La Llei de mesures urgents consagra un model de creixement que és sublim a l'hàbit de la dreta indígena de planificar el creixement, o millor dit, de validar o legalitzar els creixements, tantes vegades *a posteriori*, d'acord amb la voluntat d'aquells que cerquen el benefici personal a través d'expropiar l'interès general. Un model de creixement que podríem anomenar, d'acord amb el gust del PP pels conceptes estrambòtics, ordenació urbanística asimètrica. Perquè no hi ha major simetria ni barra que a través de la llei de l'embut, (...) de mesures urgents, atorgar la gràcia de l'administració a tots aquells que a la clara llum del dia han burlat l'ordenament legal, mentre l'autoritat responsable de vetllar per la legalitat urbanística s'entretenia, no sempre és cert, però massa vegades en la pràctica no gens recreativa de l'egiptologia.

Votarem idò a favor de les esmenes presentades pel Grup MÉS i demanem la supressió de la disposició addicional novena de la Llei de mesures urgents que permet suplantar el Pla territorial per una norma transitòria impostora, de la qual encara ningú no coneix les dents. Demanem així que el consell retorni pel sender de la participació i la transparència, que no hauria d'haver abandonat mai, i revisi, és la seva obligació i el dret i és la seva competència el Pla territorial.

"Un PTI per sumar", així es titula un article del Sr. Tadeo, president del Consell i diputat de cos i silenci present. El va publicar dia 4 de maig de l'any passat, el mateix dia que vam saber que el Sr. Bauzá havia afaitat en sec les pretensions del consell d'aspirar al moll de l'os del Pla territorial, intentava el consell xuclar fins a assecar-la, la medul·la protectora del territori a través de 16 pretensions que vulneraven l'Estatut, totes les normes territorials i fins i tot alguna llei que ni tan sols és terrenal.

El Govern ho va impedir, però no ho va fer per protegir Menorca, no malpensin, ho va fer perquè ni els primers autors o autores dels informes sobre la llampant imbatibilitat del president Bauzá, no haurien sabut validar la legalitat de les 16 pretensions del consell. Sobre aquestes pretensions Josep Maria Quintana, notable escriptor i jurista reconegut, va publicar dia 22 d'abril de l'any passat un article que els convindria llegir, senyores i senyors del PP, el va titular no sense ironia, ni finesa, "La subtilesa d'una arbitrietat". Arbitrietat, subtil o no, urbanisme asimètric, a la carta, qui estima Menorca no la destrueix, diu el president del consell, "Un PTI per sumar" escriu el Sr. Tadeo i diu quan escriu a l'article esmentat: "que ningú no tenguí dubtes, només puc dir que mai no es construirà en espais d'alt valor, perquè continuaran estant protegits per les Directrius d'Ordenació Territorial". Només puc dir, no pot dir res més? Res més que continuaran estant protegits per les Directrius d'Ordenació Territorial?

El president del consell resigna la facultat legítima del consell d'ordenar el territori, fa renúncia de la competència més transcendent del consell, decidir a Menorca per i per a Menorca com volem que sigui Menorca. Decidir on, com, quan i quant volem créixer. Renega d'una competència que per si sola justifica l'existència de la institució que presideix. Hi ha coses, Sr. Tadeo, de les quals un president no pot renegar, en renega, mentre s'abraça cegament a les Directrius d'Ordenació Territorial, mentre decideix que prefereix que decideixin altres. Una norma excepcional les DOT, obra del Sr. Matas i el Sr. Huguet, el prolífic autor que diuen ha escrit amb tinta simpàtica deu ser, la impostora norma territorial transitòria. Les DOT són excepcionals sí, però no per extraordinàries, no per l'exemple de pulcritud i seguretat jurídica, sinó perquè estan plenes d'excepcions, perquè tenen més excepcions gairebé que no articles, si fa no fa com la Llei de mesures urgents que avui s'esmena aquí.

Dues lleis però un sol embut. Açò és així, diu la Llei de mesures urgents, diuen les DOT, dirà possiblement la norma impostora, però immediatament una i altra norma hi afegeixen: "no obstant açò..., excepte si..., excepte quan..." L'imperi de l'arbitrietat si fa no fa subtil, l'urbanisme asimètric, la resposta amatent del legislador a l'etern *¿qué hay de lo mío?*

Per açò demanam la supressió novena. Per açò i perquè tot i renunciar a l'ordenació del territori s'apodera el consell de la capacitat urbanística pròpia dels ajuntaments. Per tant, per si no s'accepta la supressió, com ja s'ha anunciat presentam una esmena on demanam el manteniment en mans dels ajuntaments de les competències urbanístiques fins ara municipals. El consell usurpa la competència dels ajuntaments i els consola afirmant que els tindrà en compte; el consell demanarà als ajuntaments quins desenvolupaments volen incorporar a la norma, afirma el conseller Huguet. Passam així de la llum de l'exposició pública i dels taquígrafs de l'acord plenari a la foscor del pacte de conveniència; passam de la clara llum del dia del debat públic a la penombra somorta del despatx, d'esquena als ciutadans i de cara, açò sí, a un interès concret, legítim o no, i inconfés, no explicat almanco, com la llei exigeix que s'ha d'explicar un pla. Els alcaldes callen, els alcaldes atorguen, hi ha alcaldes aquí que amb el seu silenci entossudit ho confirmen. Tothom renuncia a les seves competències per abraçar les de l'altre, una cadena de renúncies, una cadena de favors. A cadascú el que és seu, senyores i senyors diputats. Al consell, allò que és del consell, als ajuntaments, allò que és dels ajuntaments, i els mercaders del territori, on han de ser?, fora del temple.

El tribunal els ha deixat clar què és ordenar el territori, que és urbanisme, i a qui correspon què, cada cosa. El Sr. Monerris i la Sra. Sagrañes, alcaldes a més de diputats, ho deuen saber bé, perquè ambdós van signar el contenciós administratiu contra el pla territorial que va presentar i va perdre el PP, la sentència bé que ho explica. Ho van fer, posar el contenciós, faltaria més, en nom de la sacrosanta seguretat jurídica, però també perquè el pla, segons deien els signants del contenciós i el jutge va desmentir, usurpa la capacitat de dictar l'urbanisme als ajuntaments. El Sr. Huguet també ho deu saber, perquè també va signar el contenciós derrotat. *Sic transit gloria mundi*, així passa la coherència del PP, una coherència sostenible, açò sí.

Un PTI per sumar, afirma el president de Menorca. Idò sumem. Per açò hi ha el consell, per sumar voluntats i restar ingerències, per sumar potències i restar interferències, per sumar coherències i restar arbitrietats. No difereixin més la revisió del pla territorial si és tan urgent, no simulin més. O no és diferir demanar pròrroga quan està a punt d'acabar el termini?, o no és un acte de simulació voler suplantar el pla territorial amb una norma transitòria que es tramita amb tan dèbils controls? Una simulació en diferit i un PTI per sumar, qui estima Menorca no la destrueix.

Dos anys de treball territorial perduts. I què tenim?, del pla territorial tenim zero criteris, zero propostes, zero diàleg i zero acords. I de la norma impostora?, zero explicacions, zero documents, zero converses i zero pactes. Sigui quin sigui l'idioma en què els pares..., s'estalviaran les classes de repàs a partir d'ara, sigui quin sigui l'idioma en què els infants aprenguin matemàtiques, zero més zero sempre és i serà igual a zero. Han fet creure que el pla territorial és el culpable de tots els mals, però duen gairebé dos anys sumant zeros, i zero més zero, igual a zero.

Duen gairebé dos anys sobre la corda fluixa de l'equilibrista, atordits, paralizats, cap xarxa de complicitat social no els protegeix de la caiguda cada cop més imminent. Els mercaders del paisatge els estiregassen cap a un cantó i un altre tot reclamant, tots alhora, *¿qué hay de lo mío?* El cant estrepitos de les sirenes de les excavadores els atrau cada vegada més, i cada dia que passa estan més enfora de l'Ítaca de prosperitat que els havien promès a tots. Qui estima Menorca no la destrueix, un PTI per sumar.

Torn a estendre la mà cap als col·lectius que encara tenen dubtes sobre la intenció del Consell Insular de Menorca de revisar el PTI. Ho escrivia ara fa catorze mesos el Sr. Tadeo a l'article on s'abraçava, o l'abraçaven, a les directrius d'ordenació territorial. Si vol esvaïr els dubtes que diu que tenim, deixi d'una vegada de sumar zeros; si el dia que torna a estendre la mà de l'acord la mà no està buida, com fins ara ho ha estat, si quan estén la mà hi té un document ni que sigui només sobre els criteris per a la revisió del pla, un document que va dir que tindria a punt per celebrar el Nadal de fa dos anys, si a la mà de l'acord hi ha a la fi una proposta, llavors podrem començar a teixir la xarxa de l'acord polític i social i podrà vostè deixar de fer equilibris sobre l'abisme del no-res.

Llavors el cas de les sirenes de les excavadores cessaran i podrà atendre vostè el patiment de tanta gent que necessita la feina que li van prometre, tanta gent que vol fer feina, com sempre havia fet, dignament, honradament, tot i el pla territorial. A no ser que es creguin vostès la seva pròpia propaganda. Han dit i repetit fal·laçment fins a la nàusea que el PTI no permet ni canviar una teula de boer, però saben a bastament que el camí del benestar no s'ha torçut ni pel pla territorial ni per la protecció del paisatge i del territori; ben al contrari. Duen gairebé dos anys ja sumant zeros: zero en formació, zero en creació de feina, zero en ajuda a qui ho passa pitjor, i zero en defensa de Menorca, però molt, moltíssim, d'acotar cap, la submissió elevada a l'enèsima potència de la impotència.

Mentre imploren pròrroga, senyores i senyors del PP, per ajornar la seva exhibició d'incapacitat, mentre ploren per la pèrdua del sol enlluernador del suport social a causa de la seva inoperància, són moltes les persones i moltes les famílies que no veuen les estrelles de la fi d'aquesta llarga i injusta crisi asimètrica. No les veuen perquè tenen tantes persones, tantes famílies, els ulls negats per la ràbia i les llàgrimes que provoca la desesperació que provoca la gana, i no seran ni la revisió arterosa del pla territorial, ni l'arbitrietat de la norma impostora, ni la destrucció de Menorca a mans de qui diu que tant l'estima, que eixugaran els ulls dels joves d'avui ni que dibuixaran un somriure en els llavis dels infants de demà.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn en contra de les esmenes abans esmentades. Torn del Grup Parlamentari Popular. Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el mes de març de 2010 podíem llegir al *Diari de Menorca* una notícia, una notícia que venia titulada i deia: “*Porqué seguimos en la cola*”. Era el títol d’una crònica ben suggerent que no feia altra cosa que dibuixar la realitat d’una Menorca que havia perdut l’embranzida econòmica i que anava de ròssec de la resta d’illes, les quals, dintre d’un context de crisi, és cert, eren i són les que han estat estirant del carro de l’economia balear, i en aquesta mateixa notícia el secretari general de Comissions Obreres, el Sr. Ramon Carreras, deia: “*Nuestra situación es peor porque el peso de la construcción en la economía menorquina era superior al del resto de las islas. El sector industrial, sobre todo la bisutería, atraviesa graves problemas, y el turístico adolece de una temporada más corta, una planta hotelera en la que habría que introducir mejoras y una falta de definición de nuestro producto turístico*”. Estam parlant del mes de març de 2010.

Per altra banda a la mateixa notícia el gerent de CAEB, Josep Fortuny, deia: “*Empieza a ser hora de que la sociedad menorquina y sus representantes políticos entiendan que la viabilidad económica pasa por el turismo y que se deberían dar todas las facilidades para que esta industria pueda crecer*”. I també, i fa gràcia, i em sap greu que ara el Sr. Marc Pons no hi sigui, posava també la notícia “*mucho más esquivo se muestra Marc Pons a la hora de detallar los motivos por los que Menorca está en el vagón de cola*”. Mentre uns feien una anàlisi encertada de la situació, el president d’aquells moments se mostrava esquivo. En fi...

Aquesta notícia, per tant, publicada el mes de març de 2010, analitzava el darrer informe de conjuntura econòmica de CAEB, un informe que posava de manifest que Menorca tenia el pitjor comportament econòmic de totes les Illes, que era la que presentava els pitjors indicadors i que se situava a la cua de Balears. Després d’onze anys consecutius de governs d’esquerres i també d’extrema esquerra, s’havia complert el que ja era la tònica habitual; van agafar una illa, Menorca, que era pròspera, una illa on hi havia il·lusió, on hi havia energia empresarial, i la van deixar la darrera de la classe, la van deixar sense il·lusió, la van deixar desanimada, arruïnada i intubada dins l’UVI, res que no passí després de molts d’anys de governs d’esquerres, a qualsevol altra banda del món i també aquí a Balears ho hem pogut veure.

Però analitzem les paraules del secretari general de Comissions Obreres, del Sr. Ramon Carreras. Primer de tot reconeix que Menorca és la ventafocs de Balears; comença dient que *nuestra situación es peor que en el resto de las islas*, que Menorca va pitjor que Mallorca i que Eivissa, i ja és una passa, és una passa que un dels que ha col·laborat de forma més activa a configurar l’actual situació d’enfonsament econòmic de Menorca reconegui que els resultats no són bons, i que som els pitjors, i que som, Menorca, els pitjors de Balears. I diu a més: “*El peso de la construcción en la economía menorquina era*

superior al del resto de las islas”, és a dir, aquells que diuen “prou ciment”, aquells que van amb les pancartes dient que no volen destruir Menorca, que no volen construcció, aquells són els mateixos que van basar l’economia de Menorca en la construcció. O sigui, aquells que van fer un PTI per, en teoria, evitar la construcció -açò deien- ara resulta que van convertir Menorca en l’illa on el pes de la construcció era el més gran de tot Balears. El sector de la construcció va tenir més pes a Menorca que a Mallorca i a Eivissa, ho diu almenys el secretari general de Comissions Obreres, el Sr. Ramon Carreras. Ja és curiós que açò passàs amb governs que es diuen adalils de l’ecologisme.

Ja tenim, idò, un element important a tenir en compte: el PTI no va evitar el moviment constructiu ni la bombolla immobiliària; fins i tot podríem dir que va afavorir l’especulació i la creació de centenars de blocs de pisos que ara estan buits, com molt bé deia el Sr. Martí. Ho ha reconegut: gràcies al PTI, o el PTI almenys no ho va poder evitar, el munt de pisos buits que en aquests moments hi ha a Menorca s’ha incrementat de forma més que notable.

I també fa referència el secretari general de Comissions Obreres al turisme, i diu: “*...y el sector turístico adolece de una temporada más corta, una planta hotelera en la que habría que introducir mejoras y una falta de definición de nuestro producto turístico*”. És a dir, després d’onze anys de govern d’esquerres -açò era el 2010- encara no s’havia definit el producte turístic de Menorca, en onze anys de govern d’esquerres encara no sabíem què volíem ser, a Menorca, quin producte teníem. La temporada s’havia reduït de forma considerable, havíem perdut més de 400.000 turistes estrangers, i el president d’aquell moment, segons diu la notícia, es mostrava esqui, sense saber ni què fer ni què dir. Açò és la realitat l’any 2010.

I en aquest cas tampoc el PTI no va ajudar a crear producte turístic, tampoc el PTI no va ajudar a impulsar una nova oferta complementària, a crear atractius turístics. Tampoc no va ajudar a dur més turistes, al contrari, els turistes no venien. El PTI, en tot cas, es va convertir en el paradigma de l’antiturisme i del bloqueig permanent a qualsevol iniciativa emprenedora.

I el gerent de CAEB en aquesta notícia diu, i encara és més explícit: “*Empieza a ser hora de que la sociedad menorquina y sus representantes políticos entiendan que la viabilidad económica pasa por el turismo y que se deberían dar todas la facilidades para que esta industria pueda crecer*”. I açò no vol dir construir més, açò no vol dir tornar a la construcció dels anys de govern d’esquerres, construcció esbojarrada, construcció irracional i desgavell immobiliari que hem viscut durant els anys de govern d’esquerres. No s’ha de construir més, en tot cas s’ha de construir millor, s’ha de construir millor, i açò vol dir crear un entorn i un ambient necessari i adequat per dur inversions a Menorca, per crear valor afegit, per impulsar una oferta complementària nova, diferent, atractiva, per crear producte turístic, una qüestió que en dotze anys de govern d’esquerres van ser incapaços de fer.

He fet aquesta petita introducció per emmarcar el que avui venim a debatre, que no és altra cosa que la necessària modificació del PTI de Menorca. És evident que el PTI és un model d'ordenació territorial fracassat. Per una banda, i ho hem pogut veure, no va evitar el bum immobiliari, ni l'especulació més salvatge, ni la construcció massiva, no ho va evitar; de fet l'economia menorquina es basava en la construcció. I, el que és pitjor, el model territorial del PTI tampoc no va contribuir a crear un sector turístic fort i dinàmic, no ha contribuït a donar valor afegit ni a crear producte, ni a crear una marca definida. No ha reactivat l'economia ni ha creat llocs de feina, més bé tot el contrari.

El PTI, en suma, no ha aconseguit cap dels seus objectius, i si agafam la memòria del PTI i llegim alguns dels seus objectius podem llegir, i ho dic textualment: "Aposta per un desenvolupament urbà equilibrat, i sobretot de qualitat, que garanteixi efectivament els serveis i tenguim les dotacions procedents sense incidir negativament en el medi ambient". Mirin, basta veure com han crescut de forma irracional i desmesurada els nuclis urbans per veure que aquest objectiu, almenys aquest objectiu, no s'ha complert en absolut, no s'ha aconseguit un desenvolupament urbà equilibrat, en absolut. Per tant, primer objectiu del PTI, fracassat.

Un altre objectiu, defensar, en síntesi, un model socioeconòmic que, caracteritzat per la sostenibilitat, garanteixi el manteniment i la potenciació possible de les condicions de vida de la població en tots els ordres, inclòs, evidentment, l'econòmic. El PTI tampoc no ho ha aconseguit. Aquest és, fins i tot i en tot cas, el seu principal fracàs. Amb el PTI les condicions de vida de la població s'han deteriorat, i la viabilitat econòmica de Menorca ha quedat en greu perill.

En definitiva, han passat deu anys des de l'aprovació del PTI, i ningú no ha sortit a celebrar-ho, ni els sectors més immobiliàries no han fet un escrit en què es cantin les excel·lències del PTI; ningú no defensa el PTI. Tenim un PTI orfe, que ningú no el defensa, fins i tot -i avui ho hem vist- tant del PSOE com el PSM demanen la seva modificació, perquè és un PTI que no ha servit per a res, no ha servit ni per crear riquesa ni crear reactivació econòmica, ni tan sols per incentivar una marca turística. No ha servit per a res.

I aquesta modificació que demanen el PSOE i el PSM és, açò sí, una modificació al ralenti, sense presses, de forma pausada. Els és igual si Menorca es continua enfonsant, si Menorca continua a la cua de Balears; ells viuen bé, ells estan bé aquí asseguts, no sofreixen els problemes de molts d'empresaris que han hagut de tancar les seves empreses, o de tantes i tantes persones que han quedat sense feina. Açò els és igual. I només açò, sinó que per culpa de la seva incompetència i negligència i per afavorir els seus capricis, avui el Consell Insular de Menorca ja té uns 40 milions d'euros en indemnitzacions per sentències desfavorables.

Mirin, ho podem mirar de moltes maneres, però avui el PTI -ja ho vaig dir a l'anterior plenari- ha estat un malson, un autèntic malson per a tots els menorquins, i un malson del qual ens volem despertar molt prest, i precisament perquè ens volem despertar molt prest d'aquest malson avui modificarem la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, una modificació necessària per poder aprovar la norma territorial transitòria que ha de regular el planejament urbanístic de Menorca mentre no es modifiqui de forma directa el Pla territorial insular.

Precisament perquè creim que és necessària la modificació del PTI en el menor temps possible, és per açò que volem donar via lliure que des del Consell Insular de Menorca, perquè qui tramitarà la norma territorial transitòria serà el Consell de Menorca, aquí l'únic que feim és modificar una llei, un punt d'una llei; la norma territorial transitòria es debatrà en el Consell Insular de Menorca, a Menorca. Per tant el que volem és donar via lliure perquè al Consell Insular de Menorca es tramiti i s'aprovi la norma territorial transitòria, una fórmula més ràpida de la que suposaria, tal i com defensen els partits de l'oposició, la modificació directa del PTI.

Menorca no pot esperar quatre o cinc anys per tenir un nou PTI, com voldrien el Sr. Borràs, el Sr. Martí. Menorca està en situació d'emergència econòmica i necessita un canvi de PTI de forma urgent. Per tant està molt clara la necessitat de modificar el PTI i de fer una norma territorial transitòria a fi d'apressar aquesta reforma, per una banda -i ho vam dir a l'anterior plenari- per actualitzar tota la informació existent, per millorar la cartografia, ja que la vigent no està actualitzada ni el preu exacte, afegir la delimitació de costes, etc., etc.; i, per altra banda, és necessària aquesta norma territorial transitòria precisament per intentar minimitzar els efectes, les sentències, demandes i indemnitzacions i per poder oferir major seguretat jurídica. I sobretot, i sobretot, però, l'objectiu principal d'aquesta norma territorial transitòria ha de ser la reactivació econòmica, ha de ser un instrument necessari per recuperar la confiança per crear activitat productiva i per a la creació de nous llocs de feina. I tot açò sense desprotegir Menorca, tot açò amb totes les garanties mediambientals, l'objectiu no és desprotegir, sinó simplificar els distints nivells de protecció que existeixen a Menorca i homologar-los a les Directrius d'Ordenació Territorial de Balears.

Per tant, votarem en contra de totes les esmenes presentades pels partits de l'oposició, votarem en contra de les 28 esmenes del Grup MÉS, que no fan referència al debat pròpiament dit de la norma territorial transitòria de Menorca i que, en tot cas, fan referència al conjunt de la Llei 7/2012, que ja es va debatre en aquest parlament i que, per tant, entenem que no cal abundar en els mateixos arguments d'aquell debat. I votarem en contra de l'esmena del Grup MÉS que proposa l'eliminació de la disposició addicional novena. I també votarem en contra de les tres esmenes del PSOE, la que també demana la supressió de la disposició addicional novena i dues de modificació.

Entenem que aquestes esmenes l'únic que fan i l'únic que pretenen és retardar tota la tramitació, no volen solucionar els problemes dels menorquins, sinó que el que volen és perpetuar-los, volen eternitzar la crisi econòmica a Menorca i les seves conseqüències demolidores.

Em recriminava el Sr. Borràs, a l'anterior plenari, que m'havia perdut les classes de les virtuts cardinals a la catequesi i que ni la prudència era la meua virtut, ni la justícia, ni la templança, ni la fortalesa, i de ben segur té tota la raó, perquè, escolti, Sr. Borràs, el cultiu de les virtuts és una feina que dura tota una vida i per tant sempre començam i recomençam intentant ser el més virtuoses possible, però el que sí li volia dir és que els que realment han viscut i viuen les virtuts, i en aquest cas les virtuts teologals -la fe, l'esperança i la caritat- són tots els menorquins, tots els menorquins hem viscut de fe i d'esperança esperant la modificació del PTI; una fe i una esperança irrompibles sense defallir i que per fi el PP de cap de les maneres pot defraudar, pot defraudar aquesta fe i aquesta esperança de tot un poble que sofreix amb desesperació com una norma territorial ofega les seves expectatives i el seu futur.

El PP, per desgràcia, sense poder comptar amb els partits d'esquerres immobilitistes, donarà una nova passa per poder tenir el més prest possible una norma territorial, que posi seny i que s'adapti a les necessitats que tenim tots els menorquins.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Demanam la modificació del PTI perquè diuen que ha suposat un fracàs i que ningú no la defensa a Menorca, el que passa és que el Partit Popular no escolta a Menorca; demanam modificar el PTI perquè la mateixa norma preveu que s'ha de modificar i el primer que haurien de fer és acomplir allò que diu la norma, i ara toca revisar, actualitzar aquella norma bàsica. Què ha fet el Partit Popular per reactivar l'economia en aquests dos anys, què ha fet? Ens digui alguna mesura el Partit Popular per reactivar l'economia, no ho ha fet i esperava que el PTI, la norma transitòria, ho resolgués tot; mentre no ha tengut norma transitòria no ha fet res, ha estat allà. Ara, ara en aquests dos anys, açò sí, tranquils, d'aquí res ho tindrem tot resolt, en aquests dos anys tots els problemes s'hauran resolt, critica el PTI quan abans del PTI, què era l'abans del PTI? L'abans del PTI era la possibilitat d'incrementar més de 20.000 places turístiques, açò és el model que volien? Era poder urbanitzar el Barranc d'Algendar o Macarella, açò és el model que volien? Aquest és el model que defensaven?

Ens critica, com si estiguem en contra del turisme, jo, la veritat és que no sé a quin món viu; jo ja sé que el Sr. Camps no és del GOB, excepte l'època quan era regidor de medi ambient i feia campanyes perquè no es retirés la posidònia de les platges; a part d'aquella època, no li atorga al Sr. Camps que sigui del

GOB i que tengui una postura mediambientalista, ecologista, però atorgar a la resta de grups que estam en contra del turisme?

(*Remor de veus*)

Em sembla molt antic, molt antic, jo no sé si és de catequesi, però molt antic sí. En qualsevol cas, el PTI, cal dir-li, i si no crec que ho deu haver llegit o ho deu haver consultat, no era ni és un instrument de promoció turística, ho dic perquè ha lligat el PTI com si fos un instrument de promoció turística. El PTI parla d'urbanisme, d'ordenació, parla de cultura, de patrimoni, parla de joventut, parla d'activitat econòmica, de tots els sectors econòmics, de turisme, d'indústria, del sector terciari, parla de tot açò.

La norma territorial, ja ho deia abans, és una gran mentida, fonamentada en una gran mentida, la mentida de què ens ho havia de resoldre tot; es deia abans, en campanya electoral, que seria una eina de reactivació econòmica, la seva modificació, ara ens diuen que el PTI frena la sortida de la crisi, tant que a Menorca el PTI impedeix fins i tot que es pugui canviar de teula, supòs que no hi ha tornat fer esment, perquè sap que és, efectivament, fals. Bé, idò, jo li duc avui una teula, la teula no és de Torralbenc, però una d'aquestes teules que dia sí i alguns dies després també es canvien a les nostres cases del món rural, i no hi ha cap problema i no hi ha cap tràmit, no fa falta canviar el PTI per modificar una teula, no fa falta cap PTI, cap canvi de PTI ni cap norma desreguladora, que és bàsicament el contingut del seu argument, quasi la norma territorial podria ser açò, la norma de la teula trencada, perquè tot l'argument es redueix a una teula trencada que el Partit Popular reitera una i una altra vegada per justificar tot aquest embull.

La norma territorial és un fracàs del Partit Popular, mirin, açò era la campanya electoral del Partit Popular, la promesa: "El Partit Popular aposta per modificar el PTI per reactivar l'economia"; el contingut, amb la modificació, amb quatre dies el Partit Popular havia de tenir resolta la situació de paràlisi, segons deia, de l'economia menorquina. Aquesta situació no s'ha produït.

Ens parlen finalment que aquesta norma eliminarà subjectivitat i generarà seguretat jurídica, seguretat jurídica ens parla el Partit Popular, que mira cap a una altra banda quan es fan obres sense llicència per a un agroturisme, sense llicència; que fa obres en actuacions que són il·legalitzables; que aprova llicències, atorga llicències sense informe tècnic ni jurídic, o informes tècnics i jurídics desfavorables; seguretat jurídica quan es nega a què s'investiguin els fets; seguretat jurídica quan un conseller truca al consorci, als membres del Consorci de Disciplina Urbanística perquè no es consulti un determinat expedient i resoldre, clarificar què passa amb aquella actuació, amb aquella obra. Açò és la seguretat jurídica? Ens pot parlar el Partit Popular de seguretat jurídica en aquesta circumstància, quan no vol aclarir un cas flagrant d'unes obres que, independentment del valor que se'ls puguin atorgar, s'han dut a terme d'una forma irregular? No ho vol clarificar?

Bé, és difícil creure en aquest partit i creure que aquest instrument, inventat pel Partit Popular, la norma territorial transitòria, resoldrà la situació de Menorca.

El nostre grup defensa que el Pla territorial és un instrument, ha estat un instrument i hauria d'haver estat un instrument que reactivi, efectivament, l'economia, respectant el territori i fent del territori el seu primer valor. En canvi, se'ns proposa tot allò que és contrari a aquest sentit, és una norma territorial que genera un estat d'incertesa, d'excepció, d'inseguretat i d'arbitrarietat, un model al qual el nostre grup no hi vol tornar. Recordam perfectament quin era ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... el context -acab-, el context abans del PTI, i vostès ens volen retornar a l'època d'abans del PTI, una època en la qual la inseguretat jurídica era la premissa principal. I si no mirin els diaris, ja que vostè feia referència a l'hemeroteca, qui defensava els projectes abans del PTI, projectes d'urbanització del Barranc d'Algendar?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Qui defensava els projectes de Macarella, qui els defensava? Eren membres del Partit Popular i alguns són en aquesta sala. Tenguin un poc més de sentit de la responsabilitat i expliquin allò que han d'explicar, però no menteixin als nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Possiblement sí, possiblement el conreu de les virtuts cardinals duri tota una vida, però d'aquest pas assolirà vostè la perfecció abans que el Consell Insular de Menorca tindrà aprovada la norma territorial transitòria, possiblement.

Jo pensava que, després d'haver del succeït aquests dies, el Grup Popular hauria après la lliçó del Sr. Florentino i no ens tornarien enviar a Karanka a fer el debat, perquè continuen amb la mateixa tàctica, d'intentar explicar allò que és absolutament inexplicable. En el primer debat ens deien que, culpa del PTI, no es podia canviar ni una teula, avui, amb el PTI, ...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí que ho ha dit, sí que ho ha dit Sr. Diputat, ho ha dit i repetit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

I avui, avui, Sr. Diputat, ens ha dit que amb el PTI, encara vigent, Menorca ha estat la Sodoma i Gomorra de la construcció. Ni tant ni tan poc, Sr. Camps, ni tant ni tan poc, i jo no l'he interromput ni una sola vegada.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Miri, vostès intenten justificar l'absolutament injustificable, el PTI és molt urgent, el PTI nosaltres voldríem que es revisés a ralenti, sense presses, la norma territorial transitòria és l'instrument que ha de salvar Menorca. Miri, vostè ha citat un article, jo n'hi citaré uns quants perquè vegi: dia 29 de setembre del 2011, roda de premsa de 100 dies del Govern: *"El Consell redactarà antes de fin de año un documento con los puntos a reformar del PTF"*, 29 de setembre del 2011, ho diu el president del Consell, llavors i avui. Dia 31 de 3 del 2012: *"Tadeo amaga con no optar a la reelección de la presidencia del PP por su desacuerdo con Bauzá. Discrepancias existentes con el Decreto de medidas urbanísticas"*. Dia 2 de 4 del 2012: *"El Govern obliga a retrasar un año los cambios en el PTI y desata una crisis política en el Consell. No acepta las enmiendas para una aplicación inmediata"*, el Sr. Josep Pons Fraga ho firma dia 2 de 4 del 2012. Dia 2 de 4 del 2012, també, Cristóbal Huguet: *"Persiste la inseguridad jurídica, por lo que no descarto dimitir. El conseller no electo se siente desautorizado"*. Dia 4 d'abril del 2012: *"El Govern tumba los cambios urgentes en el Plan territorial"*. Diu el Sr. Huguet: *"He engañado porque me han engañado a mí. En resumen, lo trabajado y explicado estos tres meses ha sido inútil, he engañado porque me han engañado a mí, a los que he explicado que mayo-junio de 2012 estarían modificados los aspectos más urgentes del PTF"*. Dijous mateix, dia 5 d'abril del 2012: *"Huguet no negó que recibió la decisión con frustración, el Consell podrá abordar las modificaciones del PTI con la elaboración de una norma transitoria, la derogación de dicho instrumento de ordenación territorial no concluirá hasta pasado el verano"*, verano de 2012. *"Que el trabajo realizado hasta el momento, afirma el conseller de Ordenación, se incorporará a la norma transitoria para tener aprobada, después del verano, -de 2012- la revisión de la totalidad del Plan"*, estiu de 2012.

Anem a veure, un bot en el temps, 28 de febrer del 2013, diu el president del Col·legi d'Arquitectes, titula el redactor: *"Salen de la tercera reunión sin borrador"*, 28 de febrer del 2013. Diu el president del Col·legi d'Arquitectes: *"Consensuado no está porque nadie lo ve"*, el document de bases de redacció de la norma territorial transitòria. 3 d'abril del 2013, fa poc més d'un mes: *"El enésimo retraso de la norma transitoria irrita a los constructores, arquitectos y aparejadores. Huguet prometió dar a conocer el borrador antes de Semana Santa en la última reunión informativa en el Consell"*.

L'oposició és qui alenteix, entorpeix l'aprovació de la norma, entorpeix la redacció del PTI.

Anem més enfora, dia 3, dia 7 d'abril, firma el Sr. Huguet l'autorització per a la reforma integral (...): "Obres necessàries per dur a terme la reforma de l'edifici comportaran les següents actuacions: enderroc del que queda de l'actual coberta, amb aprofitament de les teules; rebaixat de la terra a fi de deixar espai per a la nova caixa de paviment; reconstrucció de la coberta; restauració dels paràmetres verticals, instal·lació elèctrica interior".

Menteixen aquells que afirmen que amb el PTI no es pot fer? Deixarem a part l'absurd de la teula. Prevarica el Sr. Huguet quan firma açò? O menteixen els que afirmen que no es pot fer. Entenc que menteix que afirma que no es pot res, no crec que el Sr. Huguet prevariqui en absolut.

Facin vostès la norma transitòria si consideren que l'han de fer; els hem presentat una esmena que diu que posem de termini per aprovar-la a final d'any, si és tan urgent, si tan bons són, si tan llesta la tenen, d'aquí a final d'any no la poden tenir aprovada? Serà per vida d'hereus aquesta norma transitòria que tan urgent, tan necessària és?

Deixin d'enredar, tornin a Menorca, el consell plantegi un document de bases de la norma, que ningú no ha vist, ningú no ha vist, hi devia haver notícies molt fresques, ningú no ha vist i comencem a obrir un debat sobre què necessita Menorca. Perquè a Menorca, el problema de Menorca no és el PTI, ni és la norma territorial transitòria, sinó que el problema de Menorca és un problema de connectivitat, és un problema de producte turístic, és un problema de què l'entrada de l'euro va retreure el mercat principal que teníem, quasi monocultiu, que era l'anglès, tenim molt de problemes que no són el PTI, i mentre vostès enreden la boga intentant fer passar per l'oposició, de l'oposició, la seva ineptitud per aconseguir reformar aquesta norma territorial, el Pla territorial i, si volen, la norma territorial transitòria, mentrestant Menorca no avança.

Ini era Sodom i Gomorra abans, ni era impossible construir en absolut res abans, esperem que continuï sent possible construir, com s'ha construït, vostè ha donat xifres, que es podia construir; que es faci bé, com s'ha fet durant el PTI i que, evidentment, no torni ser el paradís de les excavadores que va dur ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Acab, presidenta, ... que va dur al Partit Popular a l'oposició amb l'avanç del PTI, que després va ser tirat a baix amb la victòria de les forces progressistes, que vostè dirà que la gent ha viscut molt malament, però jo crec que Menorca encara és un model de creixement sostenible, envejat i envejable.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, Sra. Presidenta. I fent ús de l'article 75.4, vull cedir el meu torn de rèplica al diputat Sr. Santi Tadeo.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, té la paraula, Sr. Tadeo, per un temps de cinc minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Martí, Sr. Borràs, crec que s'equivoquen, han estat precisament vostès els que han duit a aquest parlament el debat de la norma territorial transitòria de Menorca, sí, sí, l'han duit vostès. Està clar que nosaltres, a més ho saben que havíem parlat de fer fins i tot per lectura única, per no fer aquest debat aquí.

(*Remor de veus*)

Dir, a més, que aquest debat es va fer prèviament també a Menorca; curiosament a Menorca quan feim debats sobre el Pla territorial insular o la norma territorial transitòria, després d'exposicions, fins i tot del conseller d'Ordenació del Territori, de 45 minuts, la intervenció per part dels seus grups de vegades no ha passat ni de 7 minuts, i açò demostra i diu molt, vostès han volgut dur el debat aquí i l'han volgut dur aquí perquè a Menorca no tenen debat en política territorial, perquè a Menorca no l'hem tingut, senyores i senyors consellers, no l'hem tingut.

Mirin, nosaltres, senzillament, el Sr. Camps, que m'ha precedit en el primer torn de paraula, els ho ha deixat molt clar, i quan vostès avui diuen i acabam aquí fins i tot que els problemes de Menorca són l'euro i l'entrada de l'euro, el mercat britànic, no sé què ha explicat de la connectivitat aèria, etcètera, què van fer durant dotze anys, què van fer? I perquè nosaltres ara volem modificar el Pla territorial insular i qualsevol que facin, fins i tot projectes seus com els de les carreteres, la xarxa viària, etcètera, tot és en contra i tot és un no, és la seva filosofia. I açò no ens du a cap banda, si volen consens en la norma territorial transitòria, que al final serà, per dir-ho d'alguna manera, el sosteniment del futur pla territorial insular, el tenen, el tenen. Si en lloc del cent per cent només ha de ser un cinquanta, un quaranta o un vint, doncs l'aprofitin, sempre serà

millor açò, però aquest debat de ser negatiu, del no persistent sempre, sempre, no els durà a res.

I açò que han tengut avui aquí ho podrien fer a Menorca i a Menorca aquest debat no el fan, a Menorca, i aquí, a més, els ho dic joc que haurien d'haver evitat fer-lo i vostès no han volgut ni tan sols evitar fer aquí aquest debat.

I és totalment fals que amb la norma territorial transitòria o el futur pla territorial insular que farà el Partit Popular, té majoria per fer-ho, i l'aprovarem, tampoc no va ser consensuat l'altra vegada, vostès diuen que sí, però no era tampoc consensuat, és farà. I jo el que els deman és que vostès aportin el millor que puguin, les coses que trobin convenients a aquesta norma territorial transitòria. Crec que és summament important, Menorca no ha tingut els pitjors indicadors durant la història perquè sí, ha tingut els pitjors indicadors per qualque motiu, les coses no..., les casualitats no existeixen, i haver estat permanentment amb els pitjors indicadors és per qualque cosa, és per qualque motiu; per qualque motiu els inversors no volien venir a Menorca, per qualque motiu hem estat a la cua en les xifres d'atur o hem liderat les xifres d'atur en negatiu, per qualque motiu hem tengut uns creixements econòmics pràcticament irrisoris en èpoques de bonança econòmica i probablement, també, en el moment de la major recessió econòmica que hem viscut durant les darreres dècades, per dir com a poc en temps, Menorca ha tengut el major decreixement de les Balears, i açò és una realitat, i darrera hi ha una política i una actuació determinada que vostès tenen molt a dir, i ara en lloc de posar pals a tots com fan el que haurien de fer és col·laborar, col·laborar.

Jo aquí no treure ni gestió ni res, com han fet, ni una teula per suposat que tampoc no l'hem duita de Menorca, cap teula, però crec que sincerament s'han equivocat fent el debat aquí, el debat és a Menorca, farem una norma territorial transitòria i un pla territorial insular, insular, que no desprotegirà, que no desprotegirà. Aquí senzillament l'únic que es tractava era de...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. TADEO I FLORIT:

...de modificar un termini que marcava la llei que varen aprovar fa un any i, sincerament, que encara no vegin per què o quin és el principal problema pel qual no es pugui aconseguir aquesta norma territorial transitòria en un termini més breu, que no ho vegin després de tenir una sentència de prop de 30 milions d'euros, que és un tema sobrevingut en el seu moment després de nosaltres haver entrat en el Govern, és un tema sobrevingut, i que fins i tot varen enviar un jutge que no podien pagar i que ho intentarien aclarir a través d'un conveni urbanístic, etc., i que té molt a veure amb la norma territorial transitòria, que no sàpiguen veure això és que no se'ls entén, i la societat tampoc no els entén, però això serà el seu problema i com sempre, he dit moltes vegades, he manifestat, en acabar passarem comptes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada acabat el debat de les esmenes, passam a les votacions. En primer lloc, si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari MÉS, de la RGE núm. 4574/13 a la RGE núm. 4602/13. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra i 24 vots a favor.

A continuació votarem l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 4699/13. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra i 24 a favor.

Seguidament votarem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 4700 i 4701/13. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra i 24 a favor.

Finalment, passarem a la votació de l'articulat de la proposició de llei, si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta del títol de la proposició de llei, de l'article únic de la disposició final i de l'exposició de motius. Començam a votar. Votam.

Queda aprovada per 33 vots a favor i 24 en contra.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 7/2012, de 13 de juny, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 3228/13, per la qual es modifica la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre internacional de tennis Rafael Nadal.

Ara passam, seguidament, al debat del cinquè i darrer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 3228/13, pel qual es modifica la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre internacional de tennis Rafael Nadal.

Per a la presentació, per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Gabriel Company, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Fa aproximadament un any que ja vaig pujar en aquesta mateixa tribuna per presentar el projecte de llei de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre internacional de tennis Rafael Nadal. La llei, que es va acabar aprovant, la 5/2012, va ser resultat d'un llarg procés d'un conjunt de dificultats i obstacles i sobretot de la voluntat de diferents institucions i forces polítiques perquè el centre de tennis pogués ser una realitat.

Pot ser bo tornar a recordar els antecedents del procés. El protocol general signat el 18 de febrer de 2011 entre el Govern de les Illes Balears, l'Ajuntament de Manacor, el Consell Insular de Mallorca i el Sr. Rafael Nadal Perera per impulsar la creació del centre. L'acord de declarar el Centre internacional de tennis Rafael Nadal d'interès autonòmic pres pel Consell de Govern de dia 25 de març de 2011. L'aprovació, el 27 d'abril de 2012, del projecte de llei de mesures urbanístiques per part del Consell de Govern que posteriorment fou aprovat com a llei en aquesta cambra en lectura única -i això és important- amb el suport de les dues grans forces polítiques d'aquesta comunitat autònoma. I fruit de tot això va ser, com deia, una llei sobre la qual també m'agradaria fer-ne cinc cèntims.

La Llei 5/2012 fixa una ordenació del centre de tennis a través d'una figura de planejament, com és el màster pla, que s'aprovà i s'integrà a la llei a través d'un annex. En aquest instrument es fixaren les determinacions urbanístiques bàsiques per a l'execució dels projectes, com ara, els usos permesos, l'edificabilitat, l'ocupació o l'alçada màxima. Per altra banda, s'adjuntava una detallada planimetria amb la zonificació i amb la ubicació dels diferents edificis.

Malgrat l'interès institucional i dels promotors, amb un ràpid desenvolupament del projecte, el fet és que circumstàncies sobrevingudes han suposat un obstacle per a la bona execució del projecte. I qualsevol que hagi participat en l'execució d'una obra, i ja no diguem d'un projecte de l'envergadura d'aquest, sap que aquestes coses passen.

Per tant, a mesures que les feines de redacció del projecte avançaven es posava de manifest a la Llei 5/2012 la mancança d'un mecanisme àgil per poder adaptar les seves determinacions a la realitat del projecte que es vol executar. Naturalment, no es tracta de poder canviar el nucli del projecte ni res del que sigui essencial, no podem parlar, doncs, d'un mecanisme que permeti canviar la llei o el màster pla sinó d'un procediment per poder fer una sintonia fina, un reajustament dels volums i de les ubicacions respectant sempre els paràmetres màxims que fixa la llei, i per suposat els usos prevists.

Les modificacions que es permetran podran afectar tan sols els plànols que van del 3 al 8 sempre en el marc del que determina el màster pla en la seva part escrita. També podran modificar-se els terminis fixats a la llei per a l'execució del projecte, per tal d'adequar-los als canvis que es puguin autoritzar.

Vull destacar, a més, que el procediment que es fixa és un procediment transparent i participatiu, comptarà, com no podia ser d'una altra manera, amb la intervenció de l'Ajuntament de Manacor a través d'un informe vinculant i també amb un tràmit d'informació pública per tal que qualsevol ciutadà pugui manifestar la seva opinió.

Finalment, vull afegir que el principal objectiu d'aquesta modificació és que el Centre internacional de tennis es construeixi a la major brevetat possible, no n'hi ha d'altra, aquest fou ja l'esperit de la Llei 5/2012 i que en aquell moment va tenir un ampli suport. Malauradament aquesta vegada, per una modificació menor, aquest suport, aquell consens sembla que no ha estat possible, jo pens que seria una llàstima que un projecte que ha sorgit del consens de molts ara es vegi privat d'aquell suport per raons completament alienes al seu contingut.

Tenint en compte el que ja he comentat, que aquesta modificació no suposa en cap cas cap tipus d'increment ni de construcció ni d'ocupació, ni de volums, etc., tenint en compte que es tracta d'un projecte d'una projecció internacional sense cap dubte, tenint en compte els beneficis d'imatge que ens donarà davant tot el món, tenint en compte, com és lògic, la pròpia figura de Rafael Nadal, crec que aquest projecte mereix el suport màxim de tothom. Per tant, esper que, encara així i tot, sigui possible arribar-hi.

Jo només vull dir que m'agradaria que quedàs molt clar que hi ha hagut ganes de consensuar sempre les coses, hi ha hagut ganes de tirar endavant projectes com aquells que són estàndard, són uns projectes com el de Rafael Nadal que crec que tant quan hi havia l'anterior govern com amb el nou govern han tengut clar que s'han de tirar endavant i crec que quan es tracta de reubicar edificis per diverses circumstàncies que s'hagin pogut donar durant l'execució del projecte, bé, crec que no hauríem de tenir cap problema ni un per donar facilitats que les coses es puguin dur a terme.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de fixació de posicions. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Jaume Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat, Sr. Company, que esperava una justificació un poc més solvent que la que es va donar a comissió i també de la que no es troba, és inexistent, en la concisa exposició de motius. No l'he sentida, he sentit circumstàncies sobrevingudes i que tots hi podem estar d'acord, però la veritat és que aquesta llei, que vostè presenta avui aquí, pretén modificar una sèrie d'aspectes de la Llei 5/2012, de 23 de maig.

Primer, es pretenen modificar elements anomenats menors a l'exposició de motius i que són l'ordenació urbanística, els terminis prevists, la informació pública i informe d'institucions.

Vostè ha fet una referència al consens i ha dit, tant de bo hi hagués hagut consens com hi va haver ara fa just un any, per dies, fa just un any. I, per què no l'hem tengut aquest consens? Per què no l'hem tengut? Vostès l'han dejectat, vostès l'han dejectat, no han tengut la més mínima possibilitat, la més mínima atenció cap a una sèrie d'aspectes que nosaltres, i vostè ho sap perquè jo em vaig reunir amb vostè i amb el director general, que nosaltres creïem que eren millorables, que eren millorables, que la llei, aquesta com totes, com va passar fa un any, es podrien haver regulat les modificacions previstes, es podrien haver regulat d'una manera, des del meu punt de vista, més rigorosa.

Varen cercar l'acord fa un any, el varen cercar vostès, el vàrem cercar nosaltres, i ara la veritat és que el dejecten. Però miri, aquest és un problema difícil en temes urbanístics, i vostè ho sap perquè ho ha dit una sèrie de vegades i jo m'ho creia quan ho deia, li dic la veritat, m'ho creia, deia, hem de cercar el consens en matèria urbanística perquè això proporciona estabilitat a les normes i a les lleis, perquè ara governen vostès, però les lleis duren molt més, els terminis, miri els terminis d'aquest que vostè vol canviar, però els terminis que hi havia eren de sis anys, d'aquí sis anys les circumstàncies, els governs, etc., segur que hauran canviat, però hi ha d'haver una certa estabilitat en temes urbanístics.

La veritat és que aquesta llei a més de ser singular, excepcional i tots els adjectius que vostè li vulgui posar aquesta llei, a més, serà una llei provisional perquè hi ha una sèrie d'aspectes que nosaltres creïem que es podrien haver solucionat, però als quals no els podem donar suport ni ara ni en el futur.

Vegem-ne el contingut, compararé el contingut dels apartats de la disposició addicional única que proposen amb els corresponents de la legislació bàsica del sòl. Ho faig d'aquesta manera per tal d'evitar un estèril encreuament d'opinions, un opina una cosa, un, una altra i, en definitiva, la matèria de la modificació és una matèria que són circumstàncies sobrevingudes. Anem amb un poc de mètode a establir comparacions. L'apartat 1 de la llei, "quan circumstàncies així ho aconsellin les determinacions contingudes als plànols podran ser modificades". Fixi's bé, "quan circumstàncies així ho aconsellin". Compari-ho amb allò que diu l'article 83.3 del Reglament de planejament, "lo que se acreditará con un estudio justificativo en el que se demostrará su necesidad y conveniencia". És a dir, vostès, circumstàncies que ho aconsellin, que passa un núvol, circumstància que ho aconsella. "Acreditará con un estudio justificativo, demostrará su necesidad y conveniencia". Diferències per a nosaltres substancials a l'hora de redactar una norma com aquesta.

Apartat 2, "així mateix poden ampliar de manera justificada els terminis prevists en el punt 3 de l'article únic d'aquesta llei per tal de facilitar l'execució correcta del projecte". Els terminis eren sis anys totals, un per presentar el projecte, ha passat, demà passat acaba el termini d'un any, vostè ha vist el projecte? Ha vist el projecte? Jo tampoc. Ha passat un any, el projecte que s'havia d'haver presentat en un any dels sis no s'ha presentat i, per tant, ara lògicament s'han de modificar una sèrie de coses, entre d'altres els terminis.

Establir un termini per a l'execució urbanística és un mecanisme anti especulació, sempre ho ha estat, es dona un dret, aprofitament urbanístic, en aquest cas excepcional, dins sòl rústic i excepcional i també uns deures, un dels deures elemental, executar en un termini màxim de sis anys. El compliment dels terminis és bàsic per patrimonialitzar el dret, el dret es patrimonialitzen una vegada que s'exerciten dins els terminis establerts. Totes les lleis del sòl dictaminen això que li acab de dir i, a més, hi ha un criteri jurisprudencial sostingut amb relació a aquest tema dels terminis.

L'article 10.1.a) de la Llei 2/2008, del sòl, estableix com a obligació bàsica dels plans i normes "atribuir en la ordenación urbanística un destino que comporte o posibilite el paso de la situación rural a la de suelo urbanizado -que és el cas- e impedir la especulación con él".

Informació pública, preveu una informació pública de quinze dies. L'article 11 de la Llei 2/2008, del sòl estatal, diu, "todos los instrumentos de ordenación y ejecución urbanística deben ser sometidos al trámite de información pública en los términos y por el plazo que establezca la legislación en la materia, que nunca podrá ser inferior al mínimo exigido en la legislación sobre procedimiento administrativo común". Article 86.2 de la Llei 30/92, règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, 20 dies, 20 dies com a mínim. Vostè no creu que aquests aspectes s'haguessin pogut corregir?

Audiència a l'Ajuntament de Manacor, article 11.7 de la Llei 2/2008, "en todo caso en la tramitación de los instrumentos de ordenación urbanística deberá asegurarse el trámite de audiencia a las administraciones públicas cuyas competencias pudiesen resultar afectadas". Ha complert amb l'Ajuntament de Manacor i per què no compleix amb el Consell Insular de Mallorca? Que no té competències urbanístiques en aquest territori el Consell Insular de Mallorca? Si les té totes, és que les té. Tampoc això no s'hagués pogut corregir? També és culpa de l'ordenació anterior?

Miri, amb les lleis singulars, que alteren o proposen ordenacions urbanístiques sense planejament, es pot arribar a una situació també singular, que és que s'incompleixin sistemàticament lleis bàsiques estatals que s'haurien de complir. Els llegiré un paràgraf, "aquesta llei regula les condicions bàsiques que garanteixen la igualtat en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals relacionats amb el sòl, i les polítiques públiques relatives a la regulació, ordenació, ocupació, transformació i ús del sòl tenen com a finalitat comuna la utilització d'aquest recurs conforme l'interès general". Aquest paràgraf no figura ni en aquesta llei ni en cap

de les lleis aprovades aquesta legislatura, urbanístiques em referesc. Són l'article primer i segon de la Llei del sòl estatal. Aquí les lleis a la carta van per un altre cantó, no m'estranyaria que la pròxima tingués un article que digués: article primer, que campi qui pugui.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de fixació de posicions del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. No votarem a favor d'aquesta llei, no els vendrà de nou, no els vendrà de nou perquè ja votàrem en contra de la llei inicial de fa un any, els motius pràcticament els ha resumit amb una cita el Sr. Carbonero, de la llei estatal, aquesta llei que fa un any que aprovàrem i que ara ja la modificam.

Tanmateix vull començar recordant que vàrem donar suport a l'interès autonòmic de la iniciativa l'any 2011 i que no ens en desdiem. Creim que també té molts aspectes positius que han estat recordats, emfatitzats pel conseller en la seva defensa, són a l'exposició de motius que compartim i que per tant, no importaran reiterar-los. Més diré, em sap greu que la mecànica elegida pel PP, en bona mesura PP i PSOE, ens hagin menat a un escenari allà on votar o no votar una llei mesura, es pugui interpretar com està a favor o en contra del projecte i ho apunta a cada moment el Partit Popular. No és així, tot i que comprenc que sigui inevitable sempre aquesta mena de lectures quan se fan aquestes mecàniques i molt més, ja ho dic, si el Partit Popular ho planteja així i ho lamentam.

Però tanmateix hi ha dos motius claus que ja ens decidiren a votar en contra de la primera llei i ara la segona. Motius que en bona mesura, fins i tot ens excusen d'entrar en el fons de la regulació proposada. Vàrem dir llavors i deim ara que no estam d'acord a fer planejament urbanístic per llei. Les lleis han de tenir un objectiu general i no singular, no només perquè no només perquè no és correcte, que no ho és, sinó també perquè és inapropiat. Si en tenien cap dubte, reparin en aquesta modificació, perquè n'és un bon exemple, estam usant una llei i avui estam utilitzant el temps de Parlament, el màxim instrument de la sobirania popular, per fer modificacions puntuals o per autoritzar modificacions puntuals d'un pla especial, francament!

Vàrem dir llavors i deim ara que les lleis no s'han de fer a mida de ningú, sigui qui sigui aquest qualcú. I avui aquest missatge pot ser més necessari que mai. No hi pot haver normes que s'excusin darrer un "per ser vós qui sou" i de vegades s'apunta, alerta que si votau una altra cosa... No, a "papanatisme" nosaltres no hi jugarem. I això s'insinuarà naturalment els mèrits que calguin i el ridícul recordar avui perquè són gegantins els mèrits que ha acumulat Rafael Nadal, a qui desitjam els majors èxits ara en el Roland Garros.

Sobre el primer aspecte pensam, com tots els clàssics que han teoritzat sobre les lleis democràtiques, que aquest instrument de sobirania popular sempre ha de servir per establir un marc general i que han de ser els planejaments territorials o urbanístics els que han de concretar les possibilitats edificatòries. Per paga, estam convençuts que les lleis urbanístiques ja preveuen prou fórmules excepcionals. Avui l'Estat vol fer una presó a qualsevol indret de les Illes Balears i la farà, sense modificar cap llei, perquè està previst, com també està previst que ho puguin fer governs, que ho puguin fer consells. No és en absolut necessari aquesta mena de fórmules. Els dos motius que se m'ocorren per acudir a les lleis no són gaire galdosos, és la informació pública o evitar la participació de diverses institucions, o evitar l'avaluació ambiental. Una normativa europea que afortunadament exigeix a un seguit de projectes les avaluacions de les conseqüències ambientals, jo crec que no se pot fer per un cas concret, s'ha de fer amb criteris generals, raonables, justificats o s'incompleix la directiva europea. No se preveuen excepcions per a casos.

Som ben conscient que aquesta llei té precedents, també durant l'anterior legislatura, és així. Però aquest fet no ens pot dur caure en un desfer calça, ben al contrari, vist a allò que ens està duent a reconsiderar les excepcions. La llei originària del Centre internacional de tennis diu que no és cap fórmula excepcional, només cita el Parc BIT. Un cas per cert, el qual també ens ho posaren fa 20 anys. I francament, els ho diré, me sap molt de greu que encara no estigui derogada aquesta llei. És un forat negre injustificable en el planejament urbanístic de Palma. Com a mínim el Govern progressista va eliminar el poble que s'hi preveia, però tanmateix n'han quedat reminiscències, per exemple el sòl docent. Hem llevat el poble, però ha quedat l'escola del poble, a la qual s'ha construït i ara ja saben que hi ha una polèmica sobre el concert que s'ha fet amb l'escola que havia de servir al poble del Parc BIT, quan ja no hi ha poble en el Parc BIT. Tanmateix en aquest cas el planejament se (...) a unes normes subsidiàries, no directament una fitxa de la llei.

Insistesc, som plenament conscient que també el govern anterior també va fer modificacions urbanístiques per llei, ja llavors expressàrem dubtes tot i que sempre se referia a equipaments públics i amb un ampli consens. I demanàrem que no servís de precedent. Tanmateix és per demés, quan obrís una escletxa no saps què arribarà a passar. Ho vàrem veure clar amb la llei de Bon Sossec, que per a nosaltres va representar un punt de no retorn. Una llei vigent específica avui diu a l'exposició motius que és bo i és natural aprovar un camp de golf per llei damunt un espai natural perquè hi ha el precedent de Can Misses. Això ho diu l'exposició de motius de la llei del camp de golf de Son Bosc. Si tenim un govern que no distingeix entre un camp de golf i un hospital i ho posa a una llei i ho publica en els butlletins, hem d'anar molt alerta amb els precedents. Per això ja no votàrem ni a favor de la modificació que es plantejava en els centres d'estudis de postgrau de la UIB.

El cas d'avui no és un camp de golf, en absolut. Ja he dit que compartim la idea global del projecte, però eixamplar el forat de les lleis mesura ho trobam perillós. A més, cada precedent després s'inventa les seves peculiaritats. En aquest per exemple s'elimina la llicència d'obres. El Govern substitueix l'ajuntament per donar una llicència d'obres. No hi estam d'acord. A la llei de la UIB era la llei la que donava la llicència d'obres. El projecte d'obres forma part de la llei. Nosaltres tampoc no estam d'acord a sublimar les lleis mesura d'aquesta manera. En aquest cas s'incorporar el màster pla dins la llei, un pla especial, sense informació pública, blindat per llei. Ara les modificacions ens diuen que sí, per davall del mínim, 15 dies. No consta que es publiqui, vull pensar que es publicaran les modificacions, no consta ni que es publicaran les modificacions que modifiqui el Govern. No hi estam d'acord.

Però què fan per evitar haver de tornar demà matí modificar aquesta llei? Bé, tirar de discrecionalitat, perquè els senyors diputats ja ho han dit, la llei consisteix en una sola disposició que excepcionalment l'articulat, el model que li agrada al PP. No crec que el PP acabi fent una llei que digui camp qui pugui. No, posarà una llei que primer hi haurà un articulat que diu coses raonables, després hi ha una disposició addicional que diu es farà el que vulgui el conseller i encara hi haurà una disposició final, o el director general. Però sempre hi ha un cos d'articulat.

"Quan les circumstàncies ho aconsellin" diu que es modificaran. Són fórmules jurídiques a les quals ens estam avesant ja en aquest parlament. Vaja, quan convengui i no ens sembla apropiat. A això no li hem dit mai seguretat jurídica des del nostre grup a aquest tipus de fórmules obertes.

Per paga en aquests casos, ja dic, és el Govern el que modifica el màster pla, sense participació... a l'ajuntament sí que se li dóna audiència, al consell autoritat urbanística per excel·lència, zero de zero, el gran ignorat de tot aquest plantejament, clar ja va sent traïdor. Sí ho sé, sé que vostès em diran que tot el que he dit és de *tiquismiquis*, que l'important és si volem un centre de tennis o no, que l'únic important és aclarir si el volem o no el volem. És un argument antic, *cum finis est licitus, etiam media sunt licita* escrivia Maquiavel. Bé, idò nosaltres no hi estam d'acord. Donam importància també a les formes, al *media* no només al *finis*. Pensam que el Govern ha de complir les lleis i vostès fan lleis per dir que el Govern pot fer el que vulgui. Per cert, ni tan sols se'ns diu com es publicaran les modificacions.

Per paga, el gran motiu al·lega és la celeritat. Se'ns diu que s'hi treballa des del 2005 i que s'han trobat obstacles. Ni el conseller, ni l'exposició de motius, ni els antecedents ens han dit quins són els obstacles, però ens diuen que de llavors ençà no s'ha pogut fer una modificació urbanística, en un any tampoc, en dos tampoc. I si no és així, estam d'acord, ho hem de modificar. Si això ens passa ho hem de modificar per a tothom. Ja ho vàrem dir a la llei de la UIB, que si ens deien quina norma feia nosa i la rectificàvem, nosaltres hi votaríem a favor, malgrat la resta de precedents. No, no va anar bé, s'havia de fer tota la norma, s'havia de crear un altre forat negre dins Palma i llevar-ho del plantejament de Palma. No hi vàrem poder estar d'acord.

El conseller ha dit i reiterat que el planejament era un gran problema. Però ja ha fet un decret llei, justament després del decret llei ens ves la primera llei Nadal per resoldre aquests problemes de tramitació. Allò després es va convertir en una llei, la 7/2012, vostès ho saben. Idò després d'aquesta llei ja ha vengut la UIB i ara la modificació de la llei de Nadal, miri si ho hem resolt! Tenim un projecte de llei del sòl, sap què diu de tots aquests casos? El mateix que teníem, perquè no s'han atrevit a llevar informació pública, informació sectorial, ni s'han atrevit a llevar els tràmits. Què vol dir, que tornarem a fer lleis-mesura per a cada projecte que tengui interès?, que l'administració és incapaç de tramitar expedients? Jo no m'ho crec. Per cert, per què el consell no va aprovar la modificació? Aquí per ventura també seria interessant parlar-ne.

Ja dic que hi ha un segon argument, vaig acabant, Sra. Presidenta, em pensava que no era de deu minuts la intervenció i és el de fer lleis *intuitu personae*. Repetesc que els mèrits de Rafael Nadal són reconeguts i inqüestionables, però no el poden fer servir d'escut a l'hora de tractar temes que tothom s'ha de pronunciar directament sobre el contingut que trobi oportú. M'agradaria que en la rèplica això es mantengués perquè podríem caure en un altre tipus de debat. Ja dic que entraria poc en el contingut concret i acab. Només apuntaré que el suport públic a iniciatives econòmiques que per al seu interès, pel motiu que sigui, i en concret per exemple per a equipaments esportius, culturals, poden tenir el seu interès, creim que no es poden fer amb beneficis urbanístics, sinó amb altres menes d'acord que es poden fer perfectament amb l'administració pública. En aquest cas hi ha una rebaixa de les cessions normals que poden ser raonables, l'eliminació de la llicència d'obra municipal no ens sembla raonable...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sobretot quan el protocol del febrer de 2011 deia que el promotor assumiria els costos de la llicència i no oblidam que en aquest cas parlam de 100 unitats residencials, més de 100 places. Però sobretot insistesc en el precedent -i acab-, el cas que durem una llei per a cada iniciativa interessant, els record que hi ha el Lluís Sitjar damunt la taula i si feim res per al Mallorca, evidentment també ho demanarem per al Constància. Tothom ha de demanar una llei per resoldre els seus problemes? Nosaltres creim que això no és la manera d'afrontar-ho i, per tant, no volem una llei per a cada cas i no donarem suport a aquesta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Lourdes Bosch, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Avui presentam el projecte de llei pel qual es modifica la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre internacional de tennis Rafael Nadal. Aquest projecte que té una indiscutible i especial rellevància per al desenvolupament econòmic i social de Manacor i per extensió de Mallorca i de la resta d'Illles Balears, aquest projecte que necessitem, perquè necessitem projectes que dinamitzin la nostra comunitat autònoma i que siguin compatibles amb el desenvolupament sostenible, aquest projecte de Centre internacional de tennis Rafael Nadal, que representa una inversió de prop de 20 milions d'euros, que representa un focus d'atenció internacional per atreure esportistes d'elit, que representa creixement per a les nostres illes, aquest projecte que és respectuós amb el medi ambient i que no comporta cap mena de perjudicis, només beneficis, aquest projecte a vostès no els va bé. Sr. Alorda, vostès volen donar suport a l'interès general, però li donen suport amb la boca petita. Li donen suport, però no es banyen. Donin una passa endavant i votin a favor d'aquesta llei. Quina manera de donar-li suport és un bé d'interès general, si després voten que no?

Sr. Carbonero, vostè s'ha queixat que la justificació no és solvent. No hi ha més sord que el que no vol escoltar, sigui una mica rigorós. Si tenen tants de problemes amb aquesta modificació de la llei, per què no varen presentar esmenes? Ni el Partit Socialista, ni el Partit MÉS varen presentar esmenes en el període reglamentari establert. No varen complir amb els deures. Citant el Sr. Carlos Delgado, els diria que estiguessin més atents a allò que es fa en el Parlament, que complissin amb els seus deures, que els ciutadans els ho agrairan...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Repetesc, el Partit Popular considera que l'execució i funcionament del Centre Internacional és d'interès general i la seva posada en marxa, urgent. La llei dona un impuls al projecte que va ser declarat d'interès autonòmic pel pacte durant la passada legislatura, que fixà ubicació, usos i paràmetres urbanístics i en legitimar l'execució immediata. La modificació que duim avui es justifica pel fet que la llei inicial no preveu un mecanisme de modificació de les determinacions no estructurants de la llei, no estructurants de la llei. Inicialment l'avantprojecte plantejat pel Partit Popular, delimitava un àmbit a Manacor i legitimava l'execució d'un projecte edificatori, fixant, com hem dit abans, usos i paràmetres. Precisament va ser per la voluntat del Partit Popular de consensuar, d'arribar a acords amb l'oposició en un projecte tan important per a les Illes Balears, que durant el transcurs de les conversacions amb el Partit Socialista, es va arribar a l'acord que la llei no es limités a marcar un àmbit i uns paràmetres màxims, sinó que realitzés una ordenació detallada a través d'un màster pla, que aniria annex a la llei. Per tant, l'ordenació final de la llei és precisa i detallada.

Ara bé, l'elaboració d'un projecte d'aquesta envergadura sovint obliga als promotors a fer front a circumstàncies sobrevingudes que no es poden preveure i que de fet no estan previstes a la llei original. Ja ho ha dit el conseller a la seva intervenció, a mesura que les feines de redacció del projecte avançaven, es posà de manifest la manca d'una eina àgil per poder adaptar les seves determinacions a la realitat del projecte que es vol executar. Senyors de l'oposició, és necessari fixar un mecanisme per solucionar els problemes que es puguin plantejar. Fer això, és garantir la seguretat jurídica, seguretat que tothom cerca quan pensa invertir els seus doblers. Seguretat que va desaparèixer durant la passada legislatura amb vostès.

Siguem realistes, Sr. Carbonero, vostè és arquitecte, supòs que té experiència en l'execució d'obres. Què passa amb aquest projecte...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...si apareixen problemes de fonamentació per nivells freàtics? Què passa si es descobreix una resta arqueològica? Què passa si trobem una espècie endèmica protegida? Quina és la proposta del Partit Socialista? Establir procediments administratius llargs i feixucs que només serviran per dificultar les modificacions necessàries? Allargar els terminis? De cap de les maneres...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...volem tornar a l'època passada, quan 700 expedients s'acumulaven a la Conselleria de Medi Ambient en un moment cabdal de la crisi, moment en què era molt necessària la inversió, 700 expedients que vostès varen deixar agonitzar sense que ningú tingués la valentia per dir endavant o denegat; 700 expedients que van fer fugir els emprenedors en els moments que més els necessitàvem. L'administració no es pot dedicar a ofegar l'administrat. És un principi d'aquest govern que estam posant en marxa a totes les estructures i a tots els nivells. Volem una administració resolutiva, eficient i eficaç.

Per altra banda, volem deixar ben clara que la proposició que avui presentam és per a la modificació d'elements menors del projecte. No hi ha cap mena de carta blanca. Això és rotundament fals! No es modifica l'àmbit, no es modifiquen els usos, no es modifica l'edificabilitat, no es modifiquen les alçades de l'edifici, no es modifica l'ocupació, no es modifiquen els deures dels promotors. Llavors, de quina carta blanca estam parlant? És fals. Quin és el problema? Abandonin aquests clics de pamflet tan allunyats de la realitat. Confonen fer un urbanisme a la carta i personal, en contra del qual també hi estam nosaltres, en fer un urbanisme àgil i flexible. Creuen que posar entrebancs als projectes és fer un millor urbanisme? Poden no estar d'acord amb el Partit Popular, però per si per defensar la seva postura falten a la veritat, llavors ens estam donant la raó.

Destacar a més, que el procediment fixat a la llei és un procés garantista i transparent, que fomenta la participació democràtica amb l'exposició al públic de les modificacions que es vulguin dur a terme en un període de 15 dies. Qualsevol ciutadà podrà manifestar la seva opinió. Per cert, Sr. Carbonero, en general el termini d'exposició al públic és de 20 dies, però la llei ho pot reduir. A la Llei 7/2012, s'estableixen 15 dies per canviar per exemple les delimitacions. Li recoman que llegeixi la Llei 7/2012, en concret l'article 14 i veurà que aquest govern compleix la llei, amb una exposició al públic de 15 dies, sí.

Per altra banda, també recordar com no podia ser d'altra manera, que l'Ajuntament de Manacor està lligat a aquest projecte a través d'un informe vinculant. Sr. Carbonero, crida l'atenció que ara a vostè li sembli que estam deixant de banda el Consell de Mallorca, el Consell Insular de Mallorca té la mateixa funció exactament que va tenir a la llei que vàrem aprovar aquí, exactament la mateixa llei que vostès varen votar que sí, això no canvia res. Ara l'incomoda?, ara ja no li va bé?, ara que vota que no, no hi està d'acord, doncs li record que fa un any va votar que sí i que hi estava d'acord.

Per altra banda, també es queixen de les cessions. Nosaltres parlem d'una xifra d'un 5% que compleix amb el text refós de la llei del sòl estatal, que tan bé li va, i xifra amb la qual també varen estar d'acord quan varen votar que sí en aquesta llei. Per altra banda, està acusant d'especulació a aquest projecte?, no li cau la cara de vergonya? No parlem d'una inversió per fer pisos, per fer edificis, parlem d'un manacorí que vol invertir a Manacor en una instal·lació esportiva, no parlem d'especular amb el sòl.

Som o no som conscients de la repercussió i de la projecció mundial que donaran aquestes instal·lacions a Manacor, a Mallorca, a Balears? Els record que el turisme contribueix al turisme de qualitat i a la desestacionalització turística amb efectes que s'estenen de manera radial als restants sectors econòmics de la zona.

Lamentem profundament que el Partit Socialista no donàs suport a la lectura única, la qual cosa ens ha obligat a allargar els tràmits. Lamentem que es dediquin per sistema a posar traves a allò que proposa el Partit Popular. Lamentem profundament que l'oposició no presentés les esmenes que considerava oportunes quan en va tenir l'oportunitat.

Esperem que tant el Partit Socialista com MÉS reconsiderin la seva postura, que prioritzin l'interès general per sobre dels seus interessos partidistes i que finalment donin suport al Centre internacional de tennis de Rafael Nadal, un projecte que beneficiarà tots els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació... Si?, sí, digui, Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sra. Presidenta. Puc intervenir per al·lusions?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, ha estat esmentat; ha estat esmentat, Sr. Carbonero.

(Remor de veus)

A continuació passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei.

Votació conjunta del títol del projecte de llei de l'article únic de la disposició final única i de l'exposició de motius. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 33 vots a favor i 23 vots en contra.

Aquesta presidència en conseqüència proclama aprovada la llei per la qual es modifica la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS